

[1971 சூலை 24]

1970-71-இல் உணவு தானிய உற்பத்தியளவு 70.71 லட்சம் டன் எனும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

						உற்பத்தி (லட்சம் டன்களில்.)
நெல்	...	...	...	...	...	53.03
சிறுதானியங்கள்	...	...	...	...	...	16.03
பருப்பு வகைகள்	...	...	...	...	...	1.65
மொத்தம்						70.71

1971-72-ஆம் ஆண்டுக்கு வரையறுக்கப்பட்ட திட்ட இலக்குகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

						உற்பத்தி (லட்சம் டன்களில்.)
நெல்	...	...	...	...	...	54.00
சிறுதானியங்கள்	...	...	...	...	...	17.00
பருப்பு வகைகள்	...	...	...	...	...	2.00
மொத்தம்						73.00

நெல் உற்பத்தி.

தமிழ் நாட்டில், 1970-71-ம் ஆண்டில் நெல் பயிரிடப்பட்ட பரப்பு 66.38 லட்சம் ஏக்கர் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. முந்திய ஆண்டில் நெல் பயிரிடப்பட்டதாக மதிப்பிடப்பட்ட 66.60 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பின் ஒப்பிடுகையில், நடப்பாண்டின் மதிப்பீட்டில் ஒரு சிறு அளவு, அதாவது, 0.3 சதவீதம் குறைவு காணப்படுகிறது. 1969-70 உடன் முடிவடைந்த முந்திய ஐந்தாண்டுகளில் இதற்கு நிகரான கால அளவுக்குக் கணக்கிடப்பட்ட சராசரிப் பரப்பளவான 63.89 லட்சம் ஏக்கருடன் ஒப்பிட்டால், 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான தற்போதைய மதிப்பீட்டில் பரப்பளவு 3.9 சதவீதம் அதிகரித்துள்ளதைக் காணலாம். 1970-71-ல், பரப்பளவு சிறிது குறைந்திருந்தாலும், நெல் உற்பத்தியளவு இதுவரை எய்திய சாதனைகளிலேயே மிக உயர்ந்த அளவாகும்; அதாவது, 53.03 லட்சம் டன்களாகும். முந்திய ஆண்டுக்கு மதிப்பிடப்பட்ட உற்பத்தியளவான 45.32 லட்சம் டன்களுடன் ஒப்பிட்டால், 1970-71-ம் ஆண்டுக்குரிய தற்போதைய மதிப்பீட்டில் 17 சதவீத உயர்வைக் காணலாம். மேலும், 1969-70 உடன் முடிவடைந்த முந்திய ஐந்தாண்டுகளுக்கு கணக்கிடப்பட்ட சராசரி உற்பத்தியளவான, 39.24 லட்சம் டன்களுடன் ஒப்பிட்டால், 1970-71-க்குத் தற்போது மதிப்பிடப்பட்டுள்ள அளவில் 35.1 சதவீதம் உயர்வு ஏற்பட்டுள்ளதைக் காணலாம்.

ஆய்விற்குரிய இவ்வாண்டில் பொதுவாக, உணவு தானிய உற்பத்தி உயர்ந்ததற்கு முக்கியக் காரணங்கள் பின் வருவனவாகுமெனலாம்:—

அவையாவன: புதிய பகுதிகளில் நெற்பயிர் விளைவிக்கப் பெற்றது; மிகு விளைச்சல் தரும் நெல் வித்துக்கள் பயிரிடப்படுகிற

1971 சூலை 24]

பரப்பளவு விரைந்து விரிவுபடுத்தப்பெற்றது; இரசாயன உரங்கள், பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள், மேம்படுத்தப்பட்ட விதைகள் ஆகியவற்றைச் சரிவிகித அளவில் பயன்படுத்துதல் போன்ற அறிவியல், பயிர் வளர்ப்பு முறைகளைப் பின்பற்றியது—ஆகிய இந்த வேளாண்மை முறைகளை முனைந்து கையாளுமாறு உழவர் பெருங்குடி மக்களைத் தூண்டுவதில் வேளாண்மைத் துறையினைச் சேர்ந்த வளர்ச்சிப் பணியாளர்கள் எடுத்துக்கொண்ட மாபெரும் முயற்சிகள் ஆகியன.

மிகுபயன் தரும் தானிய வகைகள்.

மிகுபயன் தரும் தானிய வகைகள் திட்டம் இணைக்கப்பட்ட நடவடிக்கைக்கு வழி செய்கிறது; அதாவது இதன்கீழ் உரிய அளவுக்கு, வேளாண்மைக்குத் தேவைப்படும் பொருள்களைப் பயன் படுத்துதல் மூலமாக, புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மிகு விளைச்சல் தரும் நெல், சிறு தானிய வகைகள் பயிரிட அறிமுகப்படுத்தப்படும். அத்துடன், அதே சமயம் கடன் வசதிகளும் செய்துத் தரப்படும்.

1970-71-ல் மிகு விளைச்சல் தரும் நெல் வகைத் திட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வரக் கருதப்பட்ட பரப்பு 37.50 லட்சம் ஏக்கர் ஆகும். இப் பரப்பு இம் மாநிலத்தில் நெல் பயிரிடப்படும் மொத்தப் பரப்பளவில் சரிபாதியாகும். இவ்விலவாற்றிப்ப, இத்திட்டத்தின்கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்ட பரப்பு 44.93 லட்சம் ஏக்கர்களாகும்; அதாவது இது நெல் பயிரிடப்படும் மொத்தப்பரப்பில் 2/3 பங்கினை விட அதிகமாகும். உயர் விளைச்சல் தரும் சிறு தானிய வகைகள் திட்டத்தின்கீழ் 2.50 லட்சம் ஏக்கர்கள் இலக்கு வரையறுத்திருப்ப, 2.85 லட்சம் ஏக்கர்கள் இதன்கீழ் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன.

1971-72-ல் இத் திட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வரத் திட்டமிடப்பட்டுள்ள பரப்புகள் விவரம் வருமாறு: நெல் 50.00 லட்சம் ஏக்கர்கள்; கலப்பினச் சிறு தானியங்கள் 4.00 லட்சம் ஏக்கர்கள்; 3 கம்பு 5.00 லட்சம் ஏக்கர்கள் ஆகும். மிகுபயன் தரும் தானிய ரக திட்டத்தின்கீழ் அடைந்த அமோக வெற்றிக்கு வேளாண்மைத் துறை எடுத்துக்கொண்ட அயரா முயற்சி போற்றத்தக்கது.

பலபோகப் பயிர் (Multiplecropping)

தமிழ்நாட்டில் வேளாண்மை செய்யப்படும் நிகர பரப்பளவை உயர்த்துவதற்கு வாய்ப்பு அரிதாகவுள்ளது; இவ்வுண்மையைக் கருத்திற்கொண்டு, பலபோகப் பயிர் திட்டத்தில் அதிக நாட்டம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. இத் திட்டத்தின் முக்கியக் குறிக்கோள் யாதெனில் வழக்கமாகப் பயிரிடப்பட்டு வரும் வகைகளை விடுத்து, குறுகிய காலப்பயிர் வகைகளைப் பயிரிடுமாறு அறிமுகப்படுத்துவதே யாகும்; அதன் மூலம் உறுதிப் பாசனப் பகுதிகளில் ஒரு போகத் துக்குப் பதிலாக இரண்டு போகம் விளைவிக்கலாம்; இரண்டு போகம் விளைவிக்கப்பட்டு வந்த பகுதிகளில் மூன்று போகம் விளைவிக்கலாம். இத் திட்டத்தின்கீழ் பருப்பு வகைகள் பயிரிடும் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தியுள்ளது மற்றொரு முக்கிய மாறுதலாகும். புதிய வேளாண்மைத் திட்டத்திலொரு பகுதியாக 1967-68-இல் பலபோகப் பயிர் திட்டம் தொடங்கி வைக்கப்பட்டது. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தின் இறுதி ஆண்டில் இத் திட்டத்தின்கீழ் 15.00 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பினைக்

[1971 சூலை 24]

கொண்டுவரக் கருதப்பட்டிருக்கிறது. பலபோகப் பயிர் திட்டத்தின் கீழ் வரும் பரப்பிற் பெரும்பகுதி தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இங்கு, ஒரு போகம் விளையும் நிலங்கள் இரு போக நிலங்களாக மாற்றப்படுகின்றன. முதற் போகத்தில் குறுகிய காலத்தில் விளையும் குறுவை பயிரிடப்படுகிறது; இரண்டாவது போகத்தில் நெல் அல்லது வேர்க்கடலை அல்லது வேறு சிறு தானியம் பயிரிடப்படுகிறது.

இத் திட்டத்தின்கீழ் 1967-68-ல் 2.15 லட்சம் ஏக்கரும், 1968-69-ல் 5.53 லட்சம் ஏக்கரும் சாதனை எய்தியிருப்ப, 1969-70-ல் 9.95 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பு சாதனை எய்தியுள்ளோம். 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான திட்ட இலக்கு (தொகுத்து வரும் அளவு) 12.00 லட்சம் ஏக்கர்களாக இருப்ப, இவ்வாண்டில் எய்திய சாதனை 12.99 லட்சம் ஏக்கர்களாகும். பலபோகப் பயிர் திட்டத்தின் விளைவாலேற்பட்ட உற்பத்தி கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

	டன்கள்.				
1968-69	...	...	...	...	4,72,820
1969-70	...	...	...	...	8,35,780
1970-71	...	...	...	...	10,66,560
1971-72-க்கான திட்ட இலக்கு	13.00 லட்சம் ஏக்கர்களாகும்.				

பலபோகப் பயிர் குறித்த முன்னோடித் திட்டங்கள்.

இதுவரை ஏற்பட்டுள்ள அனுபவத்திலிருந்து பலபோகப் பயிர்த் திட்டத்தின்கீழ் திட்ட இலக்குகளை வரையறுப்பது மட்டும் போதா தென்று தெரிய வந்துள்ளது. எது தேவையென்றால், வலுவானதும் உண்மையாய்ச் செயற்படுத்த முடிவதுமான பலபோகப் பயிர்த் திட்ட மொன்றின் பல்வேறு கூறுகளும் பற்றிக் கட்டில விளக்கம் செய்யப்பட வேண்டும். அதாவது, திட்டத்தின் அமைப்பு, பயிரிடுவதற்கு இன்றியமையாத பொருள்கள், நிதி வாயில்கள், தொழில் நுட்ப உதவி இவற்றின் அவசியமும், விற்பனை வசதி, செய்யும் முறை, சேமிப்புக் கிடங்கு வசதி, சாலை வசதி, ஏனைய போக்குவரத்து வசதிகள் ஆகிய ஆயத்த முன் பணிகளின் அவசியமும் பற்றித் தெளிவாக உணர்த்தப்பட வேண்டும். தெரிந்தெடுத்த வட்டாரங்களில் பலபோகப் பயிர் முறை முன்னோடித் திட்டத்தைச் செயற்படுத்துதல் மூலம் இதனை எய்தலாம். இத் திட்டத்தைப் பெரிய பகுதிகளுக்கு விரிவுபடுத்து தலுக்குரிய பொருத்தப் பாட்டினை முன்னோடி வட்டாரம் கட்டில விளக்கம் செய்யும்.

மும்முர வேளாண்மை மாவட்டத் திட்டம், மும்முர வேளாண்மைப் பகுதித் திட்டம், சிறு உழவர்கள் திட்டம் ஆகியவை செயற்படுத்தப்படும் பகுதிகளான கீழ்க்கண்ட மூன்று வேளாண்மைக் கோட்டங்களில் இந்த முன்னோடித் திட்டத்தைச் செயற்படுத்துவதற்காக இந்திய அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது:—

பட்டுக்கோட்டை-தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

முசிறி-திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.

கடலூர்-தென்னார்க்காடு மாவட்டம்.

1971 சூலை 24]

இந்தத் திட்டம் மத்திய அரசு ஆதரவு பெறுகிற திட்டமாக ஏற்பளிக்கப்பட்டுள்ளது; நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் எஞ்சியுள்ள காலப்பகுதிக்கு மதிப்பிடப்பட்ட செலவுத்தொகை ரூ. 12 லட்சம் முழுவதும் இந்திய அரசால் வழங்கப்படும்.

1970-71 கோடைப் பின் பருவ காலத்தில் 1.50 லட்சம் ஏக்கரில் எச்.பி. 3 கம்பு விரைவுத் திட்டம்.

திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் கரிசல் மண் பகுதிகளில் நடப்பாண்டுக் கோடைப் பின் பருவகாலத்தில் எச்.பி. 3 கம்பு பயிரிடுவதற்கான விரைவுத் திட்டமொன்றை துறை ஏற்கனவே தொடங்கியுள்ளது. இந்த மாவட்டப் பகுதிகளில் மாணவாரி கம்பு விதைப்பதற்கான காலம் அக்டோபர், நவம்பர் மாதங்களாகும்; எனவே, அந்தந்த மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரிகள் வேண்டிய அளவு எச்.பி. 3 கம்பு விதைகளை சேமித்து வைத்து, உரிய நேரத்தில் தேவைப்பட்ட உழவர்களுக்கு அவற்றைப் பகிர்ந்தளித்தனர். இந்த ஆண்டுக்கென இலக்கு குறிப்பிடப்பட்ட 1.50 லட்சம் ஏக்கர்களில் எய்திய சாதனை 1.38 லட்சம் ஏக்கர்கள் மட்டுமே. இந்த ஆண்டில் இந்த வட்டாரங்களின் சில பகுதிகளில் வட கிழக்குப் பருவ மழை தவறியதால் எஞ்சிய 12,000 ஏக்கர்களையும் இத் திட்டத்தின்கீழ்க் கொண்டுவர முடியவில்லை.

1971-72-இல் 5.00 லட்சம் ஏக்கர்களில் எச்.பி. 3 கம்பு பயிரிடுவதற்கான திட்டம்.

1970-71-இல் எச்.பி. 3 கம்பு பயிரிட்டதில் ஏற்பட்ட அனுபவத்தின் அடிப்படையில், 1971-72-ல் இத் திட்டத்தின்கீழ் 5.00 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவைக் கொண்டுவரத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது; அதன் விவரம் வருமாறு:—

	பரப்பளவு (லட்சம் ஏக்கரில்.)		
கோயம்புத்தூர் வட்டாரம்	...	...	1.00
திருநெல்வேலி வட்டாரம்	...	...	1.25
மதுரை வட்டாரம்	...	...	1.00
திருச்சிராப்பள்ளி வட்டாரம்	...	...	1.65
சென்னை வட்டாரம்	...	...	0.10
			5.00

மேற்குறிப்பிட்டுள்ள திட்டத்தைச் செயற்படுத்துவதற்கான தொரு திட்டம் அரசின் ஆழ்ந்த பரிசீலனையில் உள்ளது. இந்தக் கம்பு பயிர்த் திட்டத்தின் விளைவாக 1971-72-இல் கம்பு உற்பத்தி 1 லட்சம் மெட்ரிக் டன்னைக உயரும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

மும்முர வேளாண்மை மாவட்டத் திட்டம்.

“முனைப்புத் திட்டம்” என மக்கள் பரவலாக அறிந்துள்ள மும்முர வேளாண்மை மாவட்டத் திட்டம் 1960-ம் ஆண்டு முதற்கொண்டே தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் செயற்பட்டு வருகிறது.

[1971 சூலை 24]

பின் வரும் வழிகளில் உணவு உற்பத்தியை உயர்த்துவதே மும்முர வேளாண்மை மாவட்டத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்: (1) அந்தந்த மண்ணிற்கு மிகவும் பொருத்தமான வேளாண்மை முனைப்பு நடைமுறைகளைத் தோற்றுவித்து, அவற்றைப் பல்வேறு வளர்ச்சிக் கல்வி உத்திகள் மூலமாக உழவர்களிடையே விரைந்து பரப்புவதல்; (2) உழவர்கள் மேம்படுத்திய நடைமுறைகளைப் பின்பற்றுவதற்குத் தேவையான பயிரிடு தேவைப்பொருள்களில் அவர்தம் ஆற்றலுக்குப் பட்டனவற்றை உரிய நேரத்தில் அவர்கட்கு கிடைக்கச் செய்தல்.

தஞ்சாவூர் மாவட்டம் முழுவதும் ஆறு வேளாண்மைக் கோட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன; ஒவ்வொரு கோட்டமும் ஒரு மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரியின் பொறுப்பில் விடப்பட்டுள்ளது. ஏனைய மாவட்டங்களில், சமுதாய நல வளர்ச்சி வட்டாரங்கள் ஒவ்வொன்றிலும், சாதாரணமாக ஒரு வேளாண்மை வளர்ச்சி அதிகாரியும், 10 ஊர் நல உதவியாளர்களும் நியமிக்கப்பட்டிருப்பதற்கு மாறாக, இம் மாவட்டத்தில் உள்ள சமுதாய வளர்ச்சி வட்டாரங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் நான்கு வேளாண்மை வளர்ச்சி அதிகாரிகளும், 20 ஊர் நல உதவியாளர்களும் நியமிக்கப்பட்டதன் மூலம் நேரிடப்பணியாளர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

கூட்டுறவுத் துறையிலும்கூட, இம் மாவட்டத்தில் பணியாளர் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது; இந்த மாவட்டத்துக்கென்றே தனியாக கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இணைப் பதிவாளர் ஒருவரும், ஆறு துணைப் பதிவாளர்களும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்; ஒவ்வொரு சமுதாய வளர்ச்சி வட்டாரத்துக்கும் ஒரு கூடுதல் வளர்ச்சி அதிகாரியும் (கூட்டுறவு) நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்.

இத் திட்டத்தின் முன்னேற்றங்குறித்து மதிப்பீடு செய்யவும், சிறப்புத் திட்டங்களை ஆய்ந்து காணவும், இத் திட்டத்துடன் புள்ளி விவரப்பிரிவு ஒன்றும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் இத் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக டிராக்டர் பணிக்களரி ஒன்றும் இம்மாவட்டத்தில், திருவாரூரில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது; இப்பணிக்களரி, இயந்திர முறை பயிர்த் தொழிலை மேம்படுத்த உதவும்; மேலும், சொந்தமாக டிராக்டர்கள் வைத்துள்ள தனியார்க்கு செப்பணிடு பணி வசதிகள் அளிக்கும்; தஞ்சாவூர் மண் வளத்திற்குப் பொருத்தமான புதிய கருவிகள், இயந்திரங்களை வடிவமைத்துத்தரும். இப் பணிக்களரியில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ள 53 டிராக்டர்கள் சமுதாய வளர்ச்சி வட்டாரங்கள் மூலமாக உழவர்களுக்கு வாடகைக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றன. இதற்கு மேலும், சமுதாய வளர்ச்சி வட்டாரங்கட்குச் சொந்தமான 24 டிராக்டர்களும் கூட்டுறவுகட்குச் சொந்தமான 47 டிராக்டர்களும், தனிப்பட்ட உழவர்கட்குச் சொந்தமான 540 டிராக்டர்களும் ஒவ்வொன்றும் கணிசமான பகுதியிற் பணி புரிகின்றன.

ஓராண்டில் 48,000 மாதிரிகளைப் பகுப்பாய்வு செய்யும் திறனுடைய மண்வளப் பரிசோதனை ஆய்வுக்கூடம் ஒன்று இம் மாவட்டத்தில் செயற்பட்டு வருகின்றது. கிராம மண்வள வரைபடங்களும், மண் வளச்சோதனை முடிவுகளின் அடிப்படையில் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

1971 சூலை 24]

பண்ணைத் திட்டங்களின்கீழ், 1968-69-இல் 13.14 லட்சம் ஏக்கரும், 1969-70-இல் 14.06 லட்சம் ஏக்கரும் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன. 1968-69 ஆம் ஆண்டில் தயாரிக்கப்பட்ட பண்ணைத் திட்டங்களின் எண்ணிக்கை 2.34 லட்சமாக இருக்க, 1969-70-இல் தயாரிக்கப்பட்ட பண்ணைத் திட்டங்களின் எண்ணிக்கை 2.39 லட்சமாகும். 1970-71-இல் பண்ணைத் திட்டங்கள் தயாரித்தல் நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. அதற்குப் பதிலாக, தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட உழவர் கட்டுப் பண்ணைப் பதிவுப் புத்தகங்கள் பேணி வருதல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் குறுவைப் பருவகாலத்திற்குப் பொருத்தமான உயர் விளைச்சல் தரும் நெல்வகையான ஆடுதுறை 27 ரக நெல் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பின்னர், மும்முர வேளாண்மை மாவட்டத் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக, ஒரு போகச் சம்பா பயிர் விளைவிக்கும் நிலங்களை இருபோகம் விளைவிக்கும் நிலங்களாக மாற்றுவதற்கானப் பெருந்திட்டமொன்று, 1967-68 இல் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

1967-68 முதல் 1970-71 வரையிலான காலத்தில் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்ட பரப்பளவு அரிசி அளவிலான உற்பத்தி ஆகியவற்றின் விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :-

ஆண்டு.	குறுவை.		சம்பா.		தாளடி.	
	பரப்பளவு. (ஏக்கர்)	உற்பத்தி. (மெ.டன.)	பரப்பளவு. (ஏக்கர்)	உற்பத்தி (மெ.டன.)	பரப்பளவு. (ஏக்கர்)	உற்பத்தி. (மெ.டன.)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1967-68	5,18,978	3,59,290	7,47,996	5,67,452	3,19,812	1,72,210
1968-69	5,03,576	3,48,630	7,92,482	5,83,265	2,96,668	1,59,740
1969-70 . . .	4,96,149	3,43,490	7,86,242	5,92,925	3,63,149	1,95,540
1970-71	5,13,000	புள்ளிவிவரம் கிடைக்கவில்லை.	7,83,000	புள்ளிவிவரம் கிடைக்கவில்லை.	3,79,000	புள்ளிவிவரம் கிடைக்கவில்லை.

1971 சூலை 24]

மாவட்ட மும்முர வேளாண்மை திட்டப் பணிகளை மேற்கொண்டதன் பலனாக, கயவாய்ப் பகுதியில் 75 சதவீதத்திற்கு மேற்பட்ட பரப்பளவில், மிகு விளைச்சல் தரும் பயிர் வகைகள் பயிரிடப்பட்டுள்ளன. நைட்ரஜன் உரங்கள் பயன்படுத்தப்படுவது 6 மடங்காக அதிகரித்துள்ளது. பூச்சிக் கொல்லிகளைப் பயன்படுத்துவதும் கணிசமான அளவிற்குக் கூடியுள்ளது. இந்த முயற்சிகள் அனைத்தின் பலனாக, இந்தக் கயவாய்ப் பகுதியில் நெல்லின் மொத்த உற்பத்தி கணிசமான அளவிற்குப் பெருகியுள்ளது. அரிசி உற்பத்தி கீழ்க்கண்டவாறு பெருகியுள்ளது :—

ஆண்டு.

						டன்கள். லட்சம்
1965-66	...	...	...	...	...	9.11
1966-67	...	...	...	...	...	8.77
1967-68	...	...	...	...	...	9.20
1968-69	...	...	...	...	...	11.67
1969-70	...	...	...	...	...	12.04
1970-71	...	...	...	...	...	13.01

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் ஐ.ஆர். 8, எ.டி.டி. 27 பயிர்கள் பயிரிடப்படும் பகுதியின் பரப்பளவு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

	எ.டி.டி. 27. (ஏக்கர்).	ஐ.ஆ. 8. (ஏக்கர்.)
1967-68	4,80,000	215
1968-69	3,91,358	..
1969-70	4,24,646	18,037
1970-71	4,27,802	1,15,395

1971-72 ஆம் ஆண்டிற்கான வேலைத் திட்டம்.

(a) மும்முர வேளாண்மை மாவட்ட வேலைத் திட்டப் பகுதியில் பண்ணைச் சாதனைகளைத் தொடர்ந்து பேணி வருவதும் முறையான பிற நடவடிக்கைகளும்.

(b) ஐந்து லட்சம் ஏக்கரில் குறுவை பயிரிடுவதற்காக இரு போகப் பயிர்த் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து செயல்படுத்துதல்.

(c) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தின் தாளடி பருவத்திற்குப் பொருந்தக்கூடிய புதிய நடுத்தரக் காலப் பயிர் வகையை முடிவு செய்தல்.

(d) தனியார் நிலங்களில் 2,000 வடிமுனைக் குழாய்களையும், 500 குழாய்க் கிணறுகளையும் அமைப்பதற்கான விரைவுத் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளுதல்.

(e) மேம்படுத்தப்பட்ட வேளாண்மை நடைமுறைகளைப் பரவலாக்குவதற்காக கட்டிப் பிளக்கங்கள் நடத்துதல்.

[1971 சூலை 24]

பல போகப் பயிர் கட்டபுல விளக்கம்.

ஏற்றவாறு பயிர் வகைகளை மாற்றிப் பயிரிடுதல், முனைப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல் ஆகியவற்றின் மூலம் பயிர் விளைச்சலை எவ்வாறு பெருமளவிற்கு உயர்த்துவது என்பதையும் ஆதாயமளிக்கத் தக்க விளைச்சலை எவ்வாறு பெறுவது என்பதையும் உழவர்களுக்கு மனதில் பதியும் வண்ணம் விளக்கிக்காட்டுவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

1971-72-ல் ரூ. 1.42 லட்சம் செலவில் 100 கட்டபுல விளக்கங்களை நடத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

மும்முர வேளாண்மைப் பகுதித் திட்டம்.

மும்முர வேளாண்மைப் பகுதித் திட்டம், செங்கற்பட்டு, மதுரை, கோயம்புத்தூர், திருநெல்வேலி ஆகிய நான்கு மாவட்டங்களிலும் அந்தந்தப் பகுதியின் வேளாண்மைத் துணை இயக்குநர்களைத் திட்ட அதிகாரிகளாகக் கொண்டு செயல்பட்டது. 1970-71 ஆம் ஆண்டில் இத்திட்டம் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திற்கும் நீட்டிக்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தின் கீழ், குறைந்த அளவு 10,000 ஏக்கர் பாசன நிலங்களை கொண்டுள்ள ஒவ்வொரு வளர்ச்சி வட்டாரத்திற்கும் அறிவியல் முறையில் பயிரிடுவதன் நலன்களைப் பயிரிடுவோருக்கு நன்கு உணர்த்துவதற்காக ஏற்ற முறையில் விளம்பரம் செய்வதை வசதிப் படுத்துவதன் பொருட்டு, வேளாண்மை நல வளர்ச்சி அதிகாரி ஒருவரும் ஊர்நலப் பணியாளர்கள் ஐவரும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். வட்டாரம் ஒவ்வொன்றிலும் மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரியின் தரத்தில் தகவல் அதிகாரி ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். இதைத் தவிர, பல்வேறு ஆராய்ச்சி நிலையங்களில் அறிவியல் புலன் விசாரணை தேவைப்படுகிற உள்ளூர் வேளாண்மை பொருளாதார பிரச்சினைகளைக் கண்டறிவதற்காகவும், ஏற்புடைத்த கட்டபுல விளக்கங்களில் ஏனைய வேளாண்மைப் பொருளாதாரக் கட்டுப்பாடுகள், சோதனைகள் இவற்றைத் திட்டமிட்ட முறையில் வகுப்பதற்காகவும், இந்த மாவட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் மாவட்ட வேளாண்மை சிறப்பு அதிகாரி ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். வேளாண்மை மேம்பாடுகளுக்காக முனைப்புத் திட்ட அடிப்படையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் படுகின்றன; இதன்கீழ் தனித் தனி உழவர்களுடன் அடிக்கடி தொடர்பு வைத்துக்கொள்ளப்படுகிறது.

இத் திட்டம் தொடங்கப்பட்டதிலிருந்து இத் திட்டத்தின் கீழ் வந்துள்ள பரப்பளவு பின்வருமாறு :—

					பரப்பளவு (லட்சம் ஏக்கரில்.)	உற்பத்தி. (லட்சம் டன்கள்.)
1965-66	..	..	..	..	5.36	9.76
1966-67	..	..	..	..	12.06	10.29
1967-68	..	..	..	..	18.72	11.08
1968-69	..	..	..	..	20.68	9.49
1969-70	..	..	..	..	20.12	12.77
1970-71	..	..	..	..	23.75	20.54

1971-72-ஆம் ஆண்டிற்கான திட்ட இலக்கு 26.72 லட்சம் ஏக்கர் ஆகும்.

1971 சூலை 24]

பயிர் விளைச்சல் போட்டி.

மேம்படுத்தப்பட்ட பயிரிடு உத்திகளைப் பயன்படுத்துதல், பொறுக்கு விதைகளைப் பயன்படுத்துதல் ஆகியவற்றின் மூலம் உணவுப் பயிர்கள், ஏனைய பயிர்களின் விளைச்சலைப் பெருக்குவதற்கான சாத்தியக் கூறுகளை உறுதிப்படுத்துவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். நெல், கேழ்வரகு, கம்பு, சோளம் ஆகிய பயிர்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் 1960-61-விருந்து கிராம வளர்ச்சி வட்டார, மாவட்ட, மாநில அளவுகளில் போட்டிகள் நடத்தப்படுகின்றன. கிராம, வளர்ச்சி வட்டார, மாவட்ட, மாநில அளவுகளில் போட்டியில் வெற்றி பெற்றவர்களுக்குப் பரிசுகள் வழங்கப்படும்.

1969-70 ஆம் ஆண்டில் எல்லா மட்டங்களிலும் திட்டக் குறிக்கோள் அளவு 50,000-க்கு மாறாக, பதிவு செய்யப்பட்ட போட்டியாளர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 32,789 ஆகும். 1970-71 ஆம் ஆண்டு திட்டக் குறிக்கோள் அளவு எல்லா மட்டங்களிலும் 50,000 ஆக இருக்க, அந்த ஆண்டில் பதிவு செய்யப்பட்ட போட்டியாளர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 55,456 ஆகும்.

இந்திய-ஜெர்மனி, நீலகிரி மேம்பாட்டுத்திட்டம் (மேம்பாடு பகுதி - மேம்பாடு).

உழவர்களுக்குப் பயிரிடு பொருள்களை வழங்குதல், கடன் கொடுத்தல் ஆகிய உற்பத்திக்குத் தேவையான எல்லாப் பொருள்களுக்கும் ஒரே நேரத்தில் வகை பெறுதல் மூலமும், மேம்படுத்தப்பட்ட நடைமுறைகளைச் செயல்படுத்துவதில் உழவர்களுக்கு உதவுதல் மூலமும், நீலகிரி மாவட்டத்தில் வேளாண்மை உற்பத்தியை விரைந்து பெருக்குவதே இத்திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். இத் திட்டத்திலடங்கிய முக்கியப் பணிகள் பின்வருமாறு:—

(1) தொழில்நுட்ப ஆலோசனையை உரிய நேரத்தில் போதிய அளவில் அளித்தல்.

(2) பண்ணைத் திட்டங்களின் அடிப்படையில் உரிய காலத்திலும், போதுமான அளவிலும் கடன் அளித்தல்.

(3) பொறுக்கு விதைகள், உரங்கள், பயிர்ப் பாதுகாப்புச் சாதனங்கள், கருவிகள் ஆகியவற்றை உற்பத்தி செய்து போதுமான அளவிற்கு வழங்குதல்.

(4) உற்பத்தியாளர்களுக்கும், துய்ப்போர்களுக்கும் நியாய விலையில் கிடைப்பதற்கேற்ற வகையில் உபரி வேளாண்மைப் பொருள்களின் விற்பனை வசதியை மேம்படுத்துதல்.

(5) மேம்படுத்தப்பட்ட, பயன் தருமான மெய்ப்பிக்கப்பட்ட வேளாண்மை நடைமுறைகளை உழவர்களுக்கு கட்டில் விளக்கத் திட்டம் ஒன்றின் மூலம் எடுத்துச் சொல்லுதல்.

கடந்த மூன்றாண்டுகளில், உழவர்களுடன் வெற்றிகரமான விரிவாக்கத் திட்டம் ஒன்றை மேற்கொள்ளுவதற்கு உறுதியான அடிப்படையை ஏற்படுத்துவதிலும் தேவையான வசதிகளைச் செய்வதிலும் முக்கியமாக நாட்டம் செலுத்தப்பட்டது. எனவே, இத் திட்டத்திற்கு குறிக்கோள் அளவு ஏதும் வரையறுக்கப்படவில்லை. தற்போது நடந்தேறிவரும் சோதனைகளின் திட்டவட்டமான முடிவுகள் பெறப்பட்ட பின்னரே இது மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

[1971 சூலை 24]

1970-71-ம் ஆண்டில் மொத்தம் ரூ. 50.50 லட்சம் செலவழிக்கப் பட்டது. 1971-72-ம் ஆண்டில் செலவழிக்கத் திட்டமிட்டுள்ள குறிக்கோள் அளவு ரூ. 45.58 லட்சமாகும். 1971-72-ம் ஆண்டிற்கான வேலைத் திட்டங்கள் பின்வருமாறு:—

(1) உழவர்களுக்குச் செய்தியைப் பரப்புவதற்கு முன்னர், திட்டவட்டமாக முடிவுகளைப் பெறுவதற்குத் தேவையான சோதனைகள் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்படும்.

(2) பொன் நிறப் புழுக்களால் ஏற்படும் நோய் (Golden Nematode) ஒழிப்புத் திட்டத்தை 1970-71-ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட விளைவுகளின் அடிப்படையில் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளுதல்.

(3) நல வளர்ச்சித் திட்டத்தில் 400 உழவர்களுக்கு பயிற்சியளித்தல்.

(4) திட்டத்தின் சாதனைகளை உழவர்களுக்கு எடுத்துக் கூறவும், வேளாண்மை குறித்த கருத்துக்களையும், பிரச்சினைகளையும் பரிமாறிக் கொள்வதற்காகவும், 500 உழவர்களைக் கொண்டு வளர்ச்சி வட்டார அளவிலான கருத்தரங்கு நடத்துதல்.

(5) தாமஸ் பாஸ்பேட் கலவையுடன் (Thomas Phosphate Mixture) கட்டிபுல விளக்கங்களை நடத்துதல்.

(6) இயக்க வகையில் செய்து காட்டுவதற்காக விசைத் தெளிப் பாள்களை வாங்குதல், இந்த விசைத் தெளிப்பாள்களைக் கையாளுவதில் 400 தேர்ச்சியுள்ள தொழிலாளர்களுக்குப் பயிற்சியளித்தல்.

(7) நீலகிரி உழவர்களின் உற்பத்திப் பொருள்களைச் சேமித்து வைப்பதற்கும், விற்பனை செய்வதற்கும் தகுந்த இடங்களில் இரண்டு குளிர் அறைகளை நிறுவுதல்.

(8) திட்டத்தின் செயல் நடவடிக்கைகளில் கால்நடை வளர்ப்பு மேம்பாட்டுத் திட்டங்களைக் கொண்டுவருதல்.

(9) திட்டத்தின் செயல் நடவடிக்கைகளில் கூட்டுறவு வளர்ச்சித் திட்டங்களைக் கொண்டுவருதல்.

மலைப் பகுதிகளில் தோட்டங்கள் வளர்த்தல்.

இம் மாநிலத்தில் மலைப் பகுதிகளின் மேம்பாட்டிற்குரிய திட்டமொன்றை மேற்கொள்ள அரசு கருதியுள்ளது. மலைப் பகுதிகளில் வசிப்பவர்களின் நலன்களையும், மலைவாழ் மக்களின் நிலைமைகளைச் சீர்படுத்துவதற்கும் தோட்டப் பயிர்களைப் பயிரிடுவதன் மூலம் மலைப் பகுதிகளின் ஒருங்கிணைந்த மேம்பாட்டை எய்துவதே இந்த திட்டத்தின் குறிக்கோளாகும். முதலில் கீழ் பழனி, கொல்லி மலைகள், ஜவ்வாது மலைகள், நீலகிரி ஆகிய தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட நான்கு பகுதிகளில் 1971-72 ஆம் ஆண்டில் இத் திட்டம் பணியை மேற்கொள்ளக் கருதப்பட்டுள்ளது.

சிறு உழவர்கள் மேம்பாட்டு நிறுவனம்

வேளாண்மை சமுதாயத்தினிடையே உள்ள சிறு உழவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக இந்திய அரசின் கருத்தையொட்டி, தென் ஆர்க்காடு, மதுரை, திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்டங்களில் உள்ள சிறு குடியானவர்களின் மேம்பாட்டிற்காக தமிழ்நாடு அரசு சிறப்புத்

[1971 சூலை 24]

திட்டங்களை வகுத்துள்ளது. இந்த மாவட்டங்களின் சில வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் இத் திட்டம் 1970-71-ல் செயல்படுத்தப்பட்டது. இத்திட்டம் 1971-72-ல் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள வளர்ச்சி வட்டாரங்களுக்கும் நீட்டிக்கப்படும்.

		1907-71 வளர்ச்சி வட்டாரங்கள்.	1971-72 வளர்ச்சி வட்டாரங்கள்.
(1) தென் ஆர்க்காடு	6	6	
(2) மதுரை	9	9	
(3) திருநெல்வேலி	5	6	

இத் திட்டத்தின் கீழ் உதவி பெறுவதற்குத் தகுதியுடையவராக சிறு உழவர் ஒருவர் 2 அல்லது 3 ஏக்கர் நன்செய் நிலம் அல்லது 5 ஏக்கர் புன்செய் நிலம் வைத்திருக்க வேண்டும்.

சிறு உழவர்கள் மேம்பாட்டு நிறுவனம் என்பது, சங்கங்கள் பதிவு சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்ட ஒரு சங்கமாயிருக்கும். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இந்தச் சிறு உழவர்கள் மேம்பாட்டு நிறுவனத்தின் தலைவராயிருப்பார். சிறு உழவர்கள் மேம்பாட்டு நிறுவனம், ஒவ்வொன்றும் இந்த மாவட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் சுமார் 50,000 உழவர்கள் அடங்கும் வரையில் 1970-71-ம் ஆண்டிலிருந்து 1973-74 ஆம் ஆண்டு வரை நான்கு ஆண்டு கால அளவிற்கு ரூ. 1.6 கோடி மத்திய உதவியைப் பெறும். இந்தத் திட்டங்கள், சமுதாயக் கிணறுகள், பாசனக் கிணறுகள், கிணறுகளை ஆழப்படுத்துதல், விசையேற்றங்கள் அமைத்தல், நிலத்தைப் பண்படுத்துதல், கோழிப் பண்ணை மேம்பாடு, பால் பண்ணை மேம்பாடு ஆகியவற்றிற்காக உதவித் தொகைகளுக்கு வகை செய்வதன் மூலம், வேளாண்மைச் சமுதாயத்தில் எளிய பிரிவினர்களுக்கு இத் திட்டம் உதவி செய்யும். குறுகிய காலக் கடன் வழங்கும் அளவை அதிகரிக்க, வேளாண்மைக் கடனுதவிச் சங்கங்களின் உறுப்பினர்களாயிருக்கப் பங்கு மூலதனம் அளிக்க வேண்டுமென திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. போக்கு வரத்துக்களை மேம்பாடு செய்வதற்காக கிராமச் சாலைகள் அமைத்தல், இரண்டு விற்பனைச் சங்கங்களின் வரம்பிற்குட் பட்ட இடங்களில் கிடங்குகளைக் கட்டி விற்பனை வசதியை மேம்படுத்தல், வேளாண்மைக் கடனுதவிச் சங்கங்கள் உழவர்கள் ஒத்துழைப்பை நல்கச் செய்வதற்காக உறுப்பினர் கல்வித் திட்டம், சிறு கையினைஞர் திட்டங்கள், வேளாண்மை இயந்திரங்களை வாடகைக்குக் கொடுத்தல், குடிமராமத்துப் பணிகள் ஆகியவை இத் திட்டத்தில் அடங்கும். மூல தன இனங்கள், நில மேம்பாட்டுப் பணிகள் தொடர்பாக சிறு உழவர்கள் மேம்பாட்டு நிறுவன நிதியிலிருந்து 25 சத வீத மூலதன உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது. எதிர்பாராச் செலவுகளைச் சமாளிப்பதற்காக, தொடக்க வங்கிகளுக்கு 6 சத வீதமும், மத்திய வங்கிக்கு 3 சத வீதமும் இழப்புப் பொறுப்பு நிதி பங்குத் தொகை அளிக்க இந்த நிறுவனத்தால் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. ரூ. 1.6 கோடி என்ற வரையறுக்கப்பட்ட மூலதனத்துடன் இந்தச் சிறு உழவர்கள் மேம்பாட்டு நிறுவனம் ரூ. 20 கோடி கடனுதவியை அதன் தொடர் விளைவுகளுடன் அளிக்கும்.

[1971 சூலை 24]

குறைந்த அளவில் நிலம் வைத்துள்ள சிறு உழவர்களுக்கும் வேளாண்மைத் தொழிலாளர்களுக்கும் உரிய மேம்பாட்டுத் திட்டம்.

சிறு நிலமுள்ள உழவர்களுக்கு நல்ல வருமானத்தையும் கிராம வேலை வாய்ப்பையும் அளிக்கும் இரண்டு நோக்கங்களுடன் சிறு நிலமுள்ள உழவர்களுக்குச் சொல்லப்பட்டுள்ள செயல் நோக்கமுள்ள, உற்பத்தித் திறன் வாய்ந்த, வருவாய் கிடைக்கச் செய்யும் திட்டங்களின் மூலம் மிகக்குறைந்த அளவு நிலங்களைக் கொண்டுள்ள குடியானவர்கள், குறைந்த நிலமுள்ள குடியானவர்கள், வேளாண்மைத் தொழிலாளர்கள் ஆகியோருக்கு உதவி செய்வதற்காக வகுக்கப்பட்டுள்ள இரண்டு திட்டங்களைச் சேலம் மாவட்டத்தில் ஒன்றும் வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் ஒன்றும் ஆகச் செயல்படுத்திப் பார்க்க இந்திய அரசு முன்வந்துள்ளது. இந்தச் சிறப்புத் திட்டங்கள் மத்திய அரசிடமிருந்து முழு நிதியுதவியுடன் கூடிய மத்தியத் திட்டமாக இருக்கும். குறைந்த நிலமுள்ள உழவர்களின் தங்குமிடமுள்ள குறைந்த நிலங்களில் மும்முரப் பயிர் விளைவு, கால்நடை வளர்ப்பு முதலியவை மூலம் பெருமளவிற்கு உற்பத்தியைப் பெருக்க உதவி செய்வதும், அவர்களுக்குத் தேவைப்படும் பயிரிடு பொருள்கள் அனைத்தையும் கிடைக்க வகை செய்து மேம்படுத்தப்பட்ட முறைகளைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் உற்பத்தியைப் பெருக்க உதவி செய்வதும், வேலை வாய்ப்பைப் பெருமளவிற்கு ஏற்படுத்துவதும் இத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். மிகக் குறைந்த நிலமுள்ள குடியானவர்கள் இந்த உதவி பெறத் தகுதி பெறுவதற்கு ஒரு ஏக்கருக்கும் மேற்படாத நன்செய் நிலம் அல்லது இரண்டு ஏக்கருக்கும் மேற்படாது புன்செய் நிலம் வைத்திருப்பவர்களாய் இருக்க வேண்டும். இதைப் போலவே, குறைந்த நிலமுள்ள உழவரும் 1 முதல் 2.5 ஏக்கர் நன்செய் நிலம் அல்லது 2 முதல் 5 ஏக்கர் வரை புன்செய் நிலம் வைத்திருக்க வேண்டும். இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைத் தலைவராகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட சிறு நிலமுள்ள உழவர்கள்—பண்ணைத் தொழிலாளர்கள் மேம்பாட்டு நிறுவனத்தின் பொறுப்பாகும்.

தொடக்கத்தில் இத் திட்டம் சேலம் மாவட்டத்தில் வல்லப்பாடி, பெத்த நாயக்கன்பாளையம் ஆகிய இரண்டு வளர்ச்சி வட்டாரங்களிலும், வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் செங்கம், புதுப்பாளையம் ஆகிய 2 வளர்ச்சி வட்டாரங்களிலும் மட்டுமே செயற்படுத்தப்படும். திட்டக் காலத்தில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் சுமார் 20,000 குடும்பம் இதன்கீழ் வரும். ஒவ்வொரு திட்டத்திற்கும் ரூ. 1.00 கோடி நிதி ஒதுக்கீடு இருக்கும்.

சிறு நிலமுள்ள குடியானவர்கள் மேம்பாட்டு நிறுவனம், குறைந்த நிலமுள்ள உழவர்கள்—பண்ணைத் தொழிலாளர்கள் மேம்பாட்டு நிறுவனம் ஆகிய சிறப்புத் திட்டங்களைச் சீர்தாக்கிப் பார்க்கவும், ஒருங்கிணைக்கவும் முதலமைச்சரைத் தலைவராகவும், வேளாண்மை அமைச்சரைத் துணைத் தலைவராகவும் கொண்ட உயர் நிலைக்குழு ஒன்று மாநில நிலையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒருங்கிணைந்த புன்செய் நில மேம்பாட்டுத் திட்டம்.

புன்செய் நிலம் பயிரிடுபவர்களால் மேம்படுத்தப்பட்ட வேளாண்மை நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கும் போதுமான பயிர் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கும்

1971 சூலை 24]

அவர்களுக்கு உதவி செய்யும் நோக்கத்துடனும் இந்திய அரசின், மத்திய அரசு ஆதரவு பெறும் திட்டங்களின் கீழ் புன்செய் நிலம் மும்முரப் பயிர்நீடு திட்டம் ஒன்று உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. முதலாவது ஆண்டிற்கு ரூ. 14.05 லட்சம் நிதி ஒதுக்கீட்டுடனும் 1971-72-ல் ரூ. 22.30 லட்சத்துடனும் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் இத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்காக திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் கோயில்பட்டி வட்டம் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது. கோயில்பட்டி வட்டத்தில் 4 கிராமங்களில் அதாவது திட்டகுளம், சிதம்பரபுரம், இல்லம்புவனம், விஜயபுரி கிராமங்களில் 2,000 ஏக்கர்களில் இத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. 1973-74-ஆம் ஆண்டிற்குள் அதாவது நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதிக்குள் படிப்படியாக நிறைவேற்றும் திட்டத்தின்கீழ் 8,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் இத் திட்டம் நீட்டிக்கப்படும். இத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கங்கள் பின்வருமாறு:—

(i) சிறப்பாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட இடங்களில் புன்செய்ப் பயிர் விளைவித்தல் பற்றிய ஆராய்ச்சியை மேற்கொள்ளுதல்.

மண் வளம் குறித்தும், ஈரம் குறித்தும் செய்த ஆராய்ச்சியின் முடிவுகளை நடைமுறையில் பயன்படுத்தல்.

வறட்சியை எதிர்த்து நிற்கும் பயிர்களையும் குறுகிய காலப் பயிர்களையும் பயிரிடுதல்.

(d) யூரியாவைப் பரவலாகத் தெளித்தல் போன்ற உரமிடும் புதிய தொழில் நுட்ப உத்திகளைப் பயன்படுத்துதல்.

(e) பயிர்பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை உரிய நேரத்தில் பயன்படுத்துதல்.

தொழில் நுட்ப உத்திகளும், பயிரிடு தேவைப் பொருள்களும் குறைந்த செலவில் கிடைக்க வகை செய்யப்படும். விசைத் தெளிப் பாண் போன்ற விலையுயர்ந்த இயந்திரங்களை மத்தியக் கிடங்குகளில் வைத்துக் கொண்டு உழவர்களுக்குக் குறைந்த கட்டணத்துக்கு வாடகைக்கு விடப்படும். இதில் பங்கு கொள்பவர்களின் நிலங்களைக் குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு ஒரு முறை ஆய்வு செய்யப்படும். கணிசமான அளவிற்கு உற்பத்தித் திறனை மேம்படுத்தும் நோக்கத் துடன் பயிர்ப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள், நிலம் பண் படுத்துதல், நீர்வளத்தைச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்தல் ஆகியவை மும்முரமாக மேற்கொள்ளப்படும்.

இத் திட்டம் திட்ட அதிகாரி என்னும் முறையில் வேளாண்மைத் துறைத் துணை இயக்குநரால் செயல்படுத்தப்படுகிறது.

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைத் தலைவராகக் கொண்டு மாவட்ட அளவில் ஓர் இணக்கக் குழுவும், வேளாண்மைத் துறை அரசுச் செயலாளரைத் தலைவராகக் கொண்டு மாநில அளவில் ஓர் இணக்கக் குழுவும், இத்திட்டம், செயல்படுவதை ஆய்வு செய்வதற்காக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

செம்மண் நிலப்பகுதியின் பயனுக்காக, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம் புதுக்கோட்டை வட்டத்தில் நடப்பாண்டில் புன்செய் நில ஒருங்கிணைந்த மேம்பாட்டுத் திட்டம் ஒன்றை மேற்கொண்டு எடுத்துக் கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. ரூ. 19.89 லட்சம் மொத்தச் செலவில் 1971-72-ல் 2,000 ஏக்கர் நிலத்தில் இத்

[1971 சூலை 24]

திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்காக இந்திய அரசு நிர்வாக ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. நீண்டகாலக் கடன் குறித்து ரூ. 11.57 லட்சமும், உதவித் தொகை குறித்து ரூ. 8.32 லட்சமும். இதில் சேர்ந்ததாகும். இத்திட்டத்தை உடனடியாகச் செயல்படுத்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

வணிகப் பயிர்கள் முனைப்புத் திட்டம் உட்பட பருத்தி வளர்ச்சி.

பருத்தி ஒரு முக்கியமான வணிகப் பயிராகும். இது, தமிழ் நாட்டில் சுமார் 10.00 லட்சம் ஏக்கரில் பயிர் செய்யப்படுகிறது. வறட்சி நிலைமைகள் காரணமாக, 1968-69-ல் இந்தப் பரப்பளவு 7.00 லட்சம் ஏக்கர்களாகவும், 1969-70-ல் 8.63 லட்சம் ஏக்கர்களாகவும் குறைந்தது (1) தரமான விதைகளைப் பெருக்குதல், பங்கிட்டளித்தல், (2) முனைப்புத் திட்டங்களை மேற்கொள்ளுதல், (3) மும் முரப் பயிர்ப்பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் ஆகியவை மூலம் முனைப்புத் திட்டம் உட்பட பருத்தி உற்பத்தியை அதிகரிப்பதே ஒருங்கிணைக்கப் பட்ட பருத்தி வளர்ச்சித் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

1971-72-ஆம் ஆண்டில், மேலும் 30,000 ஏக்கர் பரப்பளவு இத் திட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவரப்படும். 1969-70-ல் 180 கிலோகிராம் கொண்ட 3.97 லட்சம் பருத்தி பேல்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டதாக மதிப்பிடப்பட்டது. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் 4.90 லட்சம் பேல்கள் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்று குறிக்கோள் அளவு நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. 1971-72-ஆம் ஆண்டில் 5.10 லட்சம் பேல்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட வேண்டும் என்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது.

திட்டத்துறையின் கீழ் 1969-70-ல் ஏற்பட்ட நிகரச் செலவு ரூ. 6.03 லட்சமாகும். 1970-71-ஆம் ஆண்டிற்காக எதிர்பார்க்கப்பட்ட செலவு ரூ. 9.85 லட்சம் என்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 1971-72 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் மொத்தச் செலவாக ரூ. 23.87 லட்சமும் நிகரச் செலவாக ரூ. 3.47 லட்சமும் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

நவீன சாகுபடி முறைகளை உழவர்களுக்குத் தெள்ளென விளக்குவதற்காக, உழவர்களுடைய நிலங்களில் கட்டில விளக்க நிலத் துண்டுகள் அமைக்கப்பட்டன. விதைகள், இரசாயன உரங்கள், பயிர்ப்பாதுகாப்பு இரசாயனங்கள், தொழிலாளர்களுக்கான செலவு, காட்சிப் பலகைகள் ஆகியவை குறித்து, 5 ஏக்கர் கொண்ட ஒவ்வொரு நிலத் துண்டுக்கும் ரூ. 560 கொண்ட ஒரு தொகையை அரசு கொடுக்கிறது. மாணவாரிப் பயிர்களுக்கு நைட்ரஜன் உரங்களைப் பயன்படுத்துவதை விளம்பரப்படுத்துவதற்கு, உழவர்களுடைய நிலங்களில் ஒவ்வொரு நிலத்துண்டுகளும் 3 ஏக்கர் கொண்டதாகவுள்ள கட்டில விளக்க நிலத்துண்டுகள் அமைக்கப்பட்டன. இரசாயன உரங்கள், காட்சிப் பலகைகள் ஆகியவை குறித்து ஒவ்வொரு நிலத் துண்டுக்கும் ஆகும் செலவில் ரூ. 50-ஐ அரசு கொடுக்கிறது.

முனைப்புத் திட்டப் பகுதிகளில், பருத்தி விளைவிப்போர் கூட்டுறவுக் கடன் வசதியைப் பெறுகின்றனர். 1969-70-ல் பெற்ற கடன் ரூ. 59.47 லட்சம் ஆகும். 1971-72-ஆம் ஆண்டுக்கான குறிக்கோள் அளவு ரூ. 100.00 லட்சமாகும்.

1971 சூலை 24]

மும்முர வேளாண்மை மாவட்டத் திட்டம் (பருத்தி).

ஆண்டு ஒன்றுக்கு 11.00 லட்சம் பேல்கள் தேவையாயிருக்க, தற்பொழுது தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படும் பருத்தியின் அளவு சுமார் 4.00 லட்சம் பேல்களேயாகும். இதனால் ஆண்டுதோறும் 7.00 லட்சம் பேல்கள் இறக்குமதி செய்யப்படத் தேவையாக இருக்கிறது. பருத்தி உற்பத்தியில் விரைவான, குறிப்பிடத்தக்க மாற்றம் ஏற்பட வேண்டியது கட்டாயமாகும்.

உழவர்கள் வயல்களில் செய்யப்பட்ட பெருவாரியான சோதனைகளும், கட்டில் விளக்கங்களும், தற்பொழுது கிடைப்பதைவிட அதிகப் பருத்தியை விளைவிக்க முடியும் என்பதை மெய்ப்பித்துள்ளன. கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் MCU 5, சுஜாதா பருத்தி ரகங்களைக் கொண்டு ஹெக்டேர் ஒன்றுக்கு 30 முதல் 35 குவிண்டால்கள் வரை கம்பாஸ் பருத்தி விளைந்துள்ளதாகக் கட்டில் விளக்கம் மூலம் தெரிய வந்துள்ளது.

இருக்கின்ற வளத்தை முழுவதும் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்காக, பருத்தி உற்பத்தி குறித்த முயற்சிகளை மும்முரப்படுத்துவதற்குப் புதிய முறை ஒன்று மும்முர வேளாண்மை மாவட்டத் திட்ட முறைப்படி தற்போது மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. பாசன வசதியுள்ள பகுதிகளிலும் உறுதியாக மழைவளம் பெறும் பகுதிகளிலும் இப்பணி மேற்கொள்ளப்படும். கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில், பருத்தி விளைச்சலின் கீழ் வரும் பரப்பளவு முழுவதும் இந்தத் திட்டத்தின்கீழ்ப் படிப்படியாகக் கொண்டு வரப்படும். தவிர, 3,00,000 ஏக்கரில் இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, திருச்சி, ஆகிய மாவட்டங்களில் பருத்தி முனைப்புத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

இத்திட்டத்தைத் திறம்படச் செயல்படுத்துவதற்கு, தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட மாவட்டம், 20,000 ஹெக்டேர் கொண்ட பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படும். ஒவ்வொரு பிரிவும் வகுப்பு I அதிகாரியின் பொறுப்பில் கொண்டு வரப்படும். விளைச்சலைப் பெருக்குவதற்காக யூரியா, உரத்தை விரிவாகப் பயன்படுத்துதல், பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகளை விரிவாகத் தெளித்தல் போன்ற நவீன முறைகள் உள்ளிட்ட முனைப்பு முறைகளைப் பின்பற்றி பருத்தி விளைச்சல் பெருக்கப்படும்.

பருத்தி பயிரிடுவதற்குக் குறிப்பிட்ட உணக்கம் அளிப்பதற்கு, பயிர்ப் பாதுகாப்பு, யூரியா தெளிப்பு ஆகியவற்றிற்கென, பாசனப் பருத்திக்கு 25 சதவீத உதவித் தொகையும், மானுவாரிப் பருத்திக்கு 50 சதவீத உதவித் தொகையும் வழங்கப்படுவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

திறமையான பயிர்ப் பாதுகாப்புப் பணியைச் செயல்படுத்துவதற்கு, ஒவ்வொரு 10,000 ஹெக்டேர்களுக்கும் ஒரு பயிர்பாதுகாப்புப் பிரிவு வீதம் பயிர்ப்பாதுகாப்புப் பிரிவுகளை ஏற்படுத்துவதற்கும் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. பருத்திப் பயிர்களில் விரிவாக விமானத்தின் மூலம் மருந்து தெளிப்பது, பருத்தி விளைச்சல் குறித்த செலவைச் சிக்கனப் படுத்துவதற்கு களைக்கொல்லிகளைப் பயன்படுத்துவது ஆகியவை இத்திட்டத்தின் ஏனைய புதிய கூறுகளாகும்.

[1971 சூலை 24]

எண்ணெய் வித்துக்கள் மேம்பாடு.

எண்ணெய் வித்துக்கள் குறித்த ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட மேம்பாட்டுத் திட்டம் 1961-62-ம் ஆண்டிலிருந்து செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. அரசு நிலங்கள் அல்லது குத்தகைக்கு எடுத்த நிலங்கள் ஆகியவற்றில் 700 ஏக்கர் கொண்ட பகுதிகளில் 14 நிலையங்களில் மண்டலப் பண்ணைகளை அமைப்பதன்மூலம், ஒவ்வொரு ஆண்டும் பத்தில் ஒரு பகுதிகளுக்கு (சுமார் 2.00 லட்சம் ஏக்கர்) தரப்படுத்தப்பட்ட வேர்க்கடலை விதைகளை வழங்குவதன்மூலம் வேர்க்கடலை பயிரிடுவது இத்திட்டத்தின் முக்கியக் கூறாகும். முதல்நிலை விதைப் பண்ணை 2,500 ஏக்கரிலும், இரண்டாவது நிலை விதைப்பண்ணை 4,500 ஏக்கரிலும், மூன்றாவது நிலை விதைப்பண்ணை 10,000 ஏக்கரிலும் நிறுவப்பட்டன. விதைப் பெருக்கத்தின் கடைசி மூன்று நிலைகள் உழவர் களுடைய நிலங்களில் நிறைவேற்றப்பட்டன.

மூன்றாம் நிலை விதைகளைப் பன்மாடங்காக்கும் பணி முடிவில் 40 கூட்டுறவுச் சங்கங்களிடம் ஒப்படைக்கப்படும். படிப்படியான திட்டத்தை பின்பற்றி ஒவ்வொரு சங்கமும் 1,000 ஏக்கரில் மூன்றாம் நிலை விதைகளைப் பெருக்கும். இதுவரையில் 19 கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இப்பணியை மேற்கொண்டுள்ளன.

வேர்க்கடலை: 1969-70-ம் ஆண்டில் தமிழ்நாட்டில், வேர்க்கடலை பயிரிடப்படும் பரப்பளவு 24,37,560 ஏக்கர் என்று மதிப்பிடப்படுகிறது. அதன்மூலம் கிடைக்கப்பெறும் தோல் நீக்கப் பெருத கடலை 9,10,210 டன்களாக இருக்கும் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

எள்: 1969-70-ல், தமிழ்நாட்டில், 3,91,830 ஏக்கரில் எள் விதைக்கப்பட்டது. மொத்த விளைச்சல் 37,170 டன் என்று மதிப்பிடப்படுகிறது.

ஆமணக்கு: 1969-70-ல், தமிழ் நாட்டில், ஆமணக்கு விதைக்கப்பட்ட பரப்பளவு 21,320 ஏக்கர் என்று மதிப்பிடப்படுகிறது. மொத்த உற்பத்தி 3,700 டன் என்று மதிப்பிடப்படுகிறது.

1968-69-ம் ஆண்டுக்கான, இலக்கு 10.00 லட்சம் டன் எண்ணெய் வித்துக்கள் என்று வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. 1970-71-ல் மேலும், 1.25 லட்சம் டன் எண்ணெய் வித்துக்களைப் பெற முடியும் என்றும், 1971-72-ல் 1.98 லட்சம் டன் எண்ணெய் வித்துக்களைப் பெற முடியும் என்றும் மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நான்காவது திட்டக் காலத்தின் இறுதியில் 13.00 லட்சம் டன் எண்ணெய் வித்துக்களை உற்பத்தி செய்யத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. 1970-71-ல் 26.79 லட்சம் ஏக்கரிலும், 1971-72-ல் 26.96 லட்சம் ஏக்கரிலும் பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

1970-71-ல் கோபிசெட்டிப்பாளையம், பொள்ளாச்சி, கோயம்புத்தூர், திருமங்கலம், அருப்புக்கோட்டை, பட்டுக்கோட்டை முசிறி, கம்பம் ஆகிய ஊர்களில், வேர்க்கடலை முனைப்புத் திட்டத்தின் கீழ் 8 பிரிவுகள் இப்போது செயல்பட்டு வருகின்றன. 1970-71-ல் 3.05 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் இது பயிரிடப்படும். 50 சென்ட் கொண்ட ஒவ்வொரு துண்டு நிலத்திற்கும் ரூ. 50 என்ற வீதத்தில் 240 கட்டில் விளக்கங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

1971 சூலை 24]

முந்திரி பயிரிடுவதற்கான முனைப்புத் திட்டம்: இருவகைப் பணி களுடன்கூடிய முந்திரி முனைப்புத் திட்டம் ஒன்று இந்திய அரசால் வகுக்கப்பட்டது. அவையாவன: (i) முந்திரி பயிர்ப்பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளுக்கான திட்டம், (ii) முந்திரி குறித்து கட்டில் விளக்க நிலத்துண்டுக்களை அமைத்தல், ஆகியவையாகும். இத் திட்டங்களுக்கு, அரசு 1970-ம் ஆண்டு ஜூலை, ஆகஸ்ட் திங்களில் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது. 100 சதவீத மத்திய உதவியோடு 1—9—1970-லிருந்து இத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டது.

பயிர்ப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளின்கீழ், 1970-71-ல், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் 3,000 ஏக்கரிலும், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திலும் 2,916 ஏக்கரிலும் பயிரிடுவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். வேளாண்மைத் துறையின் தொழில் நுட்ப உதவியோடு இரசாயன மருந்துகளைத் தெளிப்பது நடைபெறுகிறது. இரண்டு முறை இரசாயன மருந்துகளைத் தெளிப்பதற்கான செலவு ரூ. 25 ஆகும். இதனை இந்திய அரசு உதவித் தொகையாக வழங்கி வருகிறது.

கட்டில் விளக்க நிலங்களை அமைப்பதைப் பொறுத்த வரையில், தென் ஆர்க்காடு, திருச்சி, செங்கல்பட்டு, தஞ்சாவூர், இராமநாதபுரம் ஆகிய மாவட்டங்களில் 310 கட்டில் விளக்க நிலங்களை அமைப்பது என்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. பயிர் விளைவிப்பவர் பயிர் பாதுகாப்பு முறையை செயல்படுத்தும் திறனை கட்டில் விளக்க நிலங்கள் (2 ஏக்கர்) விளக்கும். ஒவ்வொரு நிலத் துண்டுக்கும், உரமிடுவது, பயிர்ப் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றிற்கு ரூ. 300 உதவித் தொகை இந்திய அரசால் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

பம்பாய், வேளாண்மை மறுநிதிக் கழகத்திலிருந்து உதவித் தொகை பெறுவதன் மூலம் நிறைவேற்றப்படும் முந்திரி வளர்ப்புத் திட்டம்.—ஒவ்வொரு ஏக்கருக்கும், பம்பாய் வேளாண்மை மறுநிதிக் கழகத்திடமிருந்து ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 400 கடன் உதவி பெறுவதோடு முந்திரி வளர்ப்பு குறித்த செயற் குறிப்புகள் அர்சின் பரிசீலனையில் உள்ளன. ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் 14,000 ஏக்கர் வீதம், 5 ஆண்டுக் கால அளவில் தென்னாற்காடு, திருச்சி, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்டங்களில் 70,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் முந்திரி பயிரிடுவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் முந்திரி, தென்னை வளர்ப்பு.

1966-ம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 24-ம் நாளிலிருந்து முந்திரி, தென்னை ஆகியவற்றை வளர்ப்பதற்கான ஒருங்கிணைந்த திட்டம் ஒன்று திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இத் திட்டத்தின்கீழ், தனிப்பட்ட ஒவ்வொருவருக்கும் அதிக அளவு ரூ. 3,500 கடன் வழங்கப்படும் என்கிற வரம்பிற்குட்பட்டு தென்னைக்காக, ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 370-ம், முந்திரிக்கு, ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 150-ம் நீண்ட காலக்கடன்கள் வழங்குவதன்மூலம் கூடுதலான பரப்பளவில் இவற்றைப் பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. 1969-70-ல் 807 ஏக்கரில் தென்னையும், 1,002 ஏக்கரில் முந்திரியும் பயிர் செய்யப்பட்டன. 1970-71-ல் 1,000 ஏக்கரில் முந்திரியும், 750 ஏக்கரில்

1971 சூலை 24]

தென்னையும் பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இதே போன்று 1971-72-லும் பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. தென்னை வளர்ப்பு தனிப்பட்ட நபர்கள், ஊராட்சிகள் ஆகியோருக்குத் தேவைப்படும் தரமான தென்னம் பிள்ளைகளை வழங்குவதற்காக, ஒவ்வொரு ஆண்டும் 7.00 லட்சம் தென்னம்பிள்ளைகளை உற்பத்தி செய்யும் திறனளவுடன் கூடிய 19 தென்னம்பிள்ளை வளர்ப்புப் பண்ணைகள் தற்பொழுது இம் மாநிலத்தில் உள்ளன. உள்ளூர் அங்காடி விலை வீதத்திற்குமேல் 20 சதவீதத் தொகையைக் கொடுப்பதன்மூலம் அடையாளம் இடப்பட்டதாய் மரங்களிலிருந்து நெற்றுகள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு தென்னம் பிள்ளையும் ரூ. 1.50 என்ற சலுகைக் கட்டணத்தில் வழங்கப்படுகின்றது.

1969-70-ல், 6.03 லட்சம் தென்னம்பிள்ளைகள் வழங்கப்பட்டன. 1970-71, 1971-72 ஆகிய ஆண்டுகளில் முறையே 7.47 லட்சம், 7.80 லட்சம் தென்னம்பிள்ளைகளை வழங்குவதே, 1970-71, 1971-72 ஆகிய ஆண்டுகளுக்கான திட்டமாகும். மேம்படுத்தப்பட்ட கிராமப்புற பொருளாதார நடவடிக்கைகள், பயிர் வளர்ப்பு நடவடிக்கைகள், உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு உரங்களைப் பயன்படுத்துவது ஆகிய வற்றைக் கடைப்பிடிக்க மும்மூரப் பிரசாரம் இம்மாநிலத்தில் நடைபெற்று வருகிறது. மேம்படுத்தப்பட்ட முறைகளைக் கையாளுவதற்கு உரமிடுதல், நாற்றுவிடுதல் ஆகியவை குறித்த ஒவ்வொரு கட்டில விளக்கங்களுக்கும் முறையே ரூ. 50, ரூ. 100 உதவித் தொகை வழங்குவதன் மூலம், உழவர்களின் நிலங்களில் இந்தக் கட்டில விளக்கங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. உதவித் தொகை வழங்கும் அடிப்படையில் பயிர்ப் பாதுகாப்பு இரசாயனங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு தெளிப்பானுக்கும் ரூ. 100 என்ற பேரளவு உதவித் தொகைக்கு உட்பட்டு, தென்னம்பிள்ளைகளுக்கு மருந்து தெளிப்பதற்குத் தகுந்த தெளிப்பான்களுக்கு 50 சதவீத உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது.

1970-71-ல் 100 தெளிப்பான்கள் வழங்குவதற்கும், 1971-72-ல் மற்றும் 100 தெளிப்பான்கள் வழங்குவதற்கும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. உழவர்கள் நிலங்களில் 1970-71-ல் 500 கட்டில விளக்க நிலங்கள் அமைக்கப்படும். அதே எண்ணிக்கை 1971-72-லும் மேற்கொள்ளப்படும்.

விளைச்சலை 25 சதவிகிதம் அதிகரிக்க தென்னை வளர்ப்பு முனைப்பு நடவடிக்கைகளைக் கடைப்பிடிப்பதற்காக முனைப்புத் திட்டம் ஒன்று, 1963-64-ல், தஞ்சாவூர் மாவட்டம், அதிராம்பட்டினம் பகுதியில் உள்ள 1,000 ஏக்கர் கொண்ட அடக்கப் பகுதியில் கொண்டுவரப்பட்டது. தஞ்சாவூர், வட ஆர்க்காடு, சன்னியாகுமரி ஆகிய இம் மூன்று மாவட்டங்களிலும், மேலும் மூன்று பிரிவுகள் 1966-67-ல் தொடங்கப்பட்டன. 1967-68-ல் மேலும் ஒரு பிரிவு மன்னார்குடியில் தொடங்கப்பட்டது. 1969-70-ல் மதுரை மாவட்டம், பொள்ளாச்சியில் ஒன்றும், மதுரை மாவட்டம் கொட்டம்பட்டியில் மற்றொன்று மாக மேலும் இருபிரிவுகள் தொடங்கப்பட்டன. இவ்வாறாக, 1969-70-ல் ஆறு பிரிவுகள் செயல்பட்டு வந்தன.

உரங்கள், இரசாயனங்கள் ஆகியவற்றை வாங்குவதற்காகக் கடன்—உதவித் தொகை வழங்கப்பட்டு வருகிறது. கூடலும், உதவித் தொகையும் முதல் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு வழங்கப்படுகின்றன.

1971 சூலை 24]

1970-71-ல், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம், பொள்ளாச்சியில் ஒன்றும், தஞ்சாவூர் மாவட்டம், முத்துப்பேட்டையில் ஒன்றும், மதுரை மாவட்டம், கொட்டம்பட்டியில் ஒன்றும் ஆக மூன்று பிரிவுகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. 1971-72-ல் இரண்டு பிரிவுகளைத் தொடர்ந்து நடத்தத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது.

தென்னை வளர்ப்பதற்குத் தகுதியான ஏராளமான நிலப் பகுதிகள் உள்ளன. தென்னை வளர்ப்புத் திட்டத்தின்கீழ் நிலங்களைக் கொண்டு வர இயலாததற்கு முக்கிய காரணம் நிலஉரிமையாளர்களிடம் நிலவும் நிதிப் பற்றாக்குறையேயாகும். தென்னை வளர்ப்பை அதிகரிக்க ஊக்க மளிக்கும் பொருட்டு நீண்ட காலக் கடன்கள் வழங்குவதற்கான திட்டம் ஒன்று 1966-67-ல் செயல்படுத்தப்பட்டது. ஒவ்வொரு நபருக்கும் ரூ. 3,000 என்ற பேரளவுக்கு உட்பட்டு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 300 வீதம் நீண்ட காலக் கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. பதினே ராவது ஆண்டு முதற்கொண்டு, இந்தக் கடன்கள் 5 சம ஆண்டுத் தவணைகளில் திரும்ப வசூலிக்கப்பட்டதக்கவையாகும். நிலகிரி, இராமநாதபுரம் ஆகிய மாவட்டங்கள் நீங்கலாக இம்மாநிலம் முழுவதிலும் இது செயல்படுத்தப்படுகிறது.

1971-72-ல் 2,000 ஏக்கர் கொண்ட ஒரு பகுதியில் இத் திட்டம் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. நான்காவது திட்டத்தில், நீண்ட காலக் கடன்கள் வழங்குவதன் மூலம், 10,000 ஏக்கர் கொண்ட நிலம் தென்னை பயிரிடுவதன்கீழ் புதிதாகக் கொண்டு வரப்படும்.

தோட்டக்கலை.

பழஉற்பத்தித் திட்டம்.

பழத்தோட்டங்களை வளர்ப்பவர்களுக்கு நீண்டகாலக் கடன்கள் வழங்குவதன் மூலமும் பழ உற்பத்தி குறித்து இலவசமாகத் தொழில் நுட்ப ஆலோசனை வழங்குவதன் மூலமும் பழத் தோட்டங்கள் உள்ள பகுதியை அதிகப்படுத்த இத் திட்டம் வகை செய்கிறது. ஒவ்வொரு தனியாருக்கும் திராட்சை பயிரிடுவதற்காக நபர் ஒருவருக்கு ரூ. 6,000 என்ற அதிக அளவுத் தொகைக்கு உட்பட்டு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 1,500 வீதமும், ஏனைய பழமரங்களை வளர்ப்பதற்கு நபர் ஒருவருக்கு ரூ. 2,000 என்ற அதிக அளவுக்கு உட்பட்டு, ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 300 வீதம் நீண்ட காலக்கடன்கள் வழங்க இத் திட்டத்தின்கீழ் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ரூ. 6.00 லட்சம் நீண்ட காலக் கடன்கள் வழங்குவதன் மூலம் 1970-71-ல் இத் திட்டத்தின் கீழ் 1,600 ஏக்கர் பரப்பளவில் பழ மரங்கள் வளர்க்கத் திட்டமிட்டிருக்க, 1,679 ஏக்கர் இத் திட்டத்தின் கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டது. ரூ. 7.12 லட்சம் நீண்டகாலக் கடன்கள் வழங்கப்பட்டன. 1971-72-ல் 1,500 ஏக்கர் இத்திட்டத்தின் கீழ்க் கொண்டு வரப்படும். ரூ. 6.00 லட்சம் நீண்ட காலக் கடன்கள் வழங்கப்படும்.

அரசுப் பழத்தோட்டம்—பழ நாற்றுப் பண்ணைகள் நிறுவுதல்.

பழத் தோட்டங்களை அறிவியல் முறையில் வளர்ப்பதற்கும் பழத் தோட்டக்காரர்கள், பழ உற்பத்தியாளர். பொது மக்கள் ஆகியோருக்குத் தரமான பயிரிடு பொருட்களை வழங்குவதற்கும் கட்டி

1971 துலை 24]

விளக்க நிலையங்களாகப் பணிபுரியும் பழத் தோட்டங்களை நிறுவுவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இம் மாநிலத்தில் ஒன்பது பழத் தோட்ட நாற்றுப் பண்ணைகள் இருக்கின்றன.

1969-70-ல் ஒட்டுமா, நாரத்தை, எலுமிச்சை—கிச்சிலி மரங்கள் நறுமணச் செடிகள், ஆப்பிள், ஒட்டுப் பேரிக்காய் முதலிய பல்வேறு வகையைச் சேர்ந்த 1,47,000 மரங்கள் மேற்கூறிய பழத் தோட்டங்களில் பயிரிடப்பட்டன. 1970-71-ல் பழ மரங்கள் வளர்ப்போருக்கு வழங்குவதற்காக 97,325 செடிகள் பயிரிடப்பட்டன.

வாழைப் பயிரிடுவது குறித்து முனைப்புத் திட்டம்.

முனைப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதன்மூலம் தற்போதுள்ள பகுதிகளில் வாழை உற்பத்தியைத் தீவிரப் படுத்துவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத் திட்டத்தின்கீழ், இதற்காக நியமிக்கப்பட்ட சிறப்புப் பணியாளர்கள்மூலம், வாழை பயிரிடுவோருக்கு இலவசமாகத் தொழில் நுட்ப ஆலோசனைகள் வழங்கப் படுகின்றன. வாழைப் பயிரிடுவோரின் நிலங்களில் கூட்டல் விளக்க நிலங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், வணிக வங்கிகள் ஆகியவை மூலமாக, ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 1,000 முதல் ரூ. 1,500 வரை வீதம் குறைந்த காலக் கடன் வழங்கப்படுகிறது. வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில், கிணறு ஒன்றுக்கு ரூ. 2,000 என்ற வீதத்தில் 500 கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்குக் கடன் வழங்க யூனியன் வங்கி சம்மதம் தெரிவித்துள்ளது.

1970-71, 1971-72 ஆகிய ஆண்டுகளில், தற்போதுள்ள 20,000 ஏக்கரிலும் வாழைப் பயிரிடவேண்டும் என்று திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

பாக்கு உற்பத்தி.—நீலகிரி மாவட்டத்தில் கூடலூர், கல்லாறு, மதுரை வட்டத்தில் பெரியகுளம், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் குமரிமுனை, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் குற்றாலம் ஆகிய இடங்களில் நாற்றுப் பண்ணைகளை அமைப்பதன்மூலம் தரமான கமுகு கன்றுகளை வழங்குவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். மூன்றாவது திட்டத்தில், 5.00 லட்சம் கமுகுக் கன்றுகள் வழங்கப்பட வேண்டுமென்ற குறிக்கோள் அளவு வரையறுக்கப்பட்டது. ஆனால் 2.84 லட்சம் கன்றுகள்தான் வழங்கப்பட்டன. நோய்களுக்கெதிராக உரியகாலத்தில் கட்டுப்பாடு நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கும், உரங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கும் தீவிரப் பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. உதவித் தொகை அதிக அளவு ரூ. 100 என்பதற்கு உட்பட்டு, 50 சதவீத விலையில் தெளிப்பான்கள் 1970-71-ல் வழங்கப் படுகின்றன. 1971-72-லும் இதேபோன்று வழங்கப்படும். 20 தெளிப்பான்களையும், 1.00 லட்சம் கன்றுகளையும் வழங்குவது என்று இலக்கு வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான்காவது திட்டக் கால இறுதியில் 5.00 லட்சம் கமுகுக் கன்றுகளையும், 100 தெளிப்பான்களையும் வழங்குவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது.

முனைப்புத் திட்டம் உட்பட புகையிலை உற்பத்தி.—புகைக்கும் புகையிலை, தாம்பூலப் புகையிலை ஆகியவற்றின் தரத்தை மேம்படுத்தும் பொருட்டு, புகையிலை வளர்ச்சித் திட்டம் ஒன்று 1960-ம் ஆண்டிலிருந்து செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஏக்கர் ஒன்றின் புகையிலை

1971 சூலை 24]

விளைச்சலை அதிகரிக்கச் செய்ய, 1954-ம் ஆண்டிலிருந்து, கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் புகையிலை முனைப்புத் திட்டம் ஒன்றும் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

புகையிலை உற்பத்தியை அதிகரிக்கச் செய்யும் நோக்கத்திற்காக, நான்கு வளர்ச்சித் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. அவையாவன, (1) புகையிலை மேம்பாட்டு அடங்கல் திட்டம், (2) புகையிலை முனைப்புத் திட்டம், (3) எப்.சி.வி. புகையிலை வளர்ச்சித் திட்டம், (4) சுருட்டுப் புகையிலைச் சோதனைத் திட்டம் ஆகியவை யாகும். இந்த விரிவான திட்டம் இம்மாதிலும் முழுதும் செயல்படுத்தப்படுகிறது. புகையிலை முனைப்புத் திட்டம் கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலும், எப்.சி.வி. புகையிலை மேம்பாட்டுத் திட்டம் தருமபுரி மாவட்டத்திலும் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

அடங்கல் திட்டம்.—1969-70-ல் 40 கட்டில் விளக்க நிலத் துண்டுகள் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்ற குறிக்கோள் அளவு நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்க, 100 கட்டில் விளக்கங்கள் மேற்கொள்ளப் பட்டன. 1970-71-க்கு 100 கட்டில் விளக்க நிலத்துண்டுகளை அமைக்கவேண்டும் என்று குறிக்கோள் அளவு வரையறுக்கப் பட்டுள்ளது. இதில் 40 நிலத்துண்டுகள் அடங்கல் திட்டத்தின் கீழும், 60 நிலத்துண்டுகள் முனைப்புத் திட்டத்தின் கீழும் கொண்டு வரப்படும்.

புகையிலை முனைப்புத் திட்டம்.

	1969-70-ல் சாதனை.	1970-71-ல் குறிக்கோள் அளவு.	1971-72-ல் குறிக்கோள் அளவு.
(1)	(2)	(3)	(4)
பண்ணைத் திட்டங்களின் கீழ் கொண்டு வந்த பகுதி (ஏக்கர்).	15,637	12,000	14,000

இத்திட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்ட பகுதி.—

	1969-70-ல் சாதனை.	1970-71-ல் இலக்கு.	1971-72-ல். இலக்கு.
(1)	(2)	(3)	(4)
உரம் பயன்படுத்தல்	9,407	12,000	14,000
பயிர்ப்பாதுகாப்பு	9,390	12,000	14,000
மேம்படுத்தப்பட்ட பயிர் விளைச்சல் நடவடிக்கைகள்	9,407	12,000	14,000
தரமான விதைகள்	8,939	12,000	14,000

நகரப் பகுதித் திட்டம்.

வேளாண்மை மானியத் திட்டத்தின்கீழ், ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஆகிய பகுதியிலுள்ள உழவர்களுக்கு வழங்கப்படுவது போலவே நகராட்சிப் பகுதிகளிலுள்ள குடியானவர்களுக்கும் சலுகைகள் வழங்க வகை செய்வதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

[1971 சூலை 24]

இத் திட்டத்தின்கீழ், பின்வரும் சலுகைகள் வழங்கப்படுகின்றன :—

(1) 50 சதவீத விலையில் காய்கறி விதைகளையும், பழச் செடி, தென்னங்கன்று 75 சதவீத விலையிலும் வழங்குதல்.

(2) கீழ் குறிப்பிட்ட கருவிகளை 50 சதவீத விலையில் வழங்குதல் :—

(a) மண்வெட்டிகள்.

(b) களைக் கொட்டுகள்.

(c) பரம்புகள்.

(d) வெட்டுக் கத்தரிகள்.

(e) பூவாளிகள்.

இத்திட்டம் 84 நகராட்சிகளில் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. நகராட்சிப் பகுதிகளிலுள்ள உழவர்களுக்கு காய்கறி விதைகள், பழச் செடி நாற்றுக்களை வழங்குதல், கருவிகள் வழங்குதல் ஆகியவை உழவர்களுடைய தேவைகளுக்கேற்ப ஏற்பாடு செய்ய வேண்டியிருப்பதால், இத்திட்டத்திற்கான திட்ட இலக்கு எதுவும் வரையறுக்கப்படவில்லை.

மலர்ச் செடி வளர்ப்பு.

விற்பனை செய்வதற்கேற்ற முதன்மையான இரண்டு வகைப் பூக்களாகிய ரோஜா, மல்லிகை ஆகிய மலர்ச் செடிகளை வளர்ப்பதில் தமிழ்நாடு தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது. ஆதாயம் தரத்தக்க இந்தப் பூச்செடிகள் பெரும்பாலும் புற நகர்ப் பகுதிகளிலுள்ள சமவெளிப் பகுதியில் ஏற்ற செறிவான இடங்களில் வளர்க்கப்படுகின்றன. தமிழ்நாட்டில் விற்பனை செய்வதற்காக பயிரிடப்படும் இந்தப் பூக்கள் ஒரு மிகு ஆதாயம் தரக்கூடிய தொழிலாக வளர்ந்து வருவதால், கோயம்புத்தூர், மதுரை, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களின் பல பகுதிகள் இத்தொழிலில் முனைந்துள்ளன. மலர்களை விற்பதற்காக மாநில முழுவதும் திட்டமிட்ட அங்காடிகள் ஏராளமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ்நாட்டில் 3,000 ஏக்கர் பரப்பளவுள்ள பகுதியில் மல்லிகைப் பூச்செடிகளும், 6,000 ஏக்கர் பகுதியில் சாமந்திப் பூச்செடிகளும், 1,000 ஏக்கர் பகுதியில் ரோஜாப்பூச் செடிகளும், 2,000 ஏக்கர் பகுதியில் துலுக்கச் சாமந்தி செடிகளும் பயிரிடப்பட்டு வருகின்றன என்றும், ஆண்டுக்கு ரூ. 8 கோடி முதல் 10 கோடி அளவிற்கு விற்பனை செய்வதற்கான மலர்கள் கிடைக்கின்றன என்றும் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பூச்செடிகள் பயிரிடும் பகுதியை அதிகரிப்பதற்கும் உற்பத்தியை மேம்படுத்துவதற்கும் வாய்ப்பு அதிகமாயுள்ளது. பூக்களின் உற்பத்தி மும்முர அளவில் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை யெனினும், இப்பூக்கள் குறித்த ஆராய்ச்சிப் பணி 1960-ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னரே மேற்கொள்ளப்பட்டது. கோயம்புத்தூர், வேளாண்மைக் கல்லூரி—ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தில் மல்லிகைப்பூ, ரோஜா, கனகாம்பரம், சாமந்தி ஆகிய பூச்செடிகள் வளர்க்கப்படும் பாத்திகள் அமைக்கப்பட்டு, மேம்படுத்தப்பட்ட பலவகைப் பூச்செடிகள் வளர்க்கப்பட்டன. உதகை, தாவர இயல் தோட்டம், கூனூர் சிம்ஸ் பூங்கா, கோடைக்கானல் பிரயண்ட் பூங்கா ஆகியவை பலவகைப் பூக்களை உற்பத்தி செய்யும் மாதிரி நிலையங்களாகச் செயல்படுகின்றன. இந்நிலையங்கள் பூக்களை ஏற்றுமதி செய்வதற்கு நிறைய அளவு பூக்களை

1971 சூலை 24]

வழங்குகின்றன. சிறந்த பூச்செடிகளைப் பயிரிடுவதற்குக் கணிசமான பயிர் உத்தியும் சிறந்த பயிர் முறைகளும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன என்பது புலனாகிறது. பல வகைப் பூக்களில் மலர்கள் குறித்து போதுமான இருப்பை மேம்படுத்த, அரசுப் பழத் தோட்டங்கள்—நாற்றுப் பண்ணைகள் உற்பத்தி நிலையங்களாக மேற்கொள்ளப்பட்டன. அயல்நாட்டு வாணிபத்திற்கென பலவகையான மலர்களுக்குத் தேவை ஏற்பட்டதால், ஏற்றுமதி செய்யத்தக்க பலவகைப் பூக்களின் உற்பத்தியைப் பெருக்க இந்த நிலையங்களில் பெருமளவு முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. இவ்வாறாக, ஏற்றுமதி செய்யத்தக்க பூச்செடிகளைப் பயிரிடுதல், பூக்களின் உற்பத்தி ஆகியவற்றில் சிறந்த பயிர் உத்திகளை மேற்கொள்வது நாட்டின் அந்நியச் செலவாணி கிடைப்பதற்கு வழி கோலும்.

சோற்றுக் காளான்கள்.—காளான்கள் சிறந்த வீட்டு உணவாகும். காளான் வகையை நிரந்தரமாக உற்பத்தி செய்து வருவதற்காக உயர்வகை காளான் விதைகளைத் தோடர்ந்து வழங்கி வருவது அவசியமாகும். உயர்வகைக் காளான்களைத் தனியே வைத்து ஆராய்ச்சி செய்யத்திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. கோயம்புத்தூர், வேளாண்மைக் கல்லூரி—ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் உண்ணத்தக்க காளான்கள் குறித்து ஆராய்ச்சி செய்வதற்கான திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. ரூ. 3.37 லட்ச மதிப்பீட்டுச் செலவில், இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவது இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகத்தின் ஆழ்ந்த பரிசீலனையிலுள்ளது.

பருப்பு பயிறு வகைச் செடிகளின் வளர்ச்சிக்கென நுண் கிருமிகளை உட்செலுத்தல்.—இம்மாநிலத்திலும், பிற இடங்களிலும் மிகு பயன் தரும் பலவகை பருப்பு வகைச் செடிகள், பயறு வகைச் செடிகள் மேம்பாட்டில் பல பிரச்சினைகள் எழுந்துள்ளன. அவற்றுள் உரமிடுவது ஒன்றாகும், எனவே, இந்தப் பயறு இனங்களின் விளைச்சலைப் பெருக்குவதற்காக நுண் கிருமிகளைப் போதிய அளவுக்கு வழங்குவதில் நாட்டம் செலுத்தப்படுகிறது. அத்தகைய நுண் கிருமிகள் பயறுகளின் விளைச்சலை 25 சத விகிதம் முதல் 30 சத விகிதம் வரை அதிகரிக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அத்துடன், மண்ணிலுள்ள நைட்ரஜன் சத்தும் நிலைப்படுத்தப்படும். ஆழ்ந்த ஆய்விற்குப் பிறகு பயறு இனப் பயிர்களுக்கு ஊசி மூலம் உட்செலுத்துவதற்கான நுண் கிருமி வகைகளை உற்பத்தி செய்து வழங்குவதற்காக வணிகப் பிரிவு ஒன்றை நிறுவும் செயற் குறிப்புகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. தட்ப-வெப்ப நிலைக்கூறுகளைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, நீலகிரியில் அதற்கென தொழிற்சாலை ஒன்றை அமைக்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இது குறித்த செயற்குறிப்பு, 1971-72-ல் நிறைவேற்றப் படுவதற்காக இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகத்தின் ஆலோசனையில் உள்ளது.

மலைத் தோட்டச் சிறு பயிர்கள்.

கோக்கோ வளர்ச்சி.—கோக்கோ பயிர், அதிகம் தேவைப்படுகிற அந்நியச் செலாவணியை ஈட்டித் தரும் திறனுடைய ஒரு முக்கியமான விற்பனைப் பயிராகும். தமிழ்நாட்டில் கோக்கோ பயிர் வளர்ச்சிக்கு அதிக வாய்ப்பு உள்ளது. நீண்ட காலமாக இம்மாநிலத்தில் “கிரியோலா” என்னும் வகையைச் சேர்ந்த கோக்கோ பயிர் வளர்க்க

[1971 சூலை 24]

கப்பட்டுள்ளது. அண்மையில் “பாரஸ்ட்ரோ” வகையைச் சேர்ந்த கோக்கோ பயிரைப் பயிரிடவும் இந்திய அரசு அனுமதித்துள்ளது. எனவே, தமிழ்நாட்டில் “கிரியோலா”, “பாரஸ்ட்ரோ” என்ற இரண்டு வகைகள் மேம்படுத்தப்படும்.

1962-ஆம் ஆண்டிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட கோக்கோ மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின்கீழ், (1) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பேச்சிப் பாறை, (2) திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் பாபநாசம், (3) மதுரை மாவட்டத்தில் மங்கலங்கொம்பு ஆகிய இடங்களில் மூன்று கோக்கோ முன்னோடி நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஏலக்காய் வளர்ச்சி.—உள் நாட்டிலும் வெளி நாட்டிலும் உடனடியாக விற்பனையாகும் முக்கிய நறுமணப் பயிர்களுள் இது ஒன்றாகும். இந்தப் பயிர் அதிகம் தேவைப்படுகிற அந்நியச் செலாவணியை ஈட்டித்தரும் திறனுடையதாகும். ஏலக்காய் பயிரிடுவதன் கீழ் பெரும் பகுதிகளைக் கொண்டுவரும் நோக்கத்துடன், ஏலக்காய் நாற்றுகளை உற்பத்தி செய்வதற்கும், அவற்றை வழங்குவதற்கும் சிறு நாற்றங்கால்கள் வளர்ப்பிடங்கள் பேணிவரப்படுகின்றன.

ஏலக்காய் பயிர்த் திட்டத்தின் கீழ், ஏலக்காய் பயிரிடுவதற்கு தரமான ஏலக்காய் நாற்றுகளை உற்பத்தி செய்து வழங்குவதற்கும், நோயில்லாத நாற்றுகளை வழங்குவதற்கும் இரண்டு நாற்றங்கால் வளர்ப்பிடங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. ஒரு நாற்றங்கால் வளர்ப்பிடம் மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள மங்கலங்கொம்பு என்ற இடத்திலும், மற்றொன்று திருநெல்வேலி மாவட்டம் குற்றாலத்திலும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. எனினும், மங்கலங்கொம்பிலுள்ள நாற்றங்கால் வளர்ப்பிடம் 31—3—1970 அன்று மூடப்பட்டு, சேலம் மாவட்டம், கொல்லி மலைக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளது.

மிளகுக் கொடி வளர்ப்புத் திட்டம்.—மிளகுக்கொடிப் பதியங்களை போட்டு அவற்றை மிளகு பயிரிடுபவர்களுக்கு சலுகை வீதத்தில் வழங்குவதே இத்திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். அறிவியல் முறையில் மிளகு பயிரிடுவதன் பலன்களை மிளகு விளைவிப்போருக்குக் கட்டில விளக்கம் அளிப்பதற்கு உதவித் தொகை பெறும் கட்டில விளக்க நிலப் பகுதிகளை அமைக்கவும் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. தெளிப்பான்களும் தூவுக் கருவிகளும் சலுகை வீதத்தில் வழங்கப்படும்.

மிளகு பயிரிடும் பகுதியையும், மிளகு உற்பத்தியையும் பெருக்குவதற்காக மிளகுக் கொடி பதியம்போடும் பண்ணைகளைச் சிறு அளவில் அமைக்கவும், தரமுள்ள நோயற்ற நாற்றுகளை வளர்க்கவும், பயிரிடுவோருக்கு அவற்றைச் சலுகை வீதத்தில் வழங்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழ், முக்கியமான மிளகு வகையைச் சேர்ந்த கரிமுண்டு, பண்ணையூர் கலப்பு மிளகு வகைகள் இம் மாநிலத்தில் பயிரிடப்படும். இத்திட்டத்தின் கீழ் (1) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பேச்சிப்பாறையிலும், (2) நீலகிரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கூடலூரிலும் இரண்டு சிறு நாற்றங்கால் வளர்ப்பிடங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

1971 சூலை 24]

சென்னை மாநகரத்தில் அதைச் சுற்றிலும், செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலும் காய்கறிகள் உற்பத்தியைப் பெருக்குதல்.—சந்தைகளுக்குக் காய்கறிகளை வழங்குவதற்காக, தரிசு நிலங்களைப் பயன்படுத்தி சென்னை மாநகரத்திலும், அதைச் சுற்றிலும், செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலும் காய்கறி உற்பத்தியைப் பெருக்குவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத்திட்டம், செங்கற்பட்டு மாவட்டம், மண்ணூர் கிராமத்தில் 25 ஏக்கர் நிலப்பகுதியில் 1970-71-ஆம் ஆண்டு முதற்கொண்டு நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. சென்னை, மவுண்ட் சாலை, அரசாங்க மாளிகையிலுள்ள பண்ணை 30—6—1970 முதற்கொண்டு மூடப்பட்டுள்ளது.

காய்கறிப் பயிர் மேம்பாட்டுத் திட்டம்.—மூக்கிய மாநகரங்களிலும், நகரங்களிலும் அவற்றைச் சுற்றி 30 மைல் நிலப்பரப்புக்குள் காய்கறி உற்பத்தியைப் பெருக்குவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத் திட்டம், நீலகிரி மாவட்டத்திலும், தருமபுரி மாவட்டத்தின் ஓசூர் பகுதியிலும் மலையாள உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வகை செய்கிறது. காய்கறி விதைகள் பாதி விலையில் விற்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொருவருக்கும் பருவம் ஒன்றுக்கு சொந்த பிணையத்தின் மேல் ரூ. 240 என்ற உயர்ந்த அளவுக்குட்பட்டு, ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 120 குறுகிய காலக் கடன் வழங்கப்படுகிறது. முனைப்பு நடவடிக்கைகளைக் கற்றுக் கொடுப்பதற்காக கப்புல விளக்க நிலப்பகுதிகள் அமைக்கப்படுகின்றன. தமிழ்நாட்டில் இத்திட்டம் 25 வேளாண்மைக் கோட்டங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

உருளைக் கிழங்கு பயிர் மேம்பாட்டுத் திட்டம்.—இத்திட்டம், கோடைக்கானல் மலையிலும் தருமபுரி மாவட்டம், ஓசூர் வட்டத்திலும், உருளைக்கிழங்கு உற்பத்தியைப் பெருக்கக் கருதுகிறது. ஓசூர் பகுதியில் துறை மூலமாக உருளைக்கிழங்கு பயிரிடுவோருக்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 750 வீதமும், கோடைக்கானல் மலைப் பகுதியில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 900 வீதமும் கடன் வசதிகள் அளிக்கப்படுகின்றன. விதை, உரங்கள், பயிர்ப் பாதுகாப்பு இராசயனப் பொருட்களின் தேவை துறையால் ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. பயிரிடுதலிலும், பயிர்ப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்வது ஆகியவை குறித்தும் இந்த துறையின் பணியாளர்கள் தொழில் நுட்ப உதவிகளை அளிக்கின்றனர்.

இது தவிர, மத்திய உருளைக்கிழங்கு ஆராய்ச்சி நிலையத்திலிருந்து பெறப்பட்ட மூல விதைகளை ஐந்து மடிப்பு அடிப்படையில் பெருக்குவதற்கும், கோடைக்கானல் மலையில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் விதைகளை ஒரு மொத்தமாக வழங்குவதற்கும், இயல்பான உற்பத்தி பரப்பளவில் 1/3 பகுதியில் அவ்விதைகளை நடுவதற்கும் இத்திட்டம் வகை செய்கிறது.

தற்போது, ஒன்று “ரைபிள் ரேஞ்ச்” என்னுமிடத்திலும் மற்றொன்று வில்பட்டியிலுமாக அரசு விதைப் பண்ணைகள் இரண்டு உருளைக்கிழங்கு விதைகளைப் பெருக்குவதற்காக உள்ளன.

மஞ்சள் செடி மேம்பாட்டுத் திட்டம்.—தமிழ்நாடு, சிறப்பாக ஈரோடு கோட்டம், அதிக அளவு மஞ்சள் உற்பத்திக்கு நல்ல வாய்ப்புள்ள இடமாக உள்ளது. ஏக்கர் ஒன்றுக்குக் கிடைக்கும் விளைச்சலை அதிகரித்தல், உற்பத்தியைப் பெருக்குதல் ஆகிய

[1971 சூலை 24]

நோக்கத்துடன், முனைப்பு அடிப்படையில் மஞ்சள் பயிர் மேம்பாட்டிற்கான ஒரு திட்டம் 1—7—1970 முதற்கொண்டு நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது.

முதலில் கோயம்புத்தூர் மாவட்டம், கோபி, ஈரோடு, ஆகிய கோட்டங்களில் 2,500 ஏக்கர் பரப்பளவில் இத்திட்டத்தைச் செயற்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. ஈரோடு, கோபி கோட்டங்களில் முனைப்பு அடிப்படையில் மஞ்சள் பயிரிடுவதற்குத் 2,500 ஏக்கர் பரப்பளவுப் பகுதியைக்கொண்டு வருவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. கூட்டில விளக்க நிலப் பகுதிகளும் அமைக்கப்படும். மஞ்சள் பயிரிடுவோருக்கு கூட்டுறவு முறையில் தாராளமாகக் கடன்கள் வழங்கப்படவும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும்.

பயறுவகைகள் பயிரிடுவதற்கான திட்டம் விதைப் பெருக்கத் திட்டம்.—பயறுவகை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில், பயறுவகை விதைகளை உற்பத்தி செய்து வழங்குதல் முக்கியமான பணிகளில் ஒன்றாகும். அரசுக்குச் சொந்தமான விதைப் பண்ணைகளில் இதுவரை போதுமான அளவு விதைகளை உற்பத்தி செய்ய முடியாதிருப்பதால், தனியார் நிலங்களில் விதைப் பெருக்கத் திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. பயிர் வல்லுநர்களிடமிருந்து (பயறு வகைகள்) வரப் பெற்ற மூல விதைகளைக் கொண்டு தொடக்க நிலை விதைப் பண்ணைகள் அமைக்கப்படுகின்றன. தொடக்க நிலை விதைப் பண்ணைகளில் உற்பத்தி செய்யப்படும் விதைகளை வாங்கி, இரண்டாவது நிலை விதைப் பண்ணைகள் அமைப்பதற்கு வழங்கப்படுகின்றன. இரண்டாவது நிலை விதைப் பண்ணைகளில் உற்பத்தி செய்யப்படும் விதைகள், உழவர்களுக்கு பரி மாற்ற முறை மூலம் இயல்பான முறையிலும் வழங்கப்படுகின்றன. விதைப் பெருக்கத்தைத் தவிர, துறையால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட எல்லா முனைப்பு நடைமுறைகளைக் கொண்டு ஒரு ஏக்கர் நிலப்பகுதிகளில் முன்னோடி கூட்டில விளக்கங்கள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இத் திட்டம் 1971-72-ஆம் ஆண்டிலும் தொடர்ந்து இருக்கும்.

விரைவுத் திட்டம்.—பருப்பு உற்பத்தியில் தமிழ்நாட்டில் பற்றாக்குறை உள்ளது. 7 லட்சம் டன் பருப்புத் தேவைக்கு 1 லட்சம் டன் தான் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. உணவில் புரதச் சத்தை அதிகரிக்கும் நோக்கத்துடன், 1970-71-ஆம் ஆண்டில் பருப்பு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக, விரைவுத் திட்டம் ஒன்றுக்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. திட்ட இலக்கு 5.35 லட்சம் என்றிருக்க, 8.20 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் பருப்பு பயிரிடப்பட்டு 1.65 லட்சம் டன் பருப்பு உற்பத்தி அளவு பெருக்கப்பட்டுள்ளது. 203 மெட்ரிக் டன் அளவு பருப்பு இன விதைகள் வாங்கப்பட்டு, உழவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. 1971-72-ஆம் ஆண்டில், மொத்த உற்பத்தியை 2.50 லட்சம் டனாக உயர்த்துவதற்காக, பருப்பு வகைகளைக் கலப்புப் பயிராகவும் வரப்புப் பயிராகவும் 23.4 லட்சம் ஏக்கர் கூடுதல் நிலப் பரப்பில் பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆண்டில் 500 மெட்ரிக் டன் விதைகள் வாங்கப்பட்டு, வழங்கப்படும்.

1971 சூலை 24]

பயறு வகைகள் பற்றிய ஆராய்ச்சித் திட்டங்கள்.

இம்மாநிலத்தில் பருப்பு வகைகளின் தேவையை நிறைவு செய்யும் நோக்கத்துடன் மூன்றாண்டுக்கால அளவிற்கு ரூ. 6.35 லட்சம் செலவில், அடிப்படை பயறுவிதைகளை உற்பத்தி செய்வதற்கான வசதியுடன் கீழ்க்காணும் இரண்டு ஆராய்ச்சித் திட்டங்கள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன :—

(1) ஆடுதுறையில் உள்ள வட்டார வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் நன்செய் நிலப் பயறு வகைகளை மேம்படுத்துவதற்கான முன்னோடித் திட்டம் செலவு (2.35 லட்சம்).

(2) பவானிசாகரில் உள்ள அரசு விதைப்பண்ணையில் பயறு வகைகளின் உற்பத்தியைப் பெருக்கும் திட்டமும், ஆராய்ச்சித் திட்டமும் (செலவு ரூ. 4.00 லட்சம்).

ஆடுதுறை ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் செயற்படுத்தக் கருதியுள்ள திட்டத்தின் நோக்கங்கள் வருமாறு :—

(a) நன்செய் நிலங்களில் நெல் விளைந்த பிறகு சோயாபின்ஸ், துவரை போன்ற புதிய பருப்பு வகைகளைப் பயிரிடுவது பற்றிய சாத்தியக் கூறுகளை ஆராய்தல்.

(b) நன்செய் நிலங்களில் நெல் விளைந்த பிறகு பயிரிடுவதற்கென்றே விரைந்து பலன் கொடுக்கக் கூடிய மிகுபயன் தரும் புதுவகை உளுந்து, பாசிப்பயறு வகைகளைக் கண்டுபிடித்தல்.

(c) அவற்றைப் பயிரிடுவதில் மேம்பட்ட முறைகளை வரையறுத்தல்.

(d) மேம்படுத்தப்பட்ட நன்செய் பருப்பு வகைகளை தமிழ் நாட்டின் கயவாய்ப் பகுதிகளில் விரைவாகப் பரப்பும் வண்ணம் அவற்றை பெருக்குதல்.

சிறுபாசனம், வேளாண்மைப் பொறியியல் நடவடிக்கைகள்.

தண்ணீரை ஏற்றவாறு பயன்படுத்துவதன் மூலமும் இறவைப் பாசன வசதிகளை விரிவுப்படுத்துவதன் மூலமுமே, மிகு பயன் தரும் பயிர்வகைத் திட்டம் போன்ற வேளாண்மை உற்பத்திப் பெருக்கத் திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற முடியும். எனவே, தனியார் குழாய்க் கிணறுகள் வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள் இறக்குவதற்கும், கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்கும், அரசு குழாய்க் கிணறுகள் அல்லது ஊருணிகளை அமைப்பதற்கும் நான்காவது திட்டம் வகை செய்கிறது. இத்திட்டங்களுக்குக் கடன் வழங்கும் பொறுப்பு நிலவள வங்கிகள், வணிக வங்கிகள் முதலியன கடன் வழங்கு நிறுவனங்களிடம் மாற்றப்பட்டுள்ள போதிலும், தேவையான இயந்திரங்களையும் உதவி தொகைகளையும் அரசு தொடர்ந்து அளித்து வருகிறது.

மாநிலம் முழுவதிலும் சிறு பாசனத் திட்டங்கள் செயற்படுத்தப் பட்ட போதிலும், சில மாவட்டங்களில் மட்டும் இத்திட்டம் மும்முரமாகச் செயற்படுத்தப்படுகிறது. ஏனெனில், இம்மாவட்டங்களில்

[1971 சூலை 24]

குழாய்க் கிணறுகள், வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள் அமைப்பதற்கான வாய்ப்பு நிறைய உள்ளது. இத்திட்டங்கள் “சிறப்பு மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள்” எனப் பெயர் பெறும் ; அவைகளாவன :—

(i) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் தனியார் குழாய்க் கிணறுகள், வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள் இறக்குவதற்கான சிறப்பு மேம்பாட்டுத் திட்டம்.

(ii) திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள் இறக்குவதற்கான சிறப்பு மேம்பாட்டுத் திட்டம்.

(iii) டென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் தனியார் குழாய்க் கிணறுகள் வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள் இறக்குவதற்கான சிறப்பு மேம்பாட்டுத் திட்டம்.

(iv) செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் தனியார் குழாய்க் கிணறுகள் அமைப்பதற்கான சிறப்பு மேம்பாட்டுத் திட்டம்.

1968-69-ம் ஆண்டிலிருந்து பல்வேறு சிறுபாசனத் திட்டங்களின் கீழ் திட்டக் குறிக்கோள் அளவுகள், சாதனைகள் ; 1971-72-க்கான திட்டக் குறிக்கோள் அளவுகள் ஆகியவை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

1971 சூலை 24]

இணைப்புகள்

483

	1968-69	1969-70		1970-71		1971-72
திட்டத்தின் பெயர்:	அளவு	மார்ச்சு	மார்ச்சு	மார்ச்சு	மார்ச்சு	அக்டோபர்
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
தனியார் குழாய்க் கிணறுகள் திட்டம்.	1,600	2,088	2,000	2,205	2,300	2,237
துளிக் கிணறுகள் திட்டம் —	500	639	600	568	700	699
வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள் திட்டம்.	2,000	2,678	2,000	2,055	2,000	1,559
கிணறுகளை ஆழப்படுத்தும் திட்டம்.	400	859	850	1,248	810	1,220
ஊருணி நீரேற்றுத் திட்டம்.	10	..	10	10	10	10

[1971 சூலை 24]

பாசன நீரைக் கையாளல் ஆராய்ச்சி நிலையம் ஒன்றை அமைத்தல்.

தமிழ்நாட்டில் ஆற்றுப் பாசன வளம் முழுவதையும் பயன்படுத்தி விட்டதால் நிலநீரை வளர்ச்சிக்கு ஆக்கம்தரும் வகையில் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்த வேண்டியுள்ளது. கிடைக்கும் நீரினை பயன்படுத்துகின்ற அளவைப் பெருக்குவதற்கான பாசன முறைகளின் வகைகளை நிலத்தின் தன்மைக்கேற்ப அறிவியல் முறையில் ஆய்வு செய்ய வேண்டும். இதனால் பயிர்களின் விதை முறைகளைப் பொறுத்து, வடிகால், வரவுகால் முறைகளைப்பற்றி ஆய்ந்து ஆராய வேண்டியிருக்கும். நீரை வடியச்செய்தல், அதாவது மேல்நிலையில் உபரியாக உள்ள நீரை சுரங்கக் கால்வாய்கள் மூலம் வடியச் செய்யும் முறைகளைப் பற்றி ஆராயவேண்டும் குறிப்பிட்ட ஒரு பகுதியின் தட்ப வெப்ப நிலை, மண்வளம், மழை அளவு ஆகியவற்றை குடியானவர்களுக்குக் கீழ்க்கண்டவை உறுதியாகக் கிடைக்கும் வண்ணம் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புள்ளவையாக ஆக்க வேண்டும்.

(1) போதுமான, ஆனால் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட நீர் வழங்கல்.

(2) நீர் கிடைக்கும் அளவுகளுக்கு ஏற்ப, திட்டமிட்ட பயிர் உற்பத்தி முறை.

(3) அதிகப்படியான நீரைச் செல்விதின் வடித்தல்.

மழைக் காலத்தில் கட்டுப்பாடற்ற பாசனங்களின் காரணமாக தாழ்ந்த கயவாய்ப் பகுதிகளில் ஏற்பட்டுள்ள சேதங்கள் ஏராளமானவை. இது வேளாண்மைப் பொருளாதார, வேளாண்மைப் பொறியியல் ஆய்வு ஆகும். பல ஆண்டுகளுக்கு நீடிக்கக் கூடிய விரிவான வேலைத் திட்டம் இல்லையென்றால், இந்த ஆய்வினால் எவ்விதப் பயனும் ஏற்படாது. இந்த ஆய்வின் பயனை, குடியானவர்கள் தங்களது விளைச்சலைப் பெருக்க முடிவதோடு மட்டுமல்லாது, உணவு உற்பத்தி, நீரை வீணாக்காமல் பயன்படுத்தல் ஆகியவற்றில் மாநிலம் முழுவதற்கும் நல்ல பலன் கிடைக்கிறது. எனவே, நடப்பாண்டில், ரூ. 3.30 லட்சம் செலவில் ஆடுதுறையில் நீர்ப் பயன் நிர்வாக ஆராய்ச்சி நிலையம் ஒன்றை அமைக்க அரசு திட்டமிட்டுள்ளது.

தமிழ்நாட்டில் வேளாண்மைப் பணிக்களரிகளை அதிக எண்ணிக்கையில் சீர்படுத்துவது உட்பட டிராக்டர்களை வாடகைக்கு விடும் திட்டம்.

வேளாண்மைத் துறையின் பொறியியல் நடவடிக்கைகளில் டிராக்டர்கள் வாடகைக்கு விடும் திட்டம் முக்கியமான ஒன்றாகும். இம்மாநிலத்திலே பயிரிடு நிலங்களின் பரப்பை அதிகரிக்க வேண்டி, நிலத்தைச் சமப்படுத்துவதன் மூலம் அதிகப்படியான நிலங்களைச் சீர்ப்படுத்தலும், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்தி பயிர் விளைவித்தலும் இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக, இந்தத் துறை டிராக்டர்கள், பரம்புப் பொறிகள் ஆகியவற்றை உழவர்களுக்கு வாடகைக்கு விடுகிறது. இதற்காக வசூலிக்கப்படும் வாடகை போதுமானதல்ல; ஆனால், குடியானவர்களுக்கு இது மிகக் குறைவாகும்.

அரசு ஆணையின்பேரில் வேளாண்மை சாராத காரியங்களுக்காகவும் டிராக்டர்கள் வாடகைக்கு விடப்படுகின்றன. இதற்காக, சாதாரணமாக வசூலிக்கப்படும் தொகைகளைப் போல் இரு மடங்குத்

1971 சூலை 24]

தொகை வசூலிக்கப்படுகின்றது. எனினும், அரசுத் துறைகள், உள்ளாட்சி மன்றங்கள், கல்வி நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றைப் பொறுத்தவரையில், அவற்றின் வேலை எத்தன்மையதாயினும், சாதாரணமாக வசூலிக்கப்படும் வாடகையே வசூலிக்கப்படுகிறது.

இத்திட்டம் தமிழ்நாட்டின் எல்லா மாவட்டங்களிலும் செயலில் இருக்கிறது. இத்துறையில் 188 சங்கிலிச் சக்கர டிராக்டர்களும், 78 சக்கரவகை டிராக்டர்களும் உள்ளன. இவற்றில் 149 சங்கிலிச் சக்கர டிராக்டர்களும், 46 சக்கரவகை டிராக்டர்களும், பயன்படு நிலையில் உள்ளன. (எஞ்சியவற்றைப் பழுதடைந்தவை எனப் புறக்கணித்துவிடக் கருதப்பட்டுள்ளது.) சங்கிலிச் சக்கர டிராக்டர்களும் சக்கரவகை டிராக்டர்களும் எல்லா மாவட்டங்களிலும் இருக்கின்றன.

வறையறுக்கப்பட்ட திட்டக்குறிக்கோள் அளவுகளும், எய்திய சாதனைகளும் வருமாறு:—

		குறிக்கோள் அளவு, (ஏக்கரில்).		சாதனை ஏக்கரில்.	
		சமப்படுத்துதல்.	டிராக்டர் கொண்டு உழுதல்.	சமப்படுத்துதல்.	டிராக்டர் கொண்டு உழுதல்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
1966-67 ..	7,400	8,000	8,795	11,505	
1967-68 ..	8,360	16,300	9,438	17,483	
1968-69 ..	7,610	20,300	9,617	21,520	
1969-70 ..	7,348	24,400	9,145.45	24,552.35	
1970-71 ..	9,733	20,000	11,681.08	35,051.06	

ஆந்திரா பிரிவதற்கு முன்னிருந்த சென்னை மாநிலத்தில் பாபட் லாவில் ஒன்றும் கோயம்புத்தூரில் ஒன்றுமாக மொத்தத்தில் டிராக்டர் பணிக்களரிகள் இரண்டு இருந்தன. 1962-ல் தஞ்சாவூர் மும்முர வேளாண்மை மாவட்டத்தினதீழ் உள்ள ஃபோர்டு அறக் கட்டளை (Ford Foundation) உதவியுடன் திருவாரூரில் டிராக்டர் பணிக்களரி தொடங்கப்பட்டது. மதுரையில் பணிக்களரி ஒன்றை ஏற்படுத்துவதற்கு 1967-68-ல் அனுமதி வழங்கப்பட்டது. திருச்சி ராப்பள்ளியில் ஒன்றும், வேலூரில் மற்றொன்றுமாக மேலும் இரண்டு பணிக்களரிகள் நிறுவ அரசு அனுமதி வழங்கியது. திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை ஆகிய இடங்களில் உள்ள பணிக்களரிகள் 1969-70-ல் செயல்படத் தொடங்கின. வேலூரில் உள்ள பணிக்களரி 3-5-1971-லிருந்து செயல்படத் தொடங்கியது.

பழுதுபடாமல் பேணி வருவதற்கும், சோதனை நடவடிக்கை யாகவும், செப்பணிடு கருவிகளுடன் கூடிய இரண்டு இயல் செப்பணிடு பணி ஊர்திகளை இத்துறை வாங்கியுள்ளது. கோயம்புத்தூர், திருவாரூர் ஆகிய இடங்களில் இவை பயன்படுத்தப்படுகின்றன. படியப் படியாக மற்ற மாவட்டங்களுக்கும் இவை நீட்டிக்கப்படும்.

1971-72-க்கான திட்டம்.

திட்டக் குறிக்கோள் அளவு—

	ஏக்கர்.
சமப்படுத்துதல்	12,025
உழுதல்	36,000

[1971 சூலை 24]

கோயம்புத்தூரில் விதைகளைச் சீர்படுத்தும் பொருத்தமான கருவிகள் (தானியம் உலர்த்தும் கருவி) வடிவமைத்து உருவாக்கும் திட்டம்.

நெல், சிறு தானியங்கள், மிளகாய், வேர்க்கடலை போன்ற சில வாணிபப் பயிர்கள் ஆகியவற்றிற்கான கதிரடி களங்களில் அல்லது வயல்களில் பயன்படுத்துவதற்கான, மின்சாரம் மூலம் இயங்கும் அல்லது எண்ணெயைக் கொண்டு இயங்கும் பொருத்தமான தானிய உலர்த்திகளை உருவாக்குவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இது ஒரு ஆராய்ச்சித் திட்டமாகும். எனவே, திட்டக் குறிக்கோள் அளவு எதையும் முடிவு செய்வதற்கில்லை. இத்திட்டம் 1969 ஆகஸ்டில் செயற்படுத்தப்பட்டது.

தமிழ்நாடு வேளாண் தொழில் கழகம்.

தமிழ்நாடு வேளாண் தொழில் கழகம் 1—4—1968-லிருந்து செயல்படத் தொடங்கியது. இக்கழகத்தின் முக்கியமான நோக்கங்களாவன :—

(1) வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ப்பு, மீன் வளர்ப்பு, கோழிப் பண்ணை ஆகியவற்றின் வளர்ச்சிக்கும் புதுமைப்படுத்துவதற்கும் பயன்படும் பொருள்களைத் தயாரிப்பதற்கான தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்த வகை செய்தல், அவற்றை நிறுவுதல், நிர்வகித்தல், சொந்தமாகத் தொடங்கி நடத்துதல் ;

(2) உள்நாட்டுக்குத் தேவையான ஏற்றுமதிக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருள்களும் துணை உணவுப் பொருள்களும் அதிக அளவில் கிடைக்கச் செய்வதற்காக, வேளாண்மை விளைபொருள்கள், மீன் உணவுப் பொருள்கள், விலங்கின உணவுப் பொருள்கள் இவற்றைப் பக்குவப்படுத்துவதற்காக தொழில்களையும் வசதிகளையும் ஏற்படுத்த வகை செய்தல், அவற்றை நிறுவுதல், நிர்வகித்தல், சொந்தமாகத் தொடங்கி நடத்துதல்.

டிராக்டர்கள், எண்ணெய் இயந்திரங்கள், மின்சார மோட்டார்கள், விசையேற்றங்கள், முதலிய பண்ணை இயந்திரங்களைத் தமிழ்நாடு வேளாண்மைத் தொழில் கழகம் தவணைக் கொள்முதல் திட்டத்தின் கீழ் வழங்குகின்றது.

இதுவரை, இக்கழகம், உழவர்களுக்கு ரூ. 316.61 லட்சம் மதிப்புள்ள வேளாண்மை இயந்திரங்களை வழங்கியுள்ளது. இதன் மூலம் இக்கழகத்திற்கு 1968-69-ல் ரூ. 5,54,572-ம், 1969-70-ல் ரூ. 15,56,066-ம் ஆதாயம் கிடைத்துள்ளது.

இந்தக் கழகம் ரஷ்யா, ஜெர்மனி, ருமேனியா முதலிய வெளி நாடுகளிலிருந்து இந்திய அரசுத் தொழில் கழகத்தின் மூலமாக டிராக்டர்களை இறக்குமதி செய்து ரொக்கத் தொகை செலுத்தும் அடிப்படையில் தேவையுள்ள உழவர்களுக்கு வழங்குகிறது. டிராக்டர்களுக்குத் தேவையான உதிரிப் பாகங்கள், துணைக் கருவிகள் ஆகியவற்றையும், வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்து விவசாயிகளுக்கு வழங்குகிறது.

1971 சூலை 24]

வேளாண்மை இயந்திரங்களை விற்பனை பிறகு, பழுது பார்ப்பது முதலான பணிகளைச் செய்வதற்காக, அண்மையில் கீழ்க்கண்ட 5 இடங்களில் வேளாண்மை இயந்திரங்கள் வாடகைக்கு விரும்பு நிலையங்களை இக்கழகம் நிறுவியுள்ளது :—

1. செங்கற்பட்டு மாவட்டம், காஞ்சிபுரத்தில் சிறு காவேரிப் பாக்கம்.
2. மதுரை.
3. திருச்சிராப்பள்ளி.
4. தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் விழுப்புரம்.
5. சேலம்.

மேற்சொன்ன ஐந்து வட்டார நிலையங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் மூன்று துணை நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்படும். இங்கு வாடகைக்கு விடுவதற்காக வேளாண்மை இயந்திரங்கள் சேமித்து வைக்கப்பட்டு தேவையானபொழுதெல்லாம் உழவர்களுக்கு வாடகைக்கு விடப்படும்.

கிணறு தோண்டுதல் போன்ற பிறவற்றையும் இக்கழகம் மேற்கொள்கிறது. தற்பொழுது இக்கழகத்திடம் தென் ஆர்க்காட்டில் சுமல் முறையில் துளையிடும் கருவிகள் மூன்றும், மதுரையில் சம்மட்டி முறையில் துளையிடும் கருவி ஒன்றும் உள்ளன. கீழ்க்காணும் செயற்குறிப்புகள் அதன் பரிசீலனையில் உள்ளன.

(1) சம்மட்டி முறையில் துளையிடும் கருவிகள் மேலும் இரண்டு வாங்குதல்.

(2) நைலான் வலை தயாரிக்கும் இயந்திரம் நிறுவுதல்.

(3) ஆழ்கடல் மீன் பிடிப்புக்கு உதவி செய்தல்.

(4) மத்திய தோல் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் உடனுழைப்புடன் முந்திரிக் கொட்டையின் ஓட்டிலிருந்து தோல் பதனிடுவதற்காக டானின் திரவத்தை வடித்தெடுத்தல்.

இதுவரை, வெவ்வேறு வகையான 1,889 டிராக்டர்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டு உழவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. இங்கிலாந்து, யுகோஸ்லாவியா முதலிய நாடுகளிலிருந்து சுமார் 1,000 டிராக்டர்கள் இறக்குமதி செய்யப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

வேளாண்மைப் பணி மனைகள்—வேலை வாய்ப்பற்ற பொறியாளர்களுக்கு உதவி.

தொழில் முனைவோர் திட்டத்தின்கீழ் வேலை வாய்ப்பற்ற பொறியாளர்களுக்கு உதவி செய்யும் திட்டம் ஒன்றை மேற்கொள்ளலாம். மென இந்திய அரசு கருத்தறிவித்துள்ளது. இதனால் தொழில் முனைவோருக்குக் கீழ்க்கண்ட பயன்கள் கிடைக்கும் :—

(1) பயிற்சிக்காக இந்திய அரசு ரூ. 1,500 வழங்கும்.

(2) நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட வங்கிகளிலிருந்து கடன் உதவி.

(3) வட்டி கொடுப்பதற்கான உதவித் தொகை. இந்திய அரசு வழங்கும் நிதி உதவியைக் கொண்டு இம்மாநிலத்தில் 100 பணி மனைகளை நிறுவத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. அவற்றில் 30 பணி மனைகள் உடனடியாகத் தொடங்கப்படும்.

[1971 சூலை 24]

இந்த வேளாண்மைப் பணிமனைகள் வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் அமைக்கப்படும். இந்த பணிமனைகளில் பட்டறை வசதிகளும் இருக்கும். கிணறு தோண்டுதல் வேளாண்மை மேம்பாட்டிற்கான ஏனைய மூலப் பணிகளும் இந்தப் பணிமனைகளால் மேற்கொள்ளப்படும். வேளாண்மைப் பணிக் கூட்டுறவு நிலையங்கள் அமைக்கும் செயற்குறிப்பு அரசின் நாட்டத்தில் இருந்து வருகிறது.

விதைகள்.

அடிப்படை விதைகளை உற்பத்தி செய்வதற்காக மாநில விதைப் பண்ணைகள் தொடங்கப்படுகின்றன. தனியார்களுக்குச் சொந்தமான இவ்விதைகள், மேலும் பெருக்கப்படுவதற்காகவும் உழவர்களுக்கு வழங்குவதற்கும் உள்ள இரண்டாம் நிலை விதைப் பண்ணைகளுக்கு வழங்கப்படுகின்றன.

நான்காவது திட்டக்காலத்தின் இறுதியில் 25 ஏக்கர்கள் கொண்ட 230 விதைப்பண்ணைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பது குறிக்கோள் அளவு. குடுமியான் மலையில் உள்ள பெரிய அளவிலான பண்ணையைக் கருத்தில் கொண்டால், இந்தக் குறிக்கோள் அளவு முன்னரே எய்தப் பட்டுவிட்டது. 1970-71 இறுதியில் 232 பிரிவுகள் செயல்பட்டு வந்தன. திட்டத்தின் எஞ்சியக் கால அளவில், இந்தப் பண்ணைகளில் தொடக்க நிலை விதைகளின் உற்பத்தியை உறுதிப்படுத்த முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

தற்போது வட ஆர்க்காடு மாவட்டம், நவ்லாக் அரசு விதைப் பண்ணையில் விதைச் செய்முறைப் பிரிவு ஒன்று செயல்பட்டு வருகின்றது. குடுமியான் மலை, அண்ணா பண்ணையில் விதைச் செய் முறைப் பிரிவு ஒன்றை நிறுவுவதற்கும், தஞ்சாவூர் மாவட்டம், சாக்கோட்டையில் மற்றொன்றை நிறுவவும் அனுமதி வழங்கப் பட்டுள்ளது. இந்தப் பிரிவுகளுக்கான கட்டிடங்கள் 1971-72-ல் கட்டப்படும்.

விதைப் பெருக்கத் திட்டம்.

தனியார் பண்ணைகளில் உள்ள அரசு விதைப் பண்ணைகளில் உற்பத்தியாகும் அடிப்படை விதைகளை, இரண்டாம் நிலை விதைகளாகப் பெருக்குவது, நெல், சிறு தானியங்கள், ஆகியவற்றின் கீழ் உள்ள மொத்தம் நிலப்பகுதியில் மூன்றில் ஒரு பாகத்தில் பயிரிடுவதற்கு விதைகளை வழங்குவது ஆகியவை இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். நான்காவது திட்டக் கால அளவில் ஒவ்வோர் ஆண்டும் கீழ்க் காணும் விதைகளை வழங்கக் கருதப்பட்டுள்ளது:—

நெல்—					மெ.ட.
தொடக்க நிலை	...	...	...	...	2,780
இரண்டாம் நிலை	...	...	...	...	41,700
சிறு தானியங்கள்—					
தொடக்க நிலை	...	...	...	...	506
இரண்டாம் நிலை	...	...	...	...	6,160

1971 சூலை 24]

வழங்கப்படவிருக்கும் இரண்டாம் நிலை விதைகளின் மொத்த அளவில் 14,000 மெ.ட. நெல்லும், 2,000 மெ.ட. கம்பும் துறை அதிகாரிகளின் நேரடி மேற்பார்வையின் கீழ் விதைப் பண்ணைகளில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு, அவைகள் வேளாண்மை விற்பனை நிலையங்கள் மூலமாக வழங்கப்படும். மாவட்ட வேளாண்மைச் சிறப்பு அதிகாரியின் கீழ் (விதைகள்) ஐந்து விதைப் பண்ணைகள் அதாவது, போளூர், விழுப்புரம், தஞ்சாவூர், மதுரை, திருநெல்வேலி ஆகிய இடங்களில் இருக்கின்றன. விதைப் பண்ணைகளின் ஒவ்வொரு 1,000 ஏக்கருக்கும் வேளாண்மை சிறப்புக் கட்டில் விளக்குநர் ஒருவரும், இரண்டு வேளாண்மை மேஸ்திரிகளும் சிறப்புப் பணியாளர்களாகப் பணிபுரிய அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர். இத்திட்டம் ஆதாய-விரயமற்ற அடிப்படையில் செயல்பட்டு வருகின்றது. இத்திட்டம் 1971-72-லிருந்து தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படும்.

விதைகளின் தரம் பற்றி சான்றளிக்கும் திட்டம்.

சீரான நல்ல தரமுள்ள விதைகளை வழங்குவதன் பொருட்டு விதைகளின் தரம்பற்றிச் சான்றளிப்பதற்கு துறை சார்ந்த நிறுவனம் ஒன்றை ஏற்படுத்துவதும் நல்ல தரமான விதைகளை உற்பத்தி செய்து விற்பனை செய்வதற்கு தனியார் துறைக்கு ஊக்கமளிப்பதும் இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். 1-10-1969-லிருந்து செயலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட விதைகள் சட்டத்தின்கீழ், ஒவ்வொரு பயிர், விதைகளின் வகை, விதைகளின் சாதி ஆகியவற்றிற்கு சில குறைந்த அளவு தரங்கள் முடிவு செய்யப்படுகின்றன. மேற்சொன்னபடி வரையறுக்கப்பட்ட தரங்களை உடைய விதைகள் மட்டும்தான் உழவர்களுக்கு விதைகள் சட்டத்தின் கீழ் வழங்கப்பட வேண்டும். அத்தகைய தரங்கள் பேணி பாதுகாக்கப்படவில்லையானால், தரமற்ற அந்த விதைகளை வழங்கும் நபர்கள் தண்டனைக்குப்படுவார்கள். இத்திட்டம் 1-4-1970 அன்று தொடங்கப்பட்டது.

விதைகள் வாணிகத்தை மேற்கொள்வதற்குப் பல நபர்களும் நிறுவனங்களும் முன் வரலாம். விதைகளைப் பெருக்குதல், வழங்குதல் ஆகிய பணிகளைப் பிரித்து கொடுத்தால், பலமுகவரப்படுகளினால் வழங்கப்பட்ட விதைகளின் தரத்தைப் பேணி வருதல் அவசியமாகிறது. எனவே விதைகள் குறித்த சான்றளிக்கும் முறைக்கு அவசியமேற்படுகிறது. விதைகள் குறித்து சான்றளிக்கும் இத்திட்டத்தின்கீழ் பணியாற்றும் பணியாளர்கள், விதை உற்பத்தியாளர்களின் பயிர்களை அதை அவர்கள் நட நடாளிலிருந்து அறுவடை வரை மூன்றிலிருந்து 4 முறை பார்வையிடுவார்கள். விதைகளை போரடித்தல், உலர வைத்தல், சேமித்து வைத்தல் முதலிய காலங்களிலும் அவர்கள் அவ்விடத்தில் இருப்பார்கள். விதைகளின் மாதிரிகள் பிரித்தெடுக்கப்பட்டு, விதைப் பரிசோதனை ஆய்வகத்திற்கு அனுப்பப்படும். பரிசோதிக்கப்பட்ட அந்த விதைகள் வரையறுக்கப்பட்ட தரத்தைப் பெற்றிருந்தால் அந்த விதைகளுக்குச் சான்றளிக்கப்படும்.

1971-72-ல் 12,000 ஏக்கர்கள் இந்த விதைச் சான்றளிக்கும் திட்டத்தின்கீழ் வரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

[1971 சூலை 24]

உரமிடும் திட்டம்.

உள்ளூர் எரு வளங்களை மேம்படுத்தல்—

கிராமப்புறங்களில் கிடைக்கக்கூடிய கழிவுப் பொருள்கள் அனைத்தையும் பயன்படுத்துவது, அவைகளை நல்ல தரமுள்ள கலப்பு உரமாக மாற்றுவது ஆகியவையே அத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்காக, கலப்பு உரமிடும் இடத்தை பராமறிக்கவும், நல்ல தரமுள்ள கலப்பு உரத்தைத் தயாரிப்பதில் தேவையான தொழில் நுட்ப ஆலோசனையை வழங்கவும் வேண்டி, உழவர்களுக்கும், ஊராட்சிகளுக்கும் உதவுவதற்கு கலப்பு உர வளர்ச்சி இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவர் ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் நியமிக்கப்பட்டார். வட்டார அளவில், மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரி (கலப்பு உரம்) ஒருவர் கலப்பு உர வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்குப் பொறுப்பாக இருக்கிறார். இத்திட்டத்தின் கீழ் நிதி உதவி எதுவும் வகை செய்யப்படவில்லை. இந்தப் பணியாளர்களுக்கு ஆகும் செலவு, திட்டத்தின் கீழ் வராத செலவுகளில் நேர் செய்யப்படுகிறது.

இத்திட்டத்தின் கீழ் 1971-72-ஆம் ஆண்டில் 72.00 லட்சம் மெ. டன்கள் கலப்பு எரு தயாரிக்கத் திட்டமிட்டுள்ளது.

கழிப்பு எருத் திட்டம்.—பெரிய ஊராட்சிகளிலும், சிறிய ஊராட்சிகளிலும் கிடைக்கக்கூடிய குப்பைகள் அனைத்தையும், மலக்கலவையும் தரமுள்ள எருவாக மாற்றுவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். மலக்கலவை எருப் பணியினை மேற்கொள்வதற்காக, இடம், கருவிகள் முதலானவைகளை வாங்கவேண்டி, பெரிய ஊராட்சிகளுக்கு ஊராட்சி ஒன்றிற்கு ரூ. 3,600 என்ற அதிக அளவுக்குட்பட்ட கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. கடன்கள் கொடுப்பது தற்போது தள்ளிப் போடப்பட்டுள்ளது. எனினும், பெரிய ஊராட்சிகளுக்கு கொடுக்கப்படும் உதவித் தொகை தொடர்ந்து கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. உரத்தினை உற்பத்தி செய்யும் தொடர் இனச் செலவில் 25 சதவீதத்தை நேர் செய்வதற்கு ஊராட்சி ஒன்றிற்கு ரூ. 150 என்ற வரம்புக்குட்பட்டு உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது. உதவித்தொகை கொடுப்பதற்காக ஒவ்வொரு ஆண்டும் திட்டத்தில் ரூ. 1.00 லட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்படுகிறது. நான்காவது திட்டக்கால அளவின் ஒவ்வொரு ஆண்டிற்குமான திட்டக் குறிக்கோள் அளவு 3.00 லட்சம் மெ. டன்களை முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

மலக்கலவை எருத் திட்டத்தின் கீழ், ஒவ்வொரு நேர்விலும் ரூ. 150 என்ற அதிக அளவுக்கு உட்பட்டு, எருத் தயாரிப்புச் செலவின் மொத்தத்தில் 25 சதவீதம் உதவித் தொகையாக ஊராட்சிகளுக்கு வழங்கப்படுகிறது. நகர்புற கலப்பு உரத் திட்டத்தின் கீழ் கலப்பு உரத்தை உற்பத்தி செய்வதற்காக இடங்கள், லாரிகள் ஆகியவைகளை வாங்குவதற்காக பேரூராட்சிகள், நகரியக் குழுக்கள் ஆகியவற்றிற்குக் கடனுதவி வழங்கப்படுகிறது. உற்பத்திச் செலவில் 25 சதவீதம் அல்லது உண்மையான விரயம் ஆகிய இந்த இரண்டில் எது குறைவோ அது அவர்களுக்கு உதவித்தொகையாக வழங்கப்படுகின்றது.

1971 சூலை 24]

நுண்ணுயிர்களை உற்பத்தி செய்து அவற்றை குப்பிகளில் அடைத்து வழங்குதல்.—பயிர்களின் வளர்ச்சிக்கும் மண் வளத்தினுக்கும் வகை செய்வதற்காக அதிக அளவில் உழவர்களுக்கு இந்த பயிற்றின் நெற்று நுண்ணுயிர்களை வழங்குவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். கோயம்புத்தூர், ஆடுதுறை, மதுரை, கோயில்பட்டி, காஞ்சிபுரம் ஆகிய 5 இடங்களில் உள்ள பிரிவுகள் நுண்ணுயிர்களை வளர்த்துக் குப்பிகளில் அடைத்து வழங்குவதில் ஈடுபட்டு வருகின்றன. ஒவ்வொரு பிரிவும் ஓர் ஆண்டுக்கு 10,000 குப்பிகள் உற்பத்தி செய்யும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. குப்பி ஒவ்வொன்றும் ரூ. 2 வீதம் விற்கப்படுகின்றது. நான்காவது திட்டக் காலத்தின் இறுதியில் 50,000 குப்பிகள் உற்பத்தி செய்யப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

நகர்ப்புற கலப்பு உரம்.

நகராட்சிகள், பேரூராட்சிகள் ஆகியவற்றில் கிடைக்கப்பெறும் குப்பைகள் அனைத்தையும் மலக் கலவையையும் மதிப்புள்ள கலவை உரமாக மாற்றுவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இப்பணியை மேற்கொள்வதற்காக, கலப்பு உரத்திற்கான இடத்தை அமைப்பதற்கேற்ற இடத்தை வாங்கவும், கலப்பு உர இடத்திற்கு பொதுவான சீரமைப்புக்களைச் செய்யவும், குப்பைகளைக் கலவை உரத் தயாரிப்பு இடத்திற்கு அனுப்ப டிராக்டர்களும், தொடர்வண்டிகளும் வாங்கவும் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குக் கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

கலப்பு உரத்தை உற்பத்தி செய்வதில் உள்ளாட்சி அதிகாரி மன்றங்களுக்கு ஊக்கமளிக்கும் பொருட்டு, கலப்பு உர உற்பத்தியின் செலவில் 25 சதவீதம் அல்லது உண்மையான விரயம் இதில் எது குறைவோ அது உதவித்தொகையாகக் கொடுக்கப்படுகின்றது. உதவித் தொகையைக் கொடுப்பதற்காக, நான்காவது திட்டக் காலத்தில் ஒவ்வொரு ஆண்டிற்கும் ரூ. 1.00 லட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. 1971-72-ல் கடன் வழங்குவது குறித்து ரூ. 6.00 லட்சமும், உதவித் தொகை வழங்குவது தொடர்பாக ரூ. 1.00 லட்சமும் செலவிடக் கருதப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆண்டிற்கான திட்டக் குறிக்கோள் அளவு 8.50 மெ. டன் கலப்பு உரமாகும்.

தழை உரத் திட்டம்.

உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக தாள் உரங்களையும் தழை உரங்களையும் பயன் படுத்துவதனால் கரிம உரத்தைக்கொண்டு மண் வளத்தினை கூடுதலாக்குவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். தன்னிடத்தே அதிக உர வளத்தைக் கொண்டுள்ளதால், தாள் உரம் மண் வளப் பெருக்கத்தைத் திறம்படப் பேணிவருகிறது. தாள் உர விதைகளைக் கொள்முதல் செய்யவும், விற்கவும் இத்திட்டம் வகை செய்கிறது. இந்த விதைகள் அங்காடிகளில் நிலவி வரும் விலைகளில் கொள்முதல் செய்யப்படுகின்றன. இந்த விதைகளை விற்பனை செய்வதில் அனுமதிக்கப்பட்டுவந்த உதவித் தொகை இப்போது நிறுத்தப் பட்டுள்ளது.

[1971 சூலை 24]

நான்காவது திட்டக் காலத்தில் முதல் ஆண்டில் அதாவது 1969-70-ல் 3,500 டன்கள் தாள் உரவிதைகள் வழங்கப்படவேண்டுமென்று குறிக்கோள் அளவு நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்க 2,342 மெ. டன்கள் பசுந் தாள் உர விதைகள் வழங்கப்பட்டன. தாள் உர விதைகள் விதைக் கப்பட்ட பகுதிகள் 14.20 லட்சம் ஹெக்டேர்கள். இதில், வணிகர் களால் வழங்கப்பட்ட விதைகள் தானே உரமாக ஆன தாள் உரங் கள், உழவர்கள் விதைத்த விதைகள் ஆகியவை அடங்கும். 1970-71-ல் 2,000 மெ. டன்கள் குறிக்கோள் அளவுக்கும் மேல் 2,045 மெ. டன்கள் தாள் உர விதைகள் வழங்கப்பட்டன. விதைகள் வழங்கப் பட்டதின்கீழ் 1971-72-க்கான குறிக்கோள் அளவு 2,100 மெ. டண் களாகும். விதைகள் நடப்பட்ட பகுதி 23.72 லட்சம் ஹெக்டேர் களாகும்.

இரசாயன உரங்கள்.

ஆதாயமளிக்கத்தக்க வகையில் பயிர்கள் விளைவிப்பதற்கு இரசாயன உரங்கள் இன்றியமையாதனவாகும். மிகு பயன்தரும் தானிய ரகங்கள் பயிரிடும் திட்டத்தைச் செயலுக்குக் கொண்டு வந்த பிறகு, இரசாயன உரங்களைப் பயன்படுத்துவதில் அதிகக் கவனம் செலுத்தப்பட்டது. உள்நாட்டு உர உற்பத்தியாளர்கள் உற்பத்தி செய்த இரசாயன உரத்தின் மீதானக் கட்டுப்பாட்டை தளர்த்தியதன் காரணமாக மத்திய உரத்தொகுப்பு இறக்குமதியாகும் உரங்களை மட்டும் விற்பனை செய்துவருகிறது. உள்நாட்டு உர உற்பத்தியாளர் களிடமிருந்து கிடைக்கக்கூடிய உர அளவினை வழங்குவதற்கு இந்த அரசு உறுதியளிக்கிறது. எஞ்சிய தேவைகளை மத்திய உரத் தொகுப் பிடமிருந்து பெற்று நேர் செய்யுமாறு இந்திய அரசு கேட்கப் பட்டுள்ளது. இதனால், வேளாண்மை உற்பத்தித் திட்டங்களின் உரத் தேவைகள் அனைத்தும் முழுமையாக நிறைவு செய்யப்படுகிறது.

முன்னர், இம்மாநிலத்தில் பல்வேறு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உரம் வழங்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தன. மாவட்டங்கள் அனைத்திலும் உர விற்பனையை சோதனை அடிப்படையில் தனியார் வணிகர்களையும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களையும் ஈடுபடுத்த அரசு முடிவு எடுத்ததன் விளை வாக தற்போது உரம் வழங்குவதில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், தனி வணிகர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஆகியவை ஈடுபட்டுள்ளன. 140 உரக் கலவை நிறுவனங்கள் உள்ளன. 11,000 உர விற்பனையாளர் களும் இருக்கின்றனர். உரம் விற்க உரிமம் வழங்கும் ஏற்பாட்டிற்குப் பதிலாக, தாராளமாகப் பதிவு செய்துகொள்ளும் ஏற்பாடு ஒன்று செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதன் விளைவாக, இம்மாநிலத்தின் கீழ் மூலைமுடுக்குகளிலெல்லாம் எண்ணிறந்த உர விற்பனை நிலையங்களை ஏற்படுத்த வழிகோலப்பட்டுள்ளது. இதனால் உழவர்களுக்கு எளிதில் உரங்கள் கிடைக்கின்றன. தஞ்சாவூர் நீங்கலாக எல்லா மாவட்டங் களிலும் அரசு விற்பனையாளராக தமிழ் நாடு கூட்டுறவு விற்பனை கூட்டமைப்பை அரசு நியமித்திருக்கிறது. தஞ்சாவூரில் தஞ்சாவூர் கூட்டுறவு விற்பனைக் கூட்டமைப்பு அரசு விற்பனையாளராகத் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகிறது.

1971 சூலை 24]

மாநிலத்தில் உரங்களின் உபயோகம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் பெருகி வருகிறது. கடந்த ஆண்டுடன் இக்கூடுதலை ஒப்பிடும்போது உர உபயோகம் 1966-67-ல் 21 சதவீதமும், 1967-68-ல் 13 சதவீதமும், 1968-69-ல் 17 சதவீதமும், 1969-70-ல் 31 சதவீதமும் அதிகமாக யிருப்பது தெரிய வரும். நைட்ரஜன் உரவகைகளின் கணக்கில் சொன்னால், 1966-67-ல் உர உபயோகம் 85,000 டன்களாக இருந்தது. 1969-70-ல் 1,48,000 டன்களாக உயர்ந்தது. மாநிலம் முழுவதும் அரசு வாணிபத் திட்டங்களின்கீழ் போதிய இருப்பு இருந்ததனால் 1970-71-ல் உரம் வழங்கும் நிலை மனநிறைவளிக்கும்படி இருந்தது. 1970-71-க்கான உரம் பயன்படுத்தும் குறிக்கோள் அளவு 1.80 லட்சம் டன் நைட்ரஜன் உரங்களும், 0.60 லட்சம் டன் பாஸ்பர உரங்களும், 0.50 லட்சம் டன் பொட்டாஷ் உரங்களும் ஆக இருந்தது. குறிக்கோளளவு இப்படி இருக்க, 1970-71-ல் உர உபயோகம் உச்ச நிலையை அடைந்தது. இந்த ஆண்டில் 1.73 லட்சம் டன் நைட்ரஜன் உரங்களும், 0.72 லட்சம் டன் பாஸ்பர உரங்களும், 0.51 லட்சம் டன் பொட்டாஷ் உரங்களும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. முந்திய ஆண்டை விட 1970-71-ல் நைட்ரஜன் உரங்கள் 16.8 சத வீதமும், பாஸ்பரஸ் உரங்கள் 71.4 சத வீதமும், பொட்டாஷ் உரங்கள் 54.5 சதவீதமும் அதிகமாய்ப் பயன்படுத்தப்பட்டன, தொகுப்பு தொகுப் பில்லாத நிறுவனங்களிடமிருந்து உரங்கள் வழங்குவது மேம் பாட்டைந்ததன் காரணமாக, நல்ல கோணிகளில் உரங்களை வழங்கச் செய்வதற்கு அரசு சிறப்பான முயற்சிகளை எடுத்து வருகிறது. உழவர்கள் ஒரு மூட்டைக்குக் குறைவாக சிறுசிறு அளவுகளில் உரம் வேண்டுமென்று கேட்டாலும் அவர்களுக்கு அதை வழங்குமாறு மாவட்ட ஆட்சியாளர்கள் கட்டளையிடப்பட்டுள்ளனர். உழவர்கள் மேலும் மேலும் உரங்களைப் பயன்படுத்த ஊக்குவிக்கவும், வரையறுக்கப்பட்ட அளவுகளில் சரிசமமான அளவில் உரங்களைப் பயன்படுத்த உழவர்களுக்குப் பயிற்றுவிக்கவும் சிறப்பான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன.

கடன் வசதிகள்.

மும்முர உரத் திட்டத்தின்கீழ், கூட்டுறவு வங்கிகள் மூலமும், வணிக வங்கிகள் மூலமும் கிடைக்கும் நிறுவன நிதியைத்தவிர, உரங்கள் வகையிலும் உழவர்களுக்குக் கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் அவர்கள் உறுப்பினர்களாயிருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் மிகுபயன் தரும் தானியத் திட்டத்தில் கலந்து கொள்ளும் உழவர்கள் உட்பட எல்லோருக்கும் கடன்கள் கொடுக்கப் படுகின்றன. மாநிலத்தில் உள்ள முழு நிதித் திட்டத்தின்கீழ் வரும் உழவர்களும் இதன் பயனைப் பெறுவர். உழவர்களுக்குக் கடனாகக் கொடுப்பதற்காக தக்காவிக் கடன் குறித்து அரசு வாணிகத் திட்டத்தின்கீழ் மாநில அரசு வழங்கும் உரங்களின் விலையில் ஆறில் ஒரு பகுதியை கடனுதவியாக இந்திய அரசு கொடுக்கிறது. இந்திய அரசிடமிருந்து பெற்ற உதவியைப் பயன்படுத்தி மும்முர உரமிடுதல் திட்டத்தின்கீழ் உழவர்களுக்குக் கடன் தொகையைக் கொடுக்க மாநில அரசு நிதி ஒதுக்கீடுகளைச் செய்துள்ளது. ஏக்கர்கள் அடிப் படையிலும், தனிப்பட்டவர்கள் அடிப்படையிலும் அஸ்வப்போது அரசினால் முடிவு செய்யப்படுகிற மேல்வரம்புக்குட்பட்டு பல்வேறு பயிர்களுக்கான கடன்கள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. 1970-71-ம் ஆண்டில் இத் திட்டத்தின்கீழ் உணவுப் பயிர்களுக்கு மட்டும்

[1971 துலை 24]

அதாவது நெல் சிறுதானியங்கள் ஆகிய பயிர்களுக்கு மட்டும் கடன்கள் வழங்கப்பட்டன. இத்திட்டத்தின் கீழ் 1970-71-ல் ரூ. 625 லட்சம் ஒப்பளிக்கப்பட்டு பின் வழங்கப்பட்டது.

1971-72-ஆம் ஆண்டுக்கான இரசாயன உரங்களின் தேவைகள், அவைகளைப் பயன்படுத்தல் ஆகியவற்றின் குறிக்கோள் அளவு மதிப்பீடுகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

நைட்ரஜன் பாஸ்பரம் பொட்டாஷ்
உரம். உரம். உரம்.

பயன்படுத்தல்.

(மெட்ரிக் டன்களில்.)

முன்பருவப் பயிர் Kharif, 1971	85,000	28,000	24,000
பின்பருவப் பயிர்கள் (Rabi), 1971-72	105,000	32,000	26,000
மொத்தம், 1971-72	190,000	60,000	50,000
உரத்தேவைகள்.			
முன்பருவப் பயிர், 1970-71	55,600	8,200	22,250
1971	..	..	..
பின்பருவப் பயிர், 1971-72	105,000	32,000	26,000
மொத்தம், 1971-72	160,600	40,200	48,250

1971-72 முதல் காலாண்டுக்காக 20,000 டன்கள் யூரியாவை இந்திய அரசு ஒதுக்கியுள்ளது.

உழவர்களின் துயர் தணிப்பு அளிப்பதைக் கருத்தில் கொண்டு, 1—3—1969-க்கு முன்னால் வாங்கிய அமோனியம் சல்பேட், அம்மோனியம் சல்பேட் நைட்ரேட், யூரியா ஆகியவை தவிர பிற இரசாயன உரங்களின் பழைய இருப்பை தீர்வை விதிக்கப்படுவதற்கு முன் உள்ள விலையில் அதாவது 1—3—1969-க்கு முன்னால் விற்பனை விலையில் விற்க அரசு அனுமதித்துள்ளது. இந்த சலுகை விற்பனை 1970-71 ஆண்டு முழுவதும் செயலில் இருந்தது. இந்தச் சலுகை விற்பனையை 1971-72-லும் தொடர்ந்து நடத்த முடிவு செய்துள்ளது. யூரியா, பொட்டாஷ் மீயூரியேட் ஆகியவற்றின் தொகுப்பு விலையில் முறையே மெட்ரிக் டன் ஒன்றுக்கு ரூ. 20-ம், ரூ. 10-ம் குறைந்திருப்பதாக இந்திய அரசு தற்போது அறிவித்துள்ளது.

உரம் வாங்குவோருக்கு நம்பிக்கை அளிக்கும் வகையில் பழைய இருப்பு டை-அமோனியம் பாஸ்பேட், மூரியேட் ஆப் பொட்டாஷ், நான்கு வகை என். பி. கே. காம்ளகஸ், அமோனியம் சல்பேட் யூரியா, ஆகிய உரங்களை மீண்டும் புதிய பைகளில் நிறைத்து சரியான எடையுடன் கிடைப்பதற்காக அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. மேற் சொன்ன முறையில் விற்பனை செய்ய 50 கிலோ கொண்ட மூட்டை ஒன்றுக்கு செலவு ரூ. 2 (இரண்டு) ஆகும். இதில் புதிய சாக்குகளின் விலையை மட்டும் வாங்குவோரிடமிருந்து வசூலிக்கப்படும். எடை குறைவான மூட்டைகளை சரியான எடையுள்ளதாக மாற்ற ஆகும் செலவை அரசு ஏற்றுக்கொள்ளும். பல்வேறு மாவட்டங்களில் உள்ள பழைய உர இருப்புகள் மேற்சொன்ன முறையில் நிறைந்த புதிய மூட்டைகளாக மாற்றப்பட்டுள்ளன. ஒரு மூட்டைக்கும் குறை

1971 துலை 24]

வாக உரங்கள் தேவையுள்ள விவசாயிகட்கும் அவர்கள் தேவைக் கேற்ப கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதற்காக கூடுதலாக சில்லரை விற்பனை விலைக்குமேல், ஓர் சிறு தொகையை பெயரளவில் வசூலிக்கவும் மாவட்ட ஆட்சியாளர்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாட்டில் உரங்களின் இருப்பு நிலைமை மனநிறைவளிப்பதாக இருக்கிறது. 15—6—1971 அன்றுள்ளபடி, தொகுப்பு உரங்களின் இருப்பு நிலைமை பின்வருமாறு உள்ளது:—

ரகம்.

மெட்ரிக்
டன்களில்.

1	அம்மோனியம் சல்பேட்		24,129
2	யூரியா		31,825
3	அம்மோனியம் ஸல்பேட்—நைட்ரேட்		47
4	கால்வரியம் அம்மோனியம் நைட்ரேட்— 20.5 சதவீதம்		112
	26 சதவீதம்		1,011
5	டை-அம்மோனியம் பாஸ்பேட்		31,871
6	அம்மோனியம் பாஸ்பேட்		10,993
7	அம்மோனியம் குளோரைட்		1,555
6	பொட்டாசியம் மிமியூரேட்		367
9	பொட்டாஷ் ஸல்பேட்		180
10	என்.பி.கே. கலவை— 15 : 14 : 14		5,867
	15 : 15 : 15		1,925
	12 : 24 : 12		2,427
	14 : 28 : 14		929

வேளாண்மை மறுகடனுதவிக் கழகத் திட்டம்.

வேளாண்மை மேம்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்ட வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு வேளாண்மை மறுகடனுதவிக் கழகம் கடன் வசதிகளை வழங்கி வருகிறது. கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் மூலமாக வேளாண்மைத் துறைக்கு கடன் வசதிகள் அனைத்தையும் அளிக்கவும் அரசு கொள்கையளவில் முடிவு செய்துள்ளது. எனவே, வேளாண்மை மறுகடனுதவிக் கழகம் உதவிசெய்யும் திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில் கிணறு வெட்டுதல், கிணறுகளை ஆழப்படுத்துதல், விசையேற்றங்களை நிறுவுதல், கால்நடை, கோழி வளர்ச்சி முதலிய வேளாண்மை வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு நிலவளவங்கிகள் நீண்ட காலக் கடன்களையும் கூட்டுறவுக் கடன் வழங்கு வங்கிகள் மாநிலக் கூட்டுறவு வங்கி ஆகியவை நடுத்தரக்கால கடன்களையும் வழங்கி வருகின்றன.

மதுரை மாவட்டத்தில் திராட்சை வளர்ச்சித் திட்டம், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் முந்திரி வளர்ச்சித் திட்டம், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தென்னை வளர்ச்சித் திட்டம், பழனி மலையில் காப்பி பயிர் வளர்ச்சித் திட்டம், நலகிரியில் தேயிலை வளர்ச்சித் திட்டம் முதலிய 11 திட்டங்கள் அரசினால் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

[1971 தூலை 24]

செம்மறியாடு வளர்ப்பினை மேம்படுத்துவதற்காக 39 திட்டங்களை கால்நடை வளர்ச்சி இயக்குநர் வகுத்துள்ளார். இவை வேளாண்மை மறுகடனுதவிக் கழகத்திடமிருந்து உதவி பெறுவதன் மூலம் செயல்படுத்தப்படவேண்டும். ஆகவே, இத்திட்டங்கள் மேற்படிக்க கழகத்திற்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டுள்ளன. இத்திட்டங்களுக்கான உதவி பற்றி மேற்படிக் கழகம் ஒப்பளிப்பு வழங்குவது எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

வேளாண்மை மறுகடனுதவிக் கழகத்திடமிருந்து உதவி பெற்று புதுக்கோட்டை கோட்டத்தில் கலப்புப் பண்ணைப் பிரிவுகளை ஏற்படுத்துவதற்கான திட்டம் ஒன்றை கால்நடை வளர்ச்சி இயக்குநர் வகுத்துள்ளார். இத்திட்டத்திற்கு ஏற்படும் செலவு ரூ. 144 லட்சமாகும். இத்திட்டம் குறித்து கால்நடை வளர்ச்சி இயக்குநருடனும் கூட்டுறவுச் சங்கப் பதிவாளருடனும் கலந்தாலோசித்து அரசு பரிசீலித்து வருகிறது.

வேளாண்மை மறுகடனுதவிக் கழகத்திடமிருந்து உதவி பெற்று திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் படகு கட்டும் துறையை ஏற்படுத்துவதற்கான திட்டம் ஒன்றை மின்வளத்துறை இயக்குநர் வகுத்துள்ளார். இத் திட்டத்திற்கு ஏற்படும் செலவு ரூ. 78.70 லட்சமாகும்.

மண்வளப் பரிசோதனை ஆய்வுக்கூடங்கள்.

தமிழ்நாட்டில் உழவர்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் பொருட்டு தற்போது 10 மண்வளப் பரிசோதனை ஆய்வுக்கூடங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. அவை பின்வருமாறு:—

<u>இடம்</u>	<u>ஒதுக்கப்பட்ட மாவட்டங்கள்</u>
(1)	(2)
1. கோயம்புத்தூர் ...	கோயம்புத்தூர், நீலகிரி
2. ஆடுதுறை ...	தஞ்சாவூர்
3. கோவில்பட்டி ...	திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி
4. கடலூர் ...	தென் ஆற்காடு
5. குடியாத்தம் ...	வட ஆற்காடு
6. மதுரை ...	மதுரை
7. காஞ்சிபுரம் ...	செங்கற்பட்டு
8. சேலம் ...	சேலம், தருமபுரி
9. பரமக்குடி ...	இராமநாதபுரம்
10. திருச்சிராப்பள்ளி ...	எந்திருச்சிராப்பள்ளி

மண்வளப் பரிசோதனை இயல் ஊர்திப் பிரிவு ஒன்றை இந்திய அரசு தமிழ்நாடு அரசுக்கு ஒதுக்கியுள்ளது. இது ஆடுதுறையில் செயல்பட்டு வருகிறது.

வளர்ச்சி வட்டார அளவில் செழிப்புத் தன்மை பற்றிய ஆய்வு ஏற்கனவே முடிக்கப்பட்டுவிட்டது. கிராம அளவில் செழிப்புத் தன்மைப்பற்றிய ஆய்வு தற்போது மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டமும் முடிவடையும் தறுவாயில் இருக்கிறது.

கிராம அளவில் செழிப்புத்தன்மை பற்றிய ஆய்வின் கீழ், தஞ்சாவூர் மாவட்டம் நீங்கலாக (மாவட்ட மும்முர வேளாண்மைத் திட்டங்கள்) ஏனைய எல்லா மாவட்டங்களிலும் பாசனமளிக்கப்படும் பகுதியில் ஒவ்வொரு 25 ஏக்கருக்கும் மண் மாதிரி ஒன்று பெறப்படு

1971 சூலை 24]

கிறது. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில், பாசனம் பெறும் பகுதியில் ஒவ்வொரு ஐந்து ஏக்கருக்கும் மண் மாதிரிகள் பெறப்படுகின்றன. செழிப்புத்தன்மைப்பற்றிய வரைபடங்கள் தயாரிக்கப்படுகையில், பயிர்களுக்கு ஏற்ற உரங்களின் அளவு குறித்து அந்தந்த இடத்திலேயே பரிவுரை செய்வது எளிதாகும்.

ஆடுதுறையிலுள்ள மண்வளப் பரிசோதனை ஆய்வுக்கூடம் நீங்கலாக 1969-70-ல் ஒவ்வொரு ஆய்வுக்கூடத்திலும் ஆண்டொன்றுக்கு 15,000 மண்மாதிரிகள் பகுப்பாய்வு செய்யப்படவேண்டும் என்ற திட்ட இலக்கு முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இவற்றில் நீர் குறித்த மாதிரிகள் அடங்காது. ஆடுதுறையிலுள்ள ஆய்வுக்கூடம் ஆண்டொன்றுக்கு 48,000 மண்மாதிரிகளை பகுப்பாய்வு செய்யவேண்டும். 1970-71-ல், ஆடுதுறை நீங்கலாக ஒவ்வொரு ஆய்வுக்கூடத்திற்கும் இலக்குகள் திருத்தியமைக்கப்பட்டு நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆடுதுறை தவிர ஏனைய மண்வளப் பரிசோதனை ஆய்வுக்கூடங்கள் ஆண்டொன்றுக்கு 30,000 மண்மாதிரிகளை ஆய்வு செய்யவேண்டும் என்னும் குறிக்கோள் அளவு நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. நீர் குறித்த மாதிரிகள் இவற்றில் அடங்கா. ஆடுதுறையிலுள்ள ஆய்வுக்கூடம் ஆண்டொன்றுக்கு 1,00,800 மண்மாதிரிகளைப் பகுப்பாய்வு செய்ய வேண்டியுள்ளது.

பயிர்ப் பாதுகாப்புத் திட்டம்.

உணவுப் பயிர்களும் ஏனைய பயிர்களும் பூச்சிகளினாலும் நோய்களினாலும் பாதிக்கப்படுதலின்றும் பாதுகாக்க உழவர்களுக்குத் தமிழ்நாடு வேளாண்மைத் துறை பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகளை வழங்கி வருகின்றது. பயிர் பாதுகாப்பு முறைகளைப் பின்பற்றவும் பயிர்கள் பூச்சிகளினால் பாதிக்கப்படுவதின்றும் பாதுகாக்கவும் வேண்டி ஊக்கமளிக்க சலுகை வீதங்களில் பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகளை வாங்க உழவர்கள் அனுமதிக்கப்படுகின்றனர். 1967 (1967 ஆகஸ்டு)-ஆம் ஆண்டுவரை, உணவுப் பயிர்கள் குறித்து செலவில் 75 சதவீத விலையிலும், பருத்தி, கரும்பு, வேர்க்கடலை, எள், தென்னை, காய்கறிகள் முதலிய உணவுப் பயிரல்லாத பயிர்கள் குறித்து பாதி விலையிலும், கிருமிநாசினிகளும் காளான் ஒழிப்பு மருந்துகளும் வழங்கப்பட்டன. 1965-66-ல் முன்பெப்புப் பகுதிகளிலுள்ள புகையிலைப் பயிர்களுக்கும் இந்த 50 சதவீத உதவிச் சலுகை நீட்டிக்கப்பட்டது.

திட்ட ஆணைக்குழுவின் ஆலோசனையின்படி, உதவித் தொகை வழங்கும் திட்டம் படிப்படியாக கைவிடப்பட வேண்டும் என்று முடிவுசெய்யப்பட்டது. அதன்படி, 1969-70-ல் உதவித்தொகை வழங்குவது 35 சத வீதத்திலிருந்து 30 சத வீதமாகவும் 1970-71-ல் 15 சத வீதமாகவும் குறைக்கப்பட்டது. இதனால் உழவர்கள் அடைந்துவரும் இடர்ப்பாட்டினைத் தமிழ் நாடு அரசு அறிந்து கொண்டது. அதனால் 1971-72-ஆம் ஆண்டிலும் இந்த 15 சதவீத சலுகையைத் தொடர்ந்து நீடித்துவர முடிவு செய்தது.

1970-71-ல் விமான மூலம் பூச்சிக்கொல்லி மருந்து தெளிக்கும் பணியில் ஒன்பது நிறுவனங்கள் ஈடுபட்டன. ஹெலிகாப்டர்கள் கிடைக்காத பகுதிகளில் விமானங்கள் மூலம் மருந்து தெளிப்பது தொடங்கப்பட்டது. இது குறித்து உழவர்களிடமிருந்து ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 5 கட்டணமாக வசூலிக்கப்படுகிறது. இக்கட்டணம்

[1971 தூலை 24]

எல்லாப் பயிர்களுக்கும் உட்பட்டதாகும். பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள் ஒப்பந்த நிறுவனங்களிடமிருந்து வாங்கப்பட்டு வேளாண்மை விற்பனை நிலையங்கள் மூலமாக சலுகை விலையில் உழவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. நச்சுத் திறன் குறைவாக உள்ள இரசாயன உரங்களை விற்க கூட்டுறவு நிறுவனங்களும் அனுமதிக்கப் படுகின்றன. இவை உழவர்களுக்குச் சலுகை விலையில் இரசாயன உரங்களை வழங்கி வருகின்றன.

பல்வேறு வேளாண்மைக் கோட்டங்களிலிருந்து பூச்சி இயல் வல்லுநராலும், பூச்சி இயல் இணை பேராசிரியராலும் பெறப்படும் விவரங்கள் மூலம், பூச்சி, நோய்த்தாக்குதல் பற்றிய விவரங்கள் ஒவ்வொரு வாரமும் வானொலியில் ஒலிபரப்பப்பட்டு வருகின்றன. ஒலிபரப்பு அறிக்கைகள் எல்லா மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரிகளுக்கும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டு வருகின்றன. இதனால் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தங்கள் கோட்டங்களில் பூச்சி, நோய் தாக்குவதைக் கட்டுப்படுத்த முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள இயலுகிறது.

1970-71-ல் (1971 ஜனவரி முடிய) திட்ட இலக்குகள், எய்திய சாதனைகள் பற்றிய விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

	1970-71 திட்ட இலக்கு.	1971 ஜனவரி முடிய எய்திய சாதனை.
உணவுப் பயிர்கள் (லட்சம் ஏக்கரில்)	66.00	57.146
தெளிப்பான்கள் (தடவைகள்)	5,500	5,446
தூவுக் கருவிகள் (தடவைகள்)	500	683

பயிர்ப் பாதுகாப்புச் சாதனம்.—பயிர்ப் பாதுகாப்புச் சாதனங்களை அதிக அளவில் பயன்படுத்தி பயிர்ப் பாதுகாப்பு முறைகளைப் பின்பற்ற உழவர்களுக்கு ஊக்கமளிக்கும் நோக்கத்துடன், கையினால் இயக்கப்படும் தெளிப்பான்களை ஒப்பந்த அடிப்படையில் வழங்க 25 சதவீத உதவித்தொகையை அரசு அனுமதித்துள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் உழவர்களுக்கு இக்கருவிகளை வழங்குகின்றன. ஒவ்வொரு ஆண்டும் முறையே 5,000, 400 தெளிப்பான்கள், தூவுக் கருவிகள் (கையினால் இயக்கப்படுபவையும், மின்விசையினால் இயக்கப்படுபவையும் வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற திட்ட இலக்கு நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது.

சென்னை, மதுரை, தஞ்சாவூர், திருநெல்வேலி, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களில் உள்ள ஐந்து வேளாண்மைத் துணை இயக்குநர் வட்டாரங்களுடன் ஐந்து பயிர்ப் பாதுகாப்புத் தொகுப்புகள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு தொகுப்பிலும் தேவையான எண்ணிக்கையில் தெளிப்பான்களும் தூவு கருவிகளும் (கையினால் இயக்கப்படுபவையும், மின்சக்தியினால் இயக்கப்படுபவையும்) உள்ளன. இத்தொகுப்பிலிருந்து உழவர்களுக்குத் தெளிப்பான்கள் வாடகைக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றன. பயிர்ப் பாதுகாப்புப் பிரிவுடன் இணைந்துள்ள இயந்திரக் கம்மியர் பயிர்ப் பாதுகாப்புச் சாதனங்களை முறையாகப் பயன்படுத்துவது குறித்தும் அக்கருவிகளைப் பேணி வருவது குறித்தும் நேரிடைப் பணியாளர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கின்றனர். பழுதடைந்த கருவிகளும் இயந்திரக் கம்மியர், களால் பழுது பார்க்கப்படுகின்றன.

1971 தூலை 24]

பயிர்ப்பாதுகாப்புத் தொகுப்புகளுக்குச் சாதனங்களை அதிக அளவுக்கு அளிக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை முன்னிட்டு, ஆண்டு தோறும் 300 விசைத் தெளிப்பான்களை வாங்குவதன் மூலம் தொகுப்புகளுக்கு வழங்கப்படும் கருவிகளின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது.

விமானம் மூலம் மருந்து தெளித்தல்.

இந்நாட்டில் விமான மூலம் மருந்து தெளிக்கப்படும் மொத்தப் பரப்பளவைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ்நாடு பிற மாநிலங்களை காட்டிலும் முன்னணியில் நிற்கிறது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தென் மாநிலங்களுக்கான கீழ்க்காணும் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து இது தெரியவரும்:—

	ஆந்திரப் பிரதேசம்.	மைசூர்.	கேரளம்.	தமிழ்நாடு
	(பரப்பளவு ஏக்கரில்.)			
1968-69	2,000	20,000	36,219	2,95,755
1969-70	8,185	93,680	38,004	1,95,084

அடைந்துள்ள முன்னேற்றம் பின்வருமாறு:—

1968-69	...	...	...	2,95,755 ஏக்கர்.
1969-70	...	...	...	1,95,084 ஏக்கர்.
1970-71	...	...	...	6,97,400 ஏக்கர்.

1971-72-ல் 15 லட்சம் ஏக்கரில் விமானம் மூலம் மருந்து தெளிக்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

பயிர்ப்பாதுகாப்பு இரசாயனங்களுக்காக வழக்கமாக அனுமதிக்கப்படும் உதவித் தொகையுடன்கூட, விமானமூலம் மருந்து தெளிப்பதற்கான வாடகைக் கட்டணங்கள் குறித்த 50 சதவீத மானியம் உதவித் தொகையாக உழவர்களுக்கு இதுவரை வழங்கப்பட்டு வந்தது. 1969-70 முதல் இந்த உதவித்தொகை மாநிலத்திற்காக ஒதுக்கப்படும் மொத்த மானியத்திலிருந்து சரிக்கட்டப்பட வேண்டும் என்று இந்திய அரசு கூறியுள்ளது. ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 7 வீதம் நோய் பரவியுள்ள 5 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் மருந்து தெளிப்பதற்கான செலவுகளைச் சரிக்கும் வகையில் இந்திய அரசு தற்போது ரூ. 35 லட்சம் அளவுக்கு நிதி உதவியை உயர்த்தியுள்ளது. மொத்தத் திட்ட மானியத்துக்குமேல் கூடுதலாக இது வழங்கப்படும். தரிசு நிலங்கள் குறித்து ஏற்படும் செலவும் பிற பயிர்கள் மீது மருந்து தெளிப்பது குறித்து ஏற்படும் செலவில் குறிப்பிட்ட சதவீதத் தொகையும் மாநில அரசினால் ஏற்கப்படுகிறது.

பூச்சிக்கொல்லி மருந்து பரிசோதனை ஆய்வுக்கூடம்.

உழவர்களுக்கு வழங்கப்படுவதற்காக நிறுவனங்களிடமிருந்து வாங்கப்படும் இரசாயனங்களைச் சோதனை செய்து அவற்றிற்குச் சான்றளிக்கும் திட்டம் இம் மாநிலத்தில் செயலில் உள்ளது. தற்

[1971 துலை 24]

போது, கோயம்புத்தூர், கோயில்பட்டி, ஆடுதுறை, காஞ்சிபுரம் ஆகிய இடங்களில் நான்கு பூச்சிக் கொல்லி மருந்து பரிசோதனை ஆய்வுக்கூடங்கள் உள்ளன. விற்பனை நிலையங்களுக்கு இருப்புகள் வரும்போதெல்லாம் அவை விற்பனை செய்யப்படுவதற்கு முன்பு அந்நிலையங்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட சோதனை மாதிரிகள் இந்த ஆய்வுக் கூடங்களில் சோதனையிடப்படுகின்றன. இந்தத் தரமான இரசாயனங்கள் மட்டுமே வழங்கப்படுவதற்கு அனுமதிக்கப் படுகின்றன.

காஞ்சிபுரம், மதுரை ஆகிய இடங்களிலுள்ள பூச்சிக்கொல்லி மருந்து சோதனை ஆய்வுக்கூடங்களில் போதிய சாதனங்கள் இல்லாததால் அங்கு சோதனை மாதிரிகளைப் பரிசோதனை செய்வது இன்னும் தொடங்கப்படவில்லை.

மாநிலத்திற்கு ஹெலிகாப்டர்கள்/விமானங்கள் வாங்குதல்.

புதிய வேளாண்மை முறைகளில் பயிர்ப்பாதுகாப்பு அதிக அளவு சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளது. பயிர்ப்பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் பற்றித் தெரிந்துகொள்வதிலும் அவற்றை மேற்கொள்வதிலும் உழவர்களிடையே ஆர்வம் அதிகரித்து வருகிறது. தரமான விதைகள், உரங்கள், பாசனம் ஆகியவற்றுடன் வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு முக்கியமான நான்கு கூறுகளில் பயிர்ப்பாதுகாப்பும் ஒரு கூறு உள்ளது.

தமிழ் நாட்டில் விமானமூலம் மருந்து தெளிப்பு முறை 1961-62-இல் முதல் தடவையாகக் கொண்டுவரப்பட்டு பின்னர் ஆண்டு தோறும் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படுகிறது. குறிப்பாக மிகு பயன் தரும் தானிய வகைகள், வேர்க்கடலை, பருத்தி போன்ற வாணிபப் பயிர்கள் ஆகியவற்றைப் பொறுத்தவரையில் பயிர்ப்பாதுகாப்பு “அவசியம்” என்பதைக் கருதி, அண்மை ஆண்டுகளில் விமானமூலம் மருந்து தெளிப்பது குறித்து இந்த அரசு சிறப்பான நாட்டம் செலுத்தி வந்துள்ளது. 1970-71-ல், நோய் பரவியுள்ள பகுதிகளில் 69.74 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் விமான மூலம் மருந்து தெளிக்கப்பட்டது. 1971-72-இல் மிகுபயன் தரும் தானிய வகைகளின் கீழும் பல்பயிர்த் திட்டங்களின் கீழும் கொண்டுவரத் திட்டமிட்டுள்ள அதிக அளவுப் பரப்பளவைக் கருதி, நெல், வேர்க்கடலை, பருத்தி முதலிய பயிர் வளர்க்கப்படும் 15.00 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் விமானமூலம் மருந்து தெளிப்பு முறையைச் செயலுக்குக் கொண்டுவருவதென அரசு திட்டமிட்டுள்ளது. மிகுபயன் தரும் தானிய வகைகளில் குறிப்பாக நெற் பயிரிடுதலின்கீழ் மட்டும் 50 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவைக் கொண்டுவரத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1970-71-இல், 44.93 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் மட்டுமே நெல் பயிரிடப்பட்டது.

விமானமூலம் மருந்து தெளிப்பதற்குப் பயன்படக்கூடிய விமானம் எதுவும் இந்த அரசுக்குச் சொந்தமாக இல்லை. ஆகவே, மருந்து தெளிக்கும் பணி தனியார் விமான நிறுவனங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த ஹெலிகாப்டர்கள் பிற இடங்களிலும் தேவைப்படுவதால் பயிர்ப்பூச்சிகள் மற்றும் உச்ச காலங்களில் தேவையான ஹெலிகாப்டர்களை வழங்க இந்த தனியார் நிறுவனங்களால் இயலவில்லை. உரிய காலத்தில் ஹெலிகாப்டர்கள் கிடைக்காத

1971 சூலை 24]

காரணத்தினால், முந்திய ஆண்டுகளில் மருந்து தெளிக்காது விடப் பட்ட கணிசமான பகுதியில் உணவு உற்பத்தி மிகவும் பாதிக்கப் பட்டதோடு உழவர்களின் பொருளாதாரமும் பாதிக்கப்பட்டது. எனவே, பூச்சிகளினின்றும் பயிர்களைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு பயிர்ப்பூச்சி பிடிக்கும் உச்ச காலங்களில் விமானமூலம் மருந்து தெளிப்பதற்காக இந்திய அரசுக்குச் சொந்தமான நான்கு ஹெலிகாப்டர்களை தமிழ் நாட்டில் நிறுத்தி வைக்குமாறு இவ்வரசு இந்திய அரசைக் கேட்டுள்ளது.

துறையின் பயனுக்காக இரு ஹெலிகாப்டர்களை வாங்கவும் இவ்வரசு நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகின்றது.

விமானமூலம் மருந்து தெளிக்கும் பணியை மேற்கொள்ள மாநில அரசுக்கு ஹெலிகாப்டர்களை வாடகைக்குக் கொடுக்கும்பொருட்டு ரூ. 40 லட்சம் செலவில் ஐந்து ஹெலிகாப்டர்களை வாங்க வேளாண்மைத் தொழில் கழகமும் ஏற்பாடு செய்து வருகிறது. வேளாண்மைத் தொழில் கழகம் இதுகுறித்து இந்திய அரசிடமிருந்து பதிலை எதிர்பார்த்து இருக்கிறது.

வேளாண்மைக் கல்வி.

கோயம்புத்தூர், மதுரை ஆகிய இடங்களிலுள்ள வேளாண்மைக் கல்லூரிகளில் வேளாண்மை பட்டப்படிப்பில் 242 மாணவர்களும் வேளாண்மைப் பட்ட மேற்படிப்பில் 80 மாணவர்களும் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர். இவ்வாண்டில், மதுரை வேளாண்மைக் கல்லூரியிலிருந்து முதற்தொகுதி மாணவர்கள் பட்ட மேற்படிப்புத் தகுதியுடன் வெளிவருவர். பட்ட மேற்படிப்புக் கல்வியைக் குறிப்பாகக் கவனிக்கும்பொருட்டு பணியாளர் தொகுதியை ஏற்படுத்த அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. கோயம்புத்தூர், மதுரை ஆகிய இடங்களிலுள்ள வேளாண்மைக் கல்லூரிகளில் பணியாளர் குடியிருப்புகள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன.

விமானமூலம் மருந்து தெளிப்பதில் பயிற்சி அளிக்கும் பள்ளி.

இம்மாநிலத்தில் விமானமூலம் மருந்து தெளிப்பதில் பயிற்சி அளிக்கும் பள்ளி ஒன்றை ஏற்படுத்தியது வேளாண்மைத் துறையின் மகத்தானதொரு சாதனையாகும். பூச்சி, நோய்களைத் தடுக்க பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளையும் காளான் ஒழிப்பு மருந்துகளையும் விமான மூலம் திறம்படத் தெளிப்பது குறித்து ஆராய்ச்சி நடத்தவும், உர மிட்டு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் புதிய வாய்ப்புகளைக் கண்டு பிடிப்பதும் இதன் நோக்கமாகும். நாட்டில் முதல் தடவையாக இப்படிப்பட்ட ஒரு பள்ளி தொடங்கப்படுகிறது. விமானமூலம் மருந்து தெளிப்பது குறித்து கோயம்புத்தூர், வேளாண்மைக் கல்லூரி ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள பள்ளி 1970 டிசம்பர் முதல் செயல்படத் தொடங்கியுள்ளது.

வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம்.

தமிழ்நாட்டில் வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற நீண்டகாலத் தேவை தமிழ்நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு

[1971 துலை 24]

வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகச் சட்டத்தை (தமிழ்நாடு சட்டம் 8/1971) நிறைவேற்றியதன் மூலம் நிறைவு பெற்றுள்ளது. இப்புதிய பல்கலைக் கழகம் 1—6—71 முதல் செயல்படத் தொடங்கியுள்ளது. கோயம்புத்தூரிலும், மதுரையிலும் உள்ள இரு வேளாண்மைக் கல்லூரிகளும் கோயம்புத்தூர், மதுரை மாவட்டங்களில் உள்ள ஆராய்ச்சி நிலையங்களும் இப்பல்கலைக் கழகத்தின்கீழ் அடங்கும். பல்கலைக் கழகத் தலைமையிடம் கோயம்புத்தூரில் செயல்படும். பசுமைப் புரட்சியில் வேளாண்மை குறித்து அறிவியல் முறையில் ஆராய்ச்சி செய்ய அரசு அதிகச் சிறப்பிடம் அளித்து வருகிறது. இந்நோக்கத்துடன் வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் கோயம்புத்தூரில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

வேளாண்மை ஆராய்ச்சி.—இவ்வாண்டில் வேளாண்மை ஆராய்ச்சியில் கணிசமான அளவுக்கு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. முனைந்து செய்யப்பட்ட ஒருங்கிணைப்பு முயற்சியினால் உணவுப் பயிர்கள், வாணிபப் பயிர்களில் உயர்ந்த தரமான தானிய வகைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. நெல் வகையில் “கருணா” தனித்தன்மை வாய்ந்ததாகும். தண்ணீரில் தலைசாயாத் தன்மையையும் செழிப்பும் கொண்டு அமோக விளைச்சலைத் தரும். இத் தானியவகை தஞ்சாவூர் கயவாய்ப் பகுதியில் பயிரிடப்பட்டுள்ளது. இதனுடன்கூட, அரிசி வகைகளாகிய காஞ்சி (115 நாட்கள்), காவிரி (110 நாட்கள்), பெண்ணை (110 நாட்கள்), ஐ.ஆர். 20 (130 நாட்கள்), ஐ.ஆர். 22 (115 நாட்கள்) ஆகியவை 1970 நவம்பரில் குறிப்பிட்ட வட்டாரங்களுக்கு விடுவிக்கப்பட்டுள்ளன.

சோளம், கேழ்வரகு ஆகிய வகைகளில் H.B. 3, H.B. 4 சாரதா, ஏனைய தானியங்கள் போன்ற வகைகளும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு அதிக அளவில் பயிரிடுதலுக்காக அனுப்பப்பட்டுள்ளன.

எண்ணெய் விதைகளில் குறிப்பிடத்தக்க தானியம் T.V.M. 10 வேர்க்கடலையாகும். இதில் அதிக சதவீத எண்ணெய் (54.4 சதவீதம்) உள்ளது. பருத்தி வகையில் மற்றொரு முக்கியமான தானியம் “பாரதி” (180 நாட்கள்) ஆகும். பருத்தியிலிருந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாகும். இது உயர்ந்த தர வகையாகும். தமிழ் நாட்டில் புன்செய் நிலத்திற்கு இது மிகவும் ஏற்றதாகும். புரதச் சத்து கிடைக்கும் தானிய வகைகளைப் பெருக்கும் நோக்கத்துடன் பருப்பு வகைகளில் குறிப்பாக அவரை 6, 7, துவரை 1 முதலிய தானிய ரகங்கள் வெளியிடப்பட்டன. மொத்தத்தில், அரிசி வகையில் நான்கு, சிறு தானிய வகைகளில் ஐந்து, பருத்தி வகைகளில் ஒன்று, எண்ணெய் வித்து வகைகளில் ஐந்து, பருப்பு வகைகளில் நான்கு சகவயூட்டும் வாசனைப் பொருள் வகைகளில் இரண்டு, அலங்கார மலர் வகைகளில் ஒன்று, காய்கறி வகைகளில் இரண்டு ஆக 24 புதிய தானிய வகைகளை வேளாண்மைத் துறை வெளியிட்டது. இதனால் வேளாண்மை உற்பத்தியில் விரைவான முன்னேற்றம் ஏற்பட வழிகோலும்.

கோதுமை, மக்காச்சோளம், புதிய கால்நடைத் தீவனம், தீவனப் புற்கள், மிளகாய், காய்கறி வகைகள், முந்திரி, வாழை உட்பட ஏனைய முக்கிய பழப் பயிர்கள் ஆகியவை குறித்த முனைப்பான ஆராய்ச்சி இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகத்தின் ஒத்துழைப்புடன் ஒருங்கிணைந்த ஆராய்ச்சித் திட்டங்களை அமைப்பதன் மூலம் மேலும் தீவிரமடைந்துள்ளது. கோயம்புத்தூர், ஆடுதுறை ஆகிய இடங்

1971 சூலை 24]

களிலுள்ள நிலையங்களில் ஒருங்கிணைந்த அரிசி மேம்பாட்டு அனைத்திந்தியத் திட்டம் வாயிலாக தரமான அரிசி வகைகளை வெளியிடுவது குறித்த புதிய முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. கொள்ளை நோயை எதிர்க்கும் ஆற்றல்கொண்ட வகைகளைக் கண்டு பிடிக்க சிறப்பு நடைமுறைகள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன.

சூரியகாந்தி ஏற்றுமதி அதிக அளவு வாய்ப்புள்ள எண்ணெய் வித்துக்கள் கொண்ட மலராகும். தமிழ்நாட்டுக்கு உகந்த வகைகளை மேம்படுத்தும் பொருட்டு கோவில்பட்டி வட்டார வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் இந்த எண்ணெய் வித்துப் பயிர் மேம்பாடு குறித்து திட்டமொன்றை அரசு செயல்படுத்தியுள்ளது. சூரியகாந்திப் பயிரின் பல வகைகள் சேலம், கோவில்பட்டி ஆகிய இடங்களில் சோதனை முறையிலும் 1970-இல் கோயம்புத்தூரில் வேளாண்மைப் பொருளாதார சோதனையின் அடிப்படையிலும் நடப்பட்டன. பயிர் வகைகள், பாசன நிரைக் கையாளும் முறை, மண்ணின் உவர்தன்மை, மண்ணின் அமைப்பு, புன்செய் வேளாண்மை போன்ற புதிய ஆராய்ச்சிப் பணிகள் நிறைவேற்றப்படுவதன் மூலமாகக் கண்டு பிடிக்கப்படும் முடிவுகள் புன்செய்ப் பண்ணை உட்பட வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் தகுந்த முறையில் பயன்படுத்தப் படுமென்று நம்பப்படுகிறது.

பட்டுக்கோட்டையில் ஆராய்ச்சி நிலையம்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கூறிய கருத்திற்கிணங்க, பட்டுக் கோட்டையில் உள்ள அரசு விதைப் பண்ணையை, ரூ. 1,05,300 செலவில் பல்பயிர் ஆராய்ச்சி நிலையமாக மாற்றுவது குறித்து அரசு பரிசீலித்து வருகிறது. உத்தேச ஆராய்ச்சி நிலையம், ஆராய்ச்சி நல வளர்ச்சி நிலையமாகப் பணியாற்றும். பட்டுக்கோட்டை, அரசு விதைப் பண்ணையில் தற்போதுள்ள 38.90 ஏக்கர் பரப்பளவுடன் பேராலூரணியில் 5 ஏக்கர் நிலப்பகுதி குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும். இது உவர்களை நிலப்பகுதியாகும். இங்கு நிலத்தினை உப்புத்தன்மை, காரத்தன்மை நீக்கி விளை நிலமாக்குவது பற்றிய ஆராய்ச்சி நடைபெறும்.

கலைஞர் கருணாநிதி பயிர்வள ஆராய்ச்சி நிலையம்.

திட்டமிட்ட வேளாண்மை வளர்ச்சிக்கு, சிறந்த ஆராய்ச்சி அடிப்படை முற்றிலும் இன்றியமையாததாகும். சிறந்த ஆராய்ச்சி அமைப்பு உருவாக்கப்படுவதைப் பொறுத்தே வேளாண்மை அறிவியல் வளர்ச்சி அமையும். ஆராய்ச்சி மூலம் பெற்ற அறிவியல் முடிவுகள், நன்கு அமையப்பெற்ற நலவளர்ச்சி அமைப்பு மூலமாக, குடியானவர் நிலத்தில் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். வசதிக் குறைவு காரணமாக போதிய கவனம் பெறாத பகுதிகள், இப்போது அறிவியல் ஆராய்ச்சியின்கீழ் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன. புன்செய் நிலங்களிலும், சிறிதே செழிப்புற்ற நிலங்களிலும் உற்பத்தியைப் பேரளவுக்கு உயர்த்துவதே இந்த ஆராய்ச்சிப் பணியின் முயற்சியாக இருந்துவரும். பயிர்கள் குறித்தும், குறிப்பிட்ட பகுதிகள் பற்றியும் வெவ்வேறு பிரச்சனைகள் ஆய்ந்து பார்த்து வளர்ச்சிக்கிரிய பல்வேறு மேம்பாட்டு வழிவகைகளைக் கூறுவதற்காக, திருச்சி மாவட்டம், குடுமியாமலை, அண்ணா பண்ணையில் கலைஞர் கருணாநிதி பயிர்வள ஆராய்ச்சி நிலையம் என்னும் பெயர்கொண்ட ஆராய்ச்சி நிலையம்

[1971 சூலை 24]

ஒன்றை அரசு ஏற்படுத்தியது. சிறப்பாக மண்வளம், நீர் நீர்வாகம் ஒட்டிய பயிர்வள ஆராய்ச்சிப் பணியில் இந்நிலையம் முழு நாட்டத்தை செலுத்தும்; மேலும் முன்னோடி ஏற்பாடாக, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்ட வளர்ச்சிக்குரிய முறையான நல வளர்ச்சிப் பணிகளிலும் இந்நிலையம் ஈடுபடும். இந்நிலையத்தை நடத்துவதற்காகும் தோராயச் செலவு ரூ. 17.25 லட்சமாகும். இந்தப் பணித் திட்டத்தின் கீழ்க் கொண்டு வரப்படும் பரப்பளவு ஏறத்தாழ 2,200 ஏக்கர் ஆகும். இனி வரும் ஆண்டுகளிலும் பயிர்வள ஆராய்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதென்றும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

வேளாண்மை உற்பத்தி மன்றம்.

நன்கு சீரமைக்கப்பட்ட, அறிவியல் சார்ந்த, இன்றியமையா அடிப் படை வசதிகள் இருந்தால்தான் வேளாண்மை மேம்பாட்டுப் பணிகள் நீடித்து நடைபெறமுடியும். இத்தகைய வசதிகள் இன்றி, முக்கிய பணித் திட்டம் எதையும் மேம்படுத்துவதென்பது இயலாது. வேளாண்மை உற்பத்தி குறித்த பிரச்சினைகளைப் பாருபடுத்தி, வேளாண்மை சீர்பெறுவதற்கான பல்வேறு ஏற்பாடுகளைக் கூறுவ தற்கு வேளாண்மை உற்பத்தி மன்றம் ஒன்றை அமைக்கலாம் என்று கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. வேளாண்மை உற்பத்தி மன்றம், வெவ்வேறு நிலைகளில் பயிற்சிக்குரிய வசதிகளை நல்கும்; வேளாண்மை வளர்ச்சி, ஆராய்ச்சிப் பணிகள், இப்போதுள்ள பணிகளைத் திருத்தி யமைத்தல், மாற்றியமைத்தல், நவீன வேளாண்மையில் அறிவியல் சார்ந்த பயிர்முறை உத்திகளைக் கொண்டு வருதல் ஆகிய பணிகளை மேற்கொள்ள இந்த அமைப்பு பெரிதும் உதவும். இம் மன்ற அமைப்பு பற்றிய விவரங்கள் வகுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

குடியானவர்கள் பயிற்சியும் கல்வித் திட்டமும்.

இம்மாநிலத்தில் வேளாண்மை உற்பத்தியை உயர்த்துவதன் பொருட்டு, மிகு பயன்தரும் பயிர் வகைகள் திட்டம், பல்பயிர் விளைச்சல் திட்டம் போன்ற பணிகளில் பெருவாரியான குடியான வர்களை ஈடுபடுத்துவது விரும்பத் தக்கதாகும். அண்மையில் பெற்ற ஆராய்ச்சி முடிவுகளைப்பற்றி அவர்களுக்கு அறிவுறுத்தி, புதிய பயிர் முறை உத்திகளைப் பின்பற்றும் திறமையினை வளர்த்துக்கொள்ளும் பயிற்சி அளிக்கப்பட வேண்டும். இந்த குறிக்கோளை மனத்தில் கொண்டும், மத்திய அரசு அளிக்கும் குழு நிதி உதவியைக்கொண்டும், உழவர் பயிற்சி நிலையங்கள் ஆறு கீழ்க்காணும் இடங்களில் செயல் படுகின்றன:—

1. பவானிசாகர்	...	கோயம்புத்தூர்	மாவட்டம்
		(விரைவிலேயே கோவை	
		வேளாண்மைக் கல்லூரி—	
		ஆராய்ச்சி நிறுவனத்திற்கு	
		மாற்றப்பட்டிருக்கிறது.	
2. ராணிப்பேட்டை	...	வட ஆர்க்காடு	மாவட்டம்.
3. ஆடுதுறை		தஞ்சாவூர்	மாவட்டம்.
4. கோவில்பட்டி	...	திருநெல்வேலி	மாவட்டம்.
5. திண்டிவனம்	...	தென் ஆர்க்காடு	மாவட்டம்.
6. மதுரை	...	மதுரை	மாவட்டம்.

1971 துலை 24]

1971-72-ல் தமிழ்நாட்டில் மேலும் ஒரு உழவர் பயிற்சி நிலையத்தைத் தொடங்குவதற்கு இந்திய அரசு இப்போது அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இந்தப் புதிய நிலையத்தைத் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம் லால்குடி அருகில் உள்ள புதூர் உத்தமனூரில் அமைப்பதென வேளாண்மைத்துறை இயக்குநர் திட்டமிட்டுள்ளார்.

வேளாண்மைத் தகவலறிவிப்பு.

வேளாண்மை சார்ந்த பொருள்களில் செய்திப் படங்கள் தயாரிக்கும் பணித் திட்டம்.

மேற்சொன்ன பணித் திட்டத்தின்கீழ் 1971-72-ல், 33 மி.மீ. அளவில் 1,000 அடி நீளமுடைய கீழ்க்காணும் 3 செய்திப் படங்கள் தயாரிக்கப்படும் :—

	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)			
1 மண்வளச் சோதனை	...	...	...	0.40
2 கட்டில் விளக்கம்	...	...	...	0.40
3 தர விதைச் சான்றிடுதல்	...	...	...	0.40

மேற்சொன்ன செய்திப் படங்களைத் தயாரிப்பதற்காக, மேலே சொல்லிய பொருள்களில் அவசியமான செய்தித் தொகுப்பு தயாரிக்கப்பட்டு, சென்னை 20-ல் உள்ள திரைப்படத் தொழில் நுட்பத் துறை இயக்குநருக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும். இந்தப் பணித் திட்டத்தின் கீழ் அனுமதிக்கப்படும் தொகையை சென்னை திரைப்படத் தொழில் நுட்பத்துறை நிர்வகித்து வரும்.

பிரச்சார-செய்திப் படக்காட்சி இயலூர்தி.—உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்காக, வேளாண்மையில் புதிய, அறிவியல் சார்ந்த முறைகளைப் பயன்படுத்துவதற்கு தமிழ்நாட்டுக் குடியாளவர்களுக்கு விரைவாக அறிவுறுத்தும் பிரச்சார பணிகளுக்காக, இப்போது வாங்கக் கருதியுள்ள சாதனங்களுடன் பிரச்சார செய்திப் படக்காட்சி இயலூர்தி ஒன்று இன்றியமையாது தேவைப்படுகிறது.

இந்தப் பணித் திட்டம் குறித்த செலவு ரூ. 1 லட்சம் என்று வரையறுக்கப்படும்; இதில், இந்திய அரசின் பங்கு ரூ. 0.50 லட்சமாகும்.

பயிர் ஈட்டுறுதி (Crop Insurance).

தமிழ்நாட்டில் சோளம், கம்பு, கேழ்வரகு முதலிய சிறு தானியங்கள், நெல் ஆகியவற்றிற்குப் பயிர் ஈட்டுறுதித் திட்டம் கொண்டுவரும் சாத்தியக் கூறினை ஆராய்ந்து பார்க்கும் திட்டத்திற்கு அரசு அனுமதி அளித்தது. இதற்கான ரூ. 38,591 செலவுக்கும் அரசு அனுமதி வழங்கியது. இத் திட்டம் தொடங்கிய நாள் முதலாக, ஈராண்டுக் காலத்திற்குத் திட்டம் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. சார் நிலை மேற்பணியாளர் (upper Subordinates) மூலம், நியமிக்கப்படுவதற்கு அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

[1971 துலை 24]

இந்தப் பணித் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கு முதலாண்டில் ரூ. 20,478 அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பணித் திட்டம் 6-8-70-வருந்துதான் செயல்படத் தொடங்கியது. இதற்கென நியமிக்கப்பட்ட சார்நிலை மேற்பணியாளர் மூவரும் பணியில் சேர்ந்து விட்டனர்.

திட்டப் பகுதிகளிலும், திட்டத்தில் சேராத பகுதிகளிலும் நெல்லுக்காகவும், புன்செய் நில சோளம், கம்பு, கேழ்வரகு ஆகிய வற்றுக்காகவும் கோவை மாவட்டத்தில் உடுமலைப்பேட்டை, தாராபுரம், காங்கேயம், கோபி வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் இந்த முன்னோடித் திட்டம் செயல்படுத்தப்படும். பயிர் விளைச்சல், நிலத்தின் மண்வளம், கடந்த இருபது ஆண்டுகளில் பயிர் நன்கு விளையாமை, பயிர் நன்கு விளையாமைக்கான காரணங்கள் ஆகியவை பற்றிய விவரங்களைத் திரட்டுவதே இந்தப் பணித் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். பயிர் ஈட்டுறுதிக்கு முறையாக ஒரு திட்டம் வகுத்துச் செயல்படுத்துமுன்பு, இவ்வாறு திரட்டிய புள்ளி விவரங்கள் பாகுபடுத்தப்பட்டு, அவற்றிற்கான விளக்கம் காணப்படும்.

விற்பனை வசதி.

உற்பத்தியான விளைபொருளை வாங்குவது, விற்பது ஆகியவற்றை முறைப்படுத்துவதற்கு அங்காடிகள் இருந்தாலன்றி, உணவு தானியங்கள், வாணிகப் பயிர்கள் உற்பத்திப் பெருக்கத்தால் பயனேதும் ஏற்படாது. சிறந்த முறையில் விற்பனை செய்வதற்கான வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் நோக்கத்துடனும், தூய்ப்போகர் கொடுக்கிற விலையிலிருந்து தகுந்த பங்கை, உற்பத்தியாளர் பெறுவது இயலும் பொருட்டும், முறைப்படுத்தப்பட்ட பதினொரு அங்காடிக் குழுக்கள் இதுவரை அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இத்துடன், தமிழ்நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு வேளாண்மை விளைபொருள் அங்காடிகள் சட்டத்தின்படி, முறைப்படுத்தப்பட்ட 98 அங்காடிக் கூடங்கள் தொடங்கப் பட்டுள்ளன. நான்காம் திட்ட முடிவுக்குள், மேலும் 150 அங்காடிக் கூடங்களை தொடங்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. உழவர்களின் வருமானத்தை அதிகப்படுத்தும் நோக்கத்துடனும் தங்களது உற்பத்திப் பொருளின் தரத்தை மேம்படுத்த அவர்களைத் தூண்டும் நோக்கத்துடனும், இதுவரை 10 தரப்பிரிவு நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளன. இவ்வாண்டில் மேலும் 10 நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்படும். 1970-71 வரை, 12 தரப் பிரிவு ஆய்வுக்கூடங்கள் ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளன. “அக்மார்க்” தரத்தின்கீழ் எல்லாப் பொருட்களையும் கொண்டு வரத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. வேளாண்மை விளை பொருட்களைத் தரப்படுத்துவதைக் கட்டாயமாக்குவதற்கு ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. திருப்பூர், ராஜபாளையம், பொள்ளாச்சி ஆகிய இடங்களிலுள்ள விதை நீக்கப்படாத கப்பான் பருத்தித் தரப் பிரிவு நிலையங்கள் மூன்றும் விற்பனைக்குக் கொண்டு வரப்படும். கப்பான் பருத்திப் பொறியினை மதிப்பிடுவதில் பயனுள்ள வகையில் பணியாற்றி வருகின்றன. விரைவிலேயே பெருந்துறையிலும் மற்றொரு நிலையம் ஏற்படுத்தப்படும். இவ்வாண்டில் மேலும் ஒரு நிலையம் தொடங்கப்படும்.

1971 சூலை 24]

இம்மாநிலத்து விற்பனை அமைப்புகளில் மாநில விற்பனை வாரியம் மேலுமொரு பயனுள்ள அமைப்பாகும். பல்வேறு மாவட்ட விற்பனைக் குழுக்களின் பணிகளை இது ஒருங்கிணைத்து அங்காடிப் பொருள்-விற்பனை நிலவரங்கள் பற்றிய தகவல்களைத் திரட்டி வெளியிடும் பணியில் இந்த அமைப்பு ஆழ்ந்த நாட்டம் செலுத்தும்.

மேலும் பல வேளாண்மை விற்பனை நிலையங்களை (Depot)

அமைத்தல்.

பொருட் சோதனைக் கண்காணிப்பாளர்களை நியமித்தல்.

அரசுப் பணம் விரயமாகாமல் தக்கவாறு பாதுகாக்கப் படுவதற்காக வேளாண்மை விற்பனை நிலையங்களில் உள்ள பொருள்களை அவ்வப்போது சரிபார்த்துவர ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். தற்போது ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளர்களாலும், மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரிகளாலும், பொருள்களைச் சரிபார்க்கும் பணியை முறையாக ஏற்றுச் செய்ய இயலவில்லை. எனவே, இதற்காக பொருள் சோதனைக் கண்காணிப்பாளர்கள் பதின்மரை நியமிக்க அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

வேளாண்மை நிலையங்களில் உள்ள பண்டங்களைத் திடீரென்று சோதனையிட வேண்டுமென்று ஆணையிடப்பட்டுள்ளதால், இந்தப் பணிக்குத் திட்ட இலக்கு எதுவும் முடிவு செய்யப்படவில்லை. ஆனால், இதற்கென அமைக்கப்பட்ட சிறப்புப் பணியாளர்கள் 31-12-70 வரை 420 நிலையங்களைப் பார்வையிட்டுள்ளனர். ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் விரயமேற்பட்டுள்ளதை சிறப்புப் பணியாளர்கள் கண்டுபிடித்துள்ளனர். இவர்கள் இவ்வகையில் சிறந்த பணியாற்றியுள்ளனர்.

கூடுதலாக வேளாண்மை நிலையங்களைத் தொடங்குதல்.

மிகுபயன் தரும் பயிர்வகைத் திட்டத்தினாலும், நவரைப் பயிர் விரைவுத் திட்டத்தினாலும் விதைத் தானியம் போன்று வேளாண்மைப் பயிரிடு பொருள்களை உழவர்களுக்கு உடனடியாக வழங்க வேளாண்மை நிலையங்களில் திரட்டி வைக்கும் அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது. குடியானவர்களுக்கு இத்தகைய பயிரிடு பொருள்கள் கிடைக்கச் செய்யும்பொருட்டு, ஆண்டொன்றுக்கு 50 விற்பனை நிலையங்கள் என்னும் வீதத்தில், நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் கூடுதலாக 250 விற்பனை நிலையங்கள் அமைக்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதற்காக திட்டத்தில் ரூ. 31.50 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆண்டொன்றுக்கு 50 துணை விற்பனை நிலையங்கள் என்னும் வீதத்தில், 1969-70, 1970-71 ஆண்டுகளில், இந்தப் பணித் திட்டத்தின்கீழ் 100 துணை விற்பனை நிலையங்கள் ஏற்படுத்த ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. 1971-72-ல் மேலும் 50 துணை விற்பனை நிலையங்கள் தொடங்கப்படும். இதற்காகும் செலவு ரூ. 2.10 லட்சமாகும்.

1970-71-ல் வேளாண்மை விற்பனை நிலையம்-கிடங்கு கட்டுவதற்காக ஊராட்சி ஒன்றியம் ஒவ்வொன்றுக்கும், வேளாண்மை மானியத்தின் கீழ் ரூ. 4,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கான அனுமதியைக் கிராம வளர்ச்சி-உள்ளாட்சித் துறை, 13-5-70 நாளிட்ட 361-ம் எண் ஆணையில் அறிவிக்கும்போது, இத்தொகை, மாவட்ட நிலையில்

[1971 துலை 24]

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரால் தொகுப்பாக்கப்படும் என்றும், சம்பந்தப்பட்ட மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரிகளைக் கலந்து கொண்டு இதற்கெனத் தெரிந்தெடுத்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு இத்தொகையை அவர் ஒதுக்கவேண்டும் என்றும் அரசு கட்டளையிட்டுள்ளது. மாவட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட மானியம் முழுவதும் தொகுப்பாக்கப்பட்டு, தெரிந்தெடுத்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு மட்டுமே பகிர்ந்தளிக்கப்படுவதால், துணை விற்பனை நிலையங்கள் கட்டுவதற்கு இந்தத் தொகை போதுமானதாகும்.

கீழ்க்காணும் கூறுகளைப் பற்றி ஆய்ந்து பார்த்த பின்னரே, துணை விற்பனை நிலையங்கள் அமைப்பது பற்றி முடிவு செய்யப்படுகிறது:—

(1) ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் பயிரிடத்தக்க மொத்தப் பரப்பளவும், துணை விற்பனை நிலையத்தின்கீழ் வரும் பரப்பளவும்.

(2) ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் உள்ள கிராமங்களின் மொத்த எண்ணிக்கையும், துணை விற்பனை நிலையங்களினால் பயனடையலாகும் கிராமங்களின் எண்ணிக்கையும்.

(3) தலைமை விற்பனை நிலையத்திற்கும், கட்டடக் கருதியுள்ள துணை விற்பனை நிலையத்திற்குமுள்ள தொலைவு; தலைமை விற்பனை நிலையத்தில் மொத்த விற்பனை.

வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் வேளாண்மை நல வளர்ச்சிப் பணி அதிகாரிகளின் எழுத்துப் பணியையும் தொழில் நுட்பம் சாராப் பணியையும் குறைக்க வேளாண்மை நிலையங்களில் பணியாளர்களை மேலும் அதிகப்படுத்துதல்.

வேளாண்மை நல வளர்ச்சிப் பணி அதிகாரிகளை எழுத்து வேலையினின்றும், தொழில் நுட்பம் சாராத வேலையினின்றும் விடுவித்து, அவர்களது சேவையினை நேரிடப் பணிகளுக்குப் பயன்படுத்துவதன் பொருட்டு, ஆண்டுதோறும், ரூ. 25,000-க்கு மேல் விற்பனை செய்யும் எல்லா வேளாண்மை விற்பனை நிலையங்களையும் தரம் உயர்த்தும் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு தரம் உயர்த்தப்பட்ட விற்பனை நிலையங்களில், விற்பனை நடத்த ஒரு உதவியாளரும், ஒரு சிற்றெழுத்தரும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இவ்வாறு நியமிக்க அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள 50 உதவியாளர், 50 சிற்றெழுத்தர் பதவிகளில், இதுவரை 34 உதவியாளர், 50 சிற்றெழுத்தர் பதவிகள் நிரப்பப்பட்டுள்ளன. எஞ்சிய பதவிகள் விரைவிலேயே நிரப்பப்படும்.

வேளாண்மைத் திட்ட உட்குழு.

வேளாண்மைத் துறையின் பணிகள், பல்வேறு வழிகளில், பல்கி வருவதைக்கொண்டு, ஒன்றோடொன்று நெருங்கிய தொடர்புடைய பயிர்ப் பெருக்கம், செடிப் பாதுகாப்பு, தோட்டம் வைத்தல் போன்ற வற்றின் மேம்பாட்டுப் பணிகளை ஒருங்கிணைப்பதற்காக, ஒருமுகப் படுத்தப்பட்ட திட்டம் இன்றியமையாததாகிறது. இந்த நோக்கத் துடன், பணி ஏற்றுச் செய்வதற்கும், அனைத்துமடங்கிய வேளாண்மை திட்டத்தின் முக்கியமான பகுதிகளை எடுத்துக்காட்டவும், திட்ட உட்குழு போன்றதொரு கூட்டு அமைப்பு ஒன்று ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று அரசு கருதியது. இதன்படி, சென்னை வேளாண்மைத்துறை

1971 தூலை 24]

இயக்குநர் (அலுவலகத்தில், வேளாண்மைத் திட்டம்-நிர்வாகம்) துறை இணை இயக்குநரின் கீழ் திட்ட உட்குழு ஒன்றை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. வேளாண்மைப் பொருளாதாரம், வேளாண்மைப் பொறியியல் போன்ற வெவ்வேறு துறைகளில் வல்லுநர்களைக் கொண்டு இந்த உட்குழு அமைந்துள்ளது.

வேளாண்மைத் துறையைச் சேரமைத்தல்.

வேளாண்மைத் துறையின் திறமையை வளர்க்கவும், வேளாண்மை பற்றிய அறிவை உழவர்களிடையே பரப்பவும், வேளாண்மைத் துறையின் பணிகளைச் செவ்வையாக ஒருங்கிணைக்கவும், வேளாண்மைத் துறையைச் சேரமைக்கும் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளது.

முடிவுரை.

வேளாண்மைத் துறை “பசுமை புரட்சி” மலர முழு மூச்சுடன் பாடுபட்டு வருவதுடன் அல்லாமல், இது குறித்து எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துவந்துள்ளது மேற்கண்ட அறிக்கையிலிருந்து தெரிய வரும். இம்முயற்சியில் தன்னுடைய வரையறைக்குட்பட்ட வழிமுறைகளைத் திறம்பட, மிகவும் சிக்கனமான முறையில் உபயோகித்துள்ளது. அண்மை ஆண்டுகளில் வேளாண்மையில் போற்றத்தகு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டதன் காரணமாக, இதுகாறும் எய்தாத அளவுக்கு உற்பத்தி அதிகரித்துள்ளது. விவசாயத்தில் இக்கால அளவில் ஏற்பட்ட பெரிய மாறுதல்களும், முன்னேற்றமும் ஒருபோக நிலங்களை இருபோக நிலங்களாக மாற்றியது, நெல் விளைச்சலின்கீழ் புதிய பரப்பளவை கொண்டு வந்தது, விரைவாக மிகுபயன் தரும் திட்டத்தின்கீழ் விளைச்சலின் பரப்பளவை அதிகரித்தது, பயறு வகைகளுக்கான சிறப்பு திட்டங்களும், சிறு பாசனத் திட்டங்கள் தீவிரமாக்கப்பட்டது, விவசாய இயந்திரங்களையும், கருவிகளையும் அதிகரிக்க எடுத்துக்கொண்ட முறைகள், கைவசமிருக்கும் இயந்திரங்களையும் கருவிகளையும் உபயோகரமான முறையிலும், தீவிரமாகவும் உபயோகிக்க மேற்கொண்ட வழிமுறைகள், பூச்சி மருந்துகள், உரங்கள் முதலியனவற்றை பெறுவதற்கும், சுலபமான முறையில் விவசாய கடன் பெறுவதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட புதிய முறைகள் ஆகியவை இந்த மாநிலத்தில் முறையான அதிக உணவு உற்பத்தி உண்டானதற்கு முக்கிய காரணங்களாகும். கோவையில் தொடங்கப் பட்ட வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம், வேளாண்மைக் கல்வி ஆராய்ச்சி துறைகளின் முன்னேற்றப் பாதையில் முக்கியமானதொரு மைல் கல்லாகும். அண்ணா பண்ணையில் ஒரு பயிர் எள ஆராய்ச்சி நிலையம் நடப்பு ஆண்டிலிருந்து செயல்படத் தொடங்கியுள்ளது. இந்த வளர்ச்சிப் பணிகள் அனைத்தும் வெற்றிகரமான வேளாண்மை சமுதாயம் ஒன்றை உருவாக்கும் பணியில் நம்மை முன்னேக்கி அழைத்துச் செல்லுகிறது.

